

CAP DE L'ESTAT

23644 *LLEI ORGÀNICA 19/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. («BOE» 309, de 26-12-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Pacte d'Estat per a la reforma de la justícia subscrit pels principals partits polítics del nostre país el 28 de maig de 2001 fixa entre els seus objectius que «la justícia actuï amb rapidesa, eficàcia i qualitat, amb mètodes més moderns i procediments menys complicats. Que compleixi satisfactòriament la seva funció constitucional de garantir en temps raonable els drets dels ciutadans i de proporcionar seguretat jurídica, a l'actuar amb pautes de comportament i decisió previsibles. Que actuï com a poder independent, unitari i integrat, amb una estructura vertebrada, regida per una coherència institucional que li permeti desenvolupar més eficaçment les seves funcions constitucionals». Per aconseguir aquests ambiciosos objectius és necessari abordar una reforma profunda de la Llei orgànica del poder judicial, norma reguladora dels aspectes fonamentals del poder judicial i de la mateixa Administració de justícia.

En aquest sentit, s'aborden modificacions rellevants en els tres primers llibres de la Llei, algunes de les quals ja les preveu el mateix Pacte d'Estat i altres són d'ajust necessari amb la nova regulació dels llibres V i VI que es configuren com un dels eixos principals d'aquesta reforma, i altres d'importància més gran referides al llibre IV, relatiu a la carrera judicial, que persegueixen donar compliment a les previsions del Pacte.

Per aquesta mateixa raó es deroguen determinats preceptes, bé per raons de sistemàtica i el seu contingut es porta a un llibre diferent, bé per incompatibilitat amb la nova regulació. D'aquesta manera es deroga íntegrament el títol IV del llibre III «De la fe pública i de la documentació» i els articles 279 a 291 queden sense contingut.

L'actual llibre V passa a ser el llibre VII, mentre que el V és de nova redacció, i es manté el llibre VI.

Es reforma en profunditat i de forma especialment nova l'oficina judicial, de la qual per primera vegada es recull l'estructura organitzativa, i l'Estatut del cos de secretaris judicials i de la resta del personal al servei d'aquesta Administració.

II

Al llibre I destaca la generalització de la segona instància penal, i es potencien les sales penals dels tribunals superiors de justícia en els quals es residència la segona instància penal respecte de les resolucions dictades per les audiències provincials en primera instància, així com la creació d'una sala d'apel·lació a l'Audiència Nacional. Amb això, a més de la previsible reducció de la càrrega de treball de la sala segona del Tribunal Suprem, es pretén resoldre la controvèrsia sorgida com a conseqüèn-

cia de la resolució de 20 de juliol de 2000 del Comitè de Drets Humans de l'ONU, en què es va mantenir que el sistema actual de cassació espanyol vulnerava el Pacte internacional de drets civils i polítics.

S'introdueixen determinades novetats en el règim de les audiències provincials a fi d'aconseguir una especialització i operativitat més grans. Així, d'una banda, es preveu que l'existència de seccions especialitzades en el coneixement de determinats assumptes atregui la totalitat d'aquests, amb independència que hi hagi altres seccions desplaçades territorialment competents. D'altra banda, s'estableix el caràcter funcional, i no orgànic com fins ara, de l'adscripció dels magistrats a les diferents seccions, i s'equipara el seu funcionament a l'òrgan col·legiat esmentat amb els tribunals superiors de justícia actuals.

D'altra banda, s'adequa la terminologia de determinats preceptes d'acord amb el que preveuen els llibres V i VI.

III

Dins el llibre II s'introdueix la limitació temporal de 10 anys per als lletrats del Consell General del Poder Judicial, la major part reclutats d'entre els integrants de la carrera judicial, per evitar un allunyament temporalment excessiu d'aquests de les tasques jurisdiccionals a més d'evitar també l'anquilosament d'un aparell burocràtic al qual convenen renovacions periòdiques.

Això no obstant, la principal novetat rau en la funció que passa a exercir el secretari de Govern, ateses les competències importants que assumeix el model organitzatiu que s'instaura a la sala de Govern quan es plantegin assumptes que afectin oficines judicials o secretaris judicials de l'àmbit territorial del Tribunal Superior de Justícia.

D'altra banda, entre les competències reglamentàries del Consell General del Poder Judicial es recull la de fixar sistemes de racionalització, organització i mesurament del treball dels òrgans judicials.

IV

Al llibre III s'acomoda la redacció de determinats preceptes al nou règim organitzatiu que preveuen els llibres V i VI, si bé també s'hi introdueixen un seguit de novetats.

El punt cinquè del Pacte d'Estat subratlla que la cobertura de totes les places que siguin necessàries i d'acord amb un calendari realista per a l'ampliació progressiva de la planta, s'ha de fer amb jutges professionals que exerceixin les seves funcions sota els principis d'independència, imparcialitat, professionalitat i responsabilitat, i es redueixen les figures excepcionals de substituïts i suplents. Amb aquesta finalitat es fa una nova regulació de les substitucions entre jutges, i s'afavoreix la que es produeix entre jutges titulars i es recorre a la substitució per jutges no professionals només quan hi concorren circumstàncies excepcionals.

En el mateix ordre de coses i per a una garantia millor de la independència i imparcialitat de jutges i magistrats, es fa una nova redacció del capítol dedicat a l'abstenció i la recusació, i es completa així el sistema dissenyat per la recent Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, el text de la qual també obliga a les adaptacions necessàries del règim de nul·litat d'actuacions i d'aclariment o correcció de resolucions.

D'altra banda, en nom d'una justícia més transparent i en la línia marcada a la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia, es recull el deure d'informació i atenció adequada als usuaris de la justícia.

Finalment, es deroga en la seva totalitat el títol IV d'aquest llibre ja que les matèries que s'hi contenen són objecte d'una nova regulació que s'integra al llibre V.

V

En relació amb el llibre IV, l'aposta decidida per la professionalitat de jutges i magistrats que recull el Pacte d'Estat, a la qual ja hem fet referència, fa imprescindible la modificació del sistema d'ingrés en la carrera judicial, així com l'extensió a nous supòsits dels principis de mèrit, formació i especialització per a l'adjudicació de les diferents destinacions, i se supera així el criteri exclusiu d'antiguitat. En aquest sentit es manté l'oposició com a sistema general per a l'ingrés a la carrera judicial per la categoria de jutge, perquè aquest sistema és el que millor garanteix la selecció objectiva i rigorosa. Per a l'ingrés per la categoria de magistrat es considera necessari establir un nou sistema de baremació de mèrits i complementar la formació dels que hi ingressen per aquesta via amb un curs de formació que garanteixi l'acompliment correcte de les tasques jurisdiccionals que els són pròpies a partir d'aquest moment.

En la mateixa línia, sembla oportú exigir dos anys d'antiguitat en la carrera judicial a tots els que pretenguin accedir a proves d'especialistes, a fi que es tingui un mínim d'experiència amb caràcter previ a accedir a llocs reservats per a aquests.

En la resolució de concursos per accedir a òrgans col·legiats s'aposta decididament per l'especialització, i es fixen les bases perquè en accedir-hi es valorin, o bé coneixements específics, o bé experiència prèvia en l'ordre jurisdiccional corresponent, encara que aquests criteris es combinin amb el de l'antiguitat.

S'introdueixen modificacions en el règim de situacions administratives, demandades per l'experiència dels últims anys, i cal destacar les relatives als magistrats del Tribunal Suprem, amb un estatut més rigorós, que es justifica per l'especialitat i la transcendència de la seva tasca. En aquest mateix ordre de coses s'incorpora a l'Estatut de jutges i magistrats la normativa del règim comú relativa a la conciliació de la vida familiar amb l'activitat professional.

A fi d'eliminar la pràctica fraudulenta estesa durant els últims anys d'apartar un jutge o magistrat del coneixement d'un determinat assumpte mitjançant la presentació prèvia de querella que després resulta sense cap fonament, es preveu que l'òrgan instructor, per contrastar mínimament els fets, pugui practicar diligències amb caràcter previ a la seva admissió a fi que pugui determinar la seva pròpia competència, així com la rellevància penal dels fets que s'imputin o la versemblança de la imputació. S'ha valorat, a més, que aquesta pràctica posada de manifest pel mateix Tribunal Suprem i tribunals superiors de Justícia en nombroses resolucions suposa atemptar contra el dret constitucional al jutge ordinari predeterminat per la Llei.

VI

El llibre V ara regula l'oficina judicial i els aspectes estatutaris, funcionals i orgànics més rellevants del cos de secretaris judicials.

La reorganització de l'oficina judicial és una tasca d'una complexitat indubtable a causa del fet que, entre altres raons, en aquesta realitat concorren un cúmul de peculiaritats que la singularitzen davant qualsevol altre òrgan de gestió. En primer lloc, l'evolució de les formes de treball exercit a les oficines judicials exigeix noves estructures amb un disseny organitzatiu més gran i millor, imprescindible no només per la progressiva incorporació de noves tecnologies en aquest àmbit sinó fonamentalment per obtenir una atenció de qualitat als ciutadans. En segon lloc, les oficines judicials no poden ser alienes a la realitat de l'Estat autònom, especialment quan s'ha produït un procés intens de transferències en aquest àmbit que obliga a una delimitació detallada dels àmbits competencials de les administracions impli-

cades en la dotació de mitjans personals i materials al servei del poder judicial. Finalment, la confluència a l'oficina judicial de diversos àmbits de decisió que recauen sobre una realitat única ha demostrat ser una font de conflictes sense que les normes que ara se substitueixen establissin mecanismes oportuns de col·laboració, coordinació i de garantia que asseguressin l'autonomia funcional i orgànica d'uns i altres.

El nou model d'oficina judicial neix amb el propòsit clar que el seu funcionament garanteixi la independència del poder al qual serveix, i alhora conjumina sense cap minva del que s'ha dit una racionalització adequada dels mitjans que utilitza. A fi d'harmonitzar aquests objectius, en el pla exclusivament organitzatiu es defineix l'oficina judicial com l'organització de caràcter instrumental, que de forma exclusiva presta suport i ajut a l'activitat jurisdiccional. Per la seva singularitat es recull expressament la reserva de funció necessària de manera que només els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia poden ocupar els llocs de treball dels quals està dotada.

En el seu disseny s'ha optat per un sistema flexible que permet que cada oficina judicial s'adapti a qualsevol tipus de necessitats de l'Administració de justícia, i el criteri diferenciador que permet singularitzar-la d'altres organitzacions administratives és el fet que la seva activitat està regida principalment per normes processals, i ha de donar compliment a totes les resolucions que dictin jutges i magistrats en l'exercici de les funcions que li són pròpies. Amb aquestes característiques, l'oficina judicial —com a gènere— comprèn —com a espècies— tant les unitats processals de suport directe com els serveis comuns processals. Les primeres assumeixen la tramitació processal i gestió de tots els assumptes el coneixement dels quals tinguin legalment atribuïts jutges i tribunals, i se'ls assisteix mitjançant la realització de les actuacions necessàries per al compliment eficaç de la funció jurisdiccional. Els serveis comuns processals són objecte de regulació especial, i omplen el buit legal existent fins al moment, fomenten el seu desenvolupament i especialització, i estableixen un sistema que garanteixi un govern millor especialment en els casos en els quals, per la seva complexitat o dimensió, és imprescindible l'existència de comandaments intermedis.

Es pretén doncs, abans que res, racionalitzar i actualitzar mitjans personals i materials per a una Administració de la justícia millor i més ràpida.

VII

La figura del secretari judicial que també regula el llibre V es converteix en una de les claus de la reforma actual. No només es defineixen amb una precisió més gran les seves funcions, sinó que se li n'atribueixen altres, i es potencien així les seves capacitats professionals. Assumeix, a més, responsabilitats en matèria de coordinació amb les administracions públiques amb competències en matèria de justícia.

Referent a la fe pública, el secretari judicial, al si de l'Administració de justícia, exerceix amb exclusivitat aquesta funció, que es redefeix a fi de circumscriure-la al que veritablement és transcendent, i la compatibilitza amb la utilització de les noves tecnologies.

Com a tècnics superiors de l'Administració de justícia, són els secretaris judicials els qui dirigeixen en l'aspecte tecnicoprocessal el personal integrant de l'oficina judicial, n'ordenen l'activitat i els imparteixen les ordres i instruccions que considerin pertinents.

Finalment, cal destacar la nova configuració orgànica del cos de secretaris a fi de garantir una eficàcia més gran en la seva prestació de serveis. Amb aquesta finalitat, es dota d'una nova definició el secretari de Govern dels tribunals superiors de justícia i es crea la figura

del secretari coordinador provincial, ambdós amb competències importants en relació amb els secretaris judicials que depenen d'ells.

VIII

El llibre VI regula bàsicament l'estatut jurídic dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia. El Pacte d'Estat per a la justícia de 28 de maig de 2001 implica portar a terme una reforma legislativa que, no només dissenyi un nou model d'oficina judicial en els termes que l'acord esmentat reflectia, sinó també que desplegui un estatut del personal actualitzat al servei de l'Administració de justícia, adequat a aquesta nova estructura, capaç de respondre a les exigències particulars que implica l'acompliment de la seva tasca al servei d'un poder de l'Estat.

Aquest nou Estatut ha pretès delimitar de manera minuciosa les funcions del personal al servei de l'Administració de justícia, oferint noves solucions a diferents desajustos que presenta el sistema actual, en el qual, no poques vegades, uns fan les tasques d'altres.

En l'actualitat, el personal al servei de l'Administració de justícia presenta situacions anacròniques. Poques vegades l'esforç personal té reconeixement efectiu, a més de trobar-se en vigor fórmules rígides que dificulten greument que s'adoptin solucions àgils davant situacions determinades; defectes que s'han tingut en compte a fi de buscar solucions que introdueixin més racionalitat en el sistema.

En aquest sentit, el llibre VI fa una nova definició dels cossos al servei de l'Administració de justícia, amb l'assignació a tots ells de noves funcions més d'acord amb la nova realitat de l'oficina judicial que es dissenya, segons el que havia previst el mateix Pacte d'Estat.

IX

La normativa que es proposa gaudeix d'una notable extensió i detall, sense perjudici dels desplegaments reglamentaris possibles que també s'hi preveuen. Això obeeix al convenciment que els compromisos sorgits d'un Pacte subscrit per les principals forces polítiques del país exigeixen una norma amb rang superior que garanteixi la seva estabilitat i permanència, al marge d'establir bases sòlides i segures que permetin l'execució normal i pacífica, per part de les comunitats autònomes, de totes les competències que han estat o han de ser transferides.

El text manté el caràcter nacional dels cossos al servei de l'Administració de justícia i l'exclusivitat de funcions d'aquests, i amb això garanteix l'especialitat que la nostra Constitució els reserva a l'article 122.

En qualsevol cas la reforma que es posa en marxa era imprescindible; d'un costat, era necessari delimitar les competències sobre el personal funcionari de tots els actors intervinents, atès que el procés de transferència de gestió a les comunitats autònomes s'ha de veure plenament realitzat en un futur molt proper; d'un altre, l'Administració de justícia requeria instruments d'ordenació del personal molt més moderns i efectius que superessin, entre altres, el vell sistema de plantilles.

Es manté el sistema d'oposició per a l'ingrés, amb caràcter general, i es permet com a novetat el concurs oposició que pot afavorir processos de consolidació en aquesta Administració i que fins en aquest moment no tenien cobertura legal.

S'amplia la carrera professional, que s'estructura en un doble sentit: d'una banda s'augmenta el percentatge de places que s'ofereixen per a la promoció interna i, d'una altra, l'existència dins el mateix cos de llocs amb diferents nivells de responsabilitat permet als funcionaris veure millorada la seva posició dins l'organització.

En la mesura que l'especialitat dels cossos al servei de l'Administració de justícia ho permeti, les situacions administratives, permisos, llicències, drets i deures i règim disciplinari s'equipara amb les existents a l'Administració General de l'Estat, i es manté, també, un règim d'incompatibilitats més estricte, fruit de l'especialitat abans ressenyada.

El règim retributiu nou que s'estableix, que manté els conceptes retributius regulats per a la carrera judicial i fiscal, pretén ser més senzill en la seva configuració, introduint complements vinculats al lloc de treball i a la responsabilitat d'aquest, i permet, de la mateixa manera, complements variables en funció del compliment d'objectius.

Finalment, la introducció de les relacions de llocs de treball a l'Administració de justícia es configura com un instrument de l'ordenació de l'activitat laboral, i atorga en la confecció d'aquestes un paper predominant a l'Administració competent en matèria de gestió de personal.

Article únic. *Modificacions de la Llei orgànica del poder judicial.*

La Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 9 passa a tenir la redacció següent:

«4. Els de l'ordre contenciós administratiu coneixen de les pretensions que es dedueixen en relació amb l'actuació de les administracions públiques subjecta al dret administratiu, amb les disposicions generals de rang inferior a la Llei i amb els reials decrets legislatius en els termes que preveu l'article 82.6 de la Constitució, de conformitat amb el que estableixi la Llei d'aquesta jurisdicció. També coneixen dels recursos contra la inactivitat de l'Administració i contra les seves actuacions materials que constitueixin via de fet.

Coneixen, així mateix, de les pretensions que es dedueixen en relació amb la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques i del personal al seu servei, sigui quina sigui la naturalesa de l'activitat o el tipus de relació que en derivi. Si en la producció del dany han concorregut subjectes privats, el demandant dedueix també davant seu la seva pretensió davant aquest ordre jurisdiccional. Igualment coneixen de les reclamacions de responsabilitat quan l'interessat accioni directament contra la companyia d'assegurances de l'Administració, al costat de l'Administració respectiva.

També és competent aquest ordre jurisdiccional si les demandes de responsabilitat patrimonial s'adrecen, a més, contra les persones o entitats públiques o privades indirectament responsables d'aquelles.»

Dos. Es modifica l'article 29, que té la redacció següent:

«Article 29.

1. La planta dels jutjats i tribunals s'estableix per llei. És revisada, almenys, cada cinc anys, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, per adaptar-la a les noves necessitats.

2. La revisió de la planta dels jutjats i tribunals pot ser instada per les comunitats autònomes amb competència en matèria de justícia per adaptar-la a les necessitats del seu àmbit territorial.»

Tres. Es modifica l'article 37, que té la redacció següent:

«Article 37.

1. Correspon al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb com-

petències en matèria de justícia proveir els jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva funció amb independència i eficàcia.

2. A aquest efecte, el Consell General del Poder Judicial remet anualment al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia una relació circumstanciada de les necessitats que consideri existents.»

Quatre. Se suprimeix l'apartat 4t de l'article 56.

Cinc. L'article 63 passa a tenir el contingut següent:

«Article 63.

1. L'Audiència Nacional es compon del seu president, els presidents de sala i els magistrats que determini la llei per a cada una de les seves sales i seccions.

2. El president de l'Audiència Nacional, que té la consideració de president de sala del Tribunal Suprem, és el president nat de totes les seves sales.»

Sis. L'article 64 queda redactat en els termes següents:

«Article 64.

1. L'Audiència Nacional està integrada per les sales següents:

D'apel·lació.
Penal.
Contenciosa Administrativa.
Social.

2. En el cas que el nombre d'assumptes ho aconselli, es poden crear dues seccions o més dins una sala.»

Set. Es crea un nou article 64 bis amb el tenor següent:

«Article 64 bis.

1. La sala d'apel·lació de l'Audiència Nacional coneix dels recursos d'aquesta classe que estableixi la llei contra les resolucions de la sala penal.

2. Quan la diferència sensible i continuada en el volum de treball ho aconselli, els magistrats d'aquesta sala, amb l'acord favorable de la sala de govern, amb la proposta prèvia del president del Tribunal, poden ser adscrits pel Consell General del Poder Judicial, totalment o parcialment, i sense que això signifiqui cap increment retributiu, a una altra sala de diferent ordre.

Per a l'adscripció es valoren l'antiguitat a l'escalafó i l'especialitat o experiència dels magistrats afectats i, si és possible, les seves preferències.»

Vuit. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73.

1. La sala civil i penal del Tribunal Superior de Justícia coneix, com a sala civil:

a) Del recurs de cassació que estableix la Llei contra resolucions d'òrgans judicials de l'ordre civil amb seu a la comunitat autònoma, sempre que el recurs es fonamenti en infracció de normes del dret civil, foral o especial, propi de la comunitat, i quan l'Estatut d'autonomia corresponent hagi previst aquesta atribució.

b) Del recurs extraordinari de revisió que estableix la Llei contra sentències dictades per òrgans

judicials de l'ordre civil amb seu a la comunitat autònoma, en matèria de dret civil, foral o especial, propi de la comunitat autònoma, si l'Estatut d'autonomia corresponent ha previst aquesta atribució.

2. Aquesta sala també coneix:

a) En única instància, de les demandes de responsabilitat civil, per fets comesos en l'exercici dels seus càrrecs respectius, adreçades contra el president i els membres del Consell de Govern de la comunitat autònoma i contra els membres de l'assemblea legislativa, quan aquesta atribució no correspongui, segons els estatuts d'autonomia, al Tribunal Suprem.

b) En única instància, de les demandes de responsabilitat civil, per fets comesos en l'exercici del seu càrrec, contra tots o la major part dels magistrats d'una Audiència Provincial o de qualssevol de les seves seccions.

c) De les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccional de l'ordre civil amb seu a la comunitat autònoma que no tingui un altre superior comú.

3. Com a sala penal, correspon a aquesta sala:

a) El coneixement de les causes penals que els estatuts d'autonomia reserven al coneixement dels tribunals superiors de justícia.

b) La instrucció i la sentència de les causes penals contra jutges, magistrats i membres del ministeri fiscal per delictes o faltes comesos en l'exercici del seu càrrec a la comunitat autònoma, sempre que aquesta atribució no correspongui al Tribunal Suprem.

c) El coneixement dels recursos d'apel·lació contra les resolucions dictades en primera instància per les audiències provincials, així com el de tots els que preveuen les lleis.

d) La decisió de les qüestions de competència entre òrgans jurisdiccional de l'ordre penal amb seu a la comunitat autònoma que no tinguin un altre superior comú.

4. Per a la instrucció de les causes a què es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior es designa entre els membres de la sala, de conformitat a un torn preestablert, un instructor que no forma part d'aquesta per enjudiciar-les.

5. Li correspon, també, la decisió de les qüestions de competència entre jutjats de menors de diferents províncies de la comunitat autònoma.

6. En el cas que el nombre d'assumptes ho aconselli, es poden crear una o més seccions i fins i tot una sala penal amb la seva pròpia circumscripció territorial a les capitals que ja siguin seus d'altres sales del Tribunal Superior, als únics efectes de conèixer els recursos d'apel·lació als quals es refereix el paràgraf c) de l'apartat 3 d'aquest article i aquelles altres apel·lacions atribuïdes per les lleis al Tribunal Superior. Els nomenaments per a magistrats d'aquestes seccions, a proposta del Consell General del Poder Judicial, recauen en els magistrats que, havent romàs durant els 10 anys immediatament anteriors en l'ordre penal, tinguin una antiguitat escalafonal més gran.»

Nou. L'article 80 queda redactat de la manera següent:

«Article 80.

1. Les audiències provincials, que tenen la seu a la capital de la província, de la qual prenen el nom, estenen la seva jurisdicció a tota la província,

sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 82.

2. Es poden crear seccions de l'Audiència Provincial fora de la capital de la província, a les quals queden adscrits un o diversos partits judicials.

3. En tot cas, i amb l'informe previ de la sala de govern corresponent, el Consell General del Poder Judicial pot acordar que el coneixement de determinades classes d'assumptes s'atribueixi en exclusiva a una secció de l'Audiència Provincial, que estén sempre la seva competència a tot el seu àmbit territorial encara que hi hagi seccions desplaçades. Aquest acord es publica en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Deu. Es modifica l'article 81, que queda redactat de la manera següent:

«Article 81.

1. Les audiències provincials es componen d'un president i dos o més magistrats. També poden ser integrades per dues o més seccions de la mateixa composició, cas en què el president de l'Audiència ha de presidir una de les seccions que determina al principi del seu mandat.

2. Quan l'escàs nombre d'assumptes de què conegui una Audiència Provincial ho aconselli, la seva plantilla pot constar d'un a dos magistrats, inclòs el president. En aquest cas, l'Audiència Provincial es completa per a l'enjudiciament i sentència, i quan la naturalesa de la resolució a dictar ho exigeixi, amb el nombre de magistrats que calgui del Tribunal Superior de Justícia. A aquests efectes, la sala de govern estableix un torn per a cada any judicial.

3. De la mateixa manera, quan així ho aconselli la millor Administració de justícia, les seccions de l'Audiència poden ser formades per quatre magistrats.

4. L'adscripció dels magistrats a les diferents seccions té caràcter funcional quan no estiguin separades per ordre jurisdiccional o per especialitat. Si ho estan, l'adscripció és funcional exclusivament dins les del mateix ordre o especialitat.»

Onze. Es fa una nova redacció de l'article 85, que queda redactat en els termes següents:

«Article 85.

Els jutjats de primera instància coneixen en l'ordre civil:

1. En primera instància, dels judicis que no estiguin atribuïts per aquesta Llei a altres jutjats o tribunals.

2. Dels actes de jurisdicció voluntària en els termes que prevegin les lleis.

3. Dels recursos que estableixi la Llei contra les resolucions dels jutjats de pau del partit.

4. De les qüestions de competència en matèria civil entre els jutjats de pau del partit.

5. De les sol·licituds de reconeixement i execució de sentències i altres resolucions judicials i arbitrals estrangeres, tret que, d'acord amb el que acorden els tractats i altres normes internacionals, en correspongui el coneixement a un altre jutjat o tribunal.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'article 98, que queda redactat de la manera següent:

«Article 98.

1. El Consell General del Poder Judicial pot acordar, amb l'informe previ de les sales de govern, que a les circumscripcions on hi hagi més d'un

jutjat de la mateixa classe, un o diversos d'aquests assumeixin amb caràcter exclusiu el coneixement de determinades classes d'assumptes, o de les execucions pròpies de l'ordre jurisdiccional de què es tracti, sense perjudici de les tasques de suport que puguin prestar els serveis comuns que es constitueixin a l'efecte.

2. Aquest acord es publica en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i produeix efectes des de l'inici de l'any següent a aquell en què s'adopti.

3. Els jutjats afectats continuen coneixent de tots els processos pendents davant aquests fins a la seva conclusió.»

Tretze. Es fa una nova redacció de l'article 99, precepte que queda esmentat de la manera següent:

«Article 99.

1. A cada municipi on no hi hagi jutjat de primera instància i instrucció, i amb jurisdicció en el terme corresponent, hi ha un jutjat de pau.

2. Pot existir una sola oficina judicial per a diversos jutjats.»

Catorze. Es modifica l'article 107, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 107.

El Consell General del Poder Judicial té competències en les matèries següents:

1. Proposta per majoria de tres cinquens per al nomenament del president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial.

2. Proposta per majoria de tres cinquens per al nomenament de membres del Tribunal Constitucional quan així escaigui.

3. Inspecció de jutjats i tribunals.

4. Selecció, formació i perfeccionament, provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives i règim disciplinari de jutges i magistrats.

5. Nomenament mitjançant una ordre dels jutges i presentació a reial decret, ratificat pel ministre de Justícia, dels nomenaments de magistrats del Tribunal Suprem, presidents i magistrats.

6. Nomenament de secretari general i membres dels gabinets o serveis que en depenen.

7. Exercici de les competències relatives a l'escola judicial que la Llei li atribueixi.

8. Elaborar, dirigir l'execució i controlar el compliment del pressupost del Consell.

9. Potestat reglamentària en els termes que preveu l'article 110 d'aquesta Llei.

10. Publicació oficial de les sentències i altres resolucions que es determinin del Tribunal Suprem i de la resta d'òrgans judicials.

A aquest efecte el Consell General del Poder Judicial, amb l'informe previ de les administracions competents, estableix reglamentàriament la manera en què s'han d'elaborar els llibres electrònics de sentències, la recopilació d'aquestes, el seu tractament, difusió i certificació, per vetllar per la seva integritat, autenticitat i accés, així com per assegurar el compliment de la legislació en matèria de protecció de dades personals.

11. Aquelles altres que li atribueixin les lleis.»

Quinze. Es modifica l'article 110, que queda redactat de la manera següent:

«Article 110.

1. El Consell General del Poder Judicial pot dictar reglaments sobre el seu personal, organització

i funcionament en el marc de la legislació sobre la funció pública.

2. El Consell General del Poder Judicial, en l'àmbit de la seva competència i amb subordinació a les lleis, pot dictar reglaments de desplegament d'aquesta Llei per establir regulacions de caràcter secundari i auxiliar.

Aquests reglaments poden regular condicions accessòries per a l'exercici dels drets i deures que conformen l'estatut judicial sense innovar aquells ni alterar aquest en el seu conjunt. Es poden aprovar en els casos en què siguin necessaris per a l'execució o l'aplicació d'aquesta Llei, en aquells en què així es prevegi en aquesta o una altra Llei i, especialment, en les matèries següents:

a) Sistema d'ingrés, promoció i especialització en la carrera judicial, règim dels funcionaris judicials en pràctiques i dels jutges adjunts i cursos teòrics i pràctics a l'escola judicial, així com organització i funcions d'aquesta.

A aquest efecte, en el desplegament reglamentari de l'organització i les funcions de l'escola judicial, s'ha de determinar la composició del seu Consell Rector, en el qual necessàriament han d'estar representats el Ministeri de Justícia, les comunitats autònomes amb competències en matèria de justícia i les associacions professionals de jutges i magistrats.

b) Forma de distribució entre torns i de provisió de places vacants i desertes de jutges i magistrats.

c) Temps mínim de permanència a la destinació dels jutges i magistrats.

d) Procediment dels concursos reglats i forma de sol·licitud de provisió de places i de càrrecs de nomenament discrecional.

e) Activitats de formació dels jutges i magistrats i forma d'obtenció de títols d'especialització.

f) Situacions administratives de jutges i magistrats.

g) Règim de llicències i permisos de jutges i magistrats.

h) Valoració com a mèrit preferent del coneixement de la llengua i dret propis de les comunitats autònomes en la provisió de places judicials en el territori de la comunitat respectiva.

i) Règim d'incompatibilitats i tramitació d'expedients sobre qüestions que afectin l'estatut de jutges i magistrats.

j) Contingut de l'escalafó judicial, en els termes que preveu aquesta Llei.

k) Règim de substitucions, dels magistrats suplents, dels jutges substituïts, i dels jutges de pau.

l) Funcionament i facultats de les sales de Govern, de les juntes de jutges i altres òrgans governatius i eleccions, nomenament i cessació de membres de les sales de govern i de jutges degans.

m) Inspecció de jutjats i tribunals i tramitació de queixes i denúncies.

n) Publicitat de les actuacions judicials, habilitació de dies i hores, fixació de les hores d'audiència pública i constitució dels òrgans judicials fora de la seva seu.

ñ) Especialització d'òrgans judicials, repartiment d'assumptes i penònies i normes generals sobre prestació i desenvolupament del servei de guàrdia, sense perjudici de les competències del Ministeri de Justícia o, si s'escau, de les comunitats autònomes amb competències en matèria de personal.

o) Forma de cessació i possessió als òrgans judicials i confecció d'alardos.

p) Cooperació jurisdiccional.

q) Honors i tractament de jutges i magistrats i regles sobre protocol en actes judicials.

r) Sistemes de racionalització, organització i mesurament del treball que es considerin conuenients amb els quals es pugui determinar la càrrega de treball que pot suportar un òrgan jurisdiccional, així com establir criteris mínims homogenis per a l'elaboració de normes de repartiment.

3. Els projectes de reglaments de desplegament se sotmeten a informe de les associacions professionals de jutges i magistrats i de les corporacions professionals o associacions d'una altra naturalesa que tinguin reconeguda legalment representació d'interessos als quals puguin afectar. Es dóna intervenció a l'Administració de l'Estat, per mitjà del Ministeri de Justícia, i a les de les comunitats autònomes sempre que una i les altres tinguin competències relacionades amb el contingut del reglament o sigui necessari coordinar-les amb les del Consell General. Se sol·liciten les consultes i els estudis previs que es considerin pertinents i un dictamen de legalitat sobre el projecte.

El ministeri fiscal ha de ser escoltat quan s'afecti la matèria sobre la qual versí el projecte i especialment en els supòsits que preveuen els paràgrafs n), ñ) i q) de l'apartat 2 d'aquest article.

4. Els reglaments que han de ser aprovats pel Ple del Consell General del Poder Judicial per majoria de tres cinquens dels seus membres autoritzats pel seu president es publiquen en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Setze. L'apartat 1 de l'article 137 queda redactat així:

«Article 137.

1. Els acords dels òrgans col·legiats del Consell són adoptats per majoria dels membres presents, excepte quan la Llei disposi una altra cosa. Qui presideixi té vot de qualitat en cas d'empat.

Sense perjudici del que disposa l'article 129 i concordants d'aquesta Llei, en cas que no es puguin adoptar acords per falta del nombre de membres per constituir l'òrgan, es pot fer una segona convocatòria en la qual n'hi ha prou amb la majoria necessària per a la constitució dels òrgans col·legiats en la legislació comuna de règim jurídic de les administracions públiques.»

Disset. Es fa una nova redacció de l'article 145, que queda amb el tenor següent:

«Article 145.

1. Als òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial, poden prestar-hi serveis els membres de les carreres judicial i fiscal, del cos de secretaris judicials, del cos de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa i del cos d'auxili judicial al servei de l'Administració de justícia així com els funcionaris de les administracions públiques, en el nombre que fixin les relacions de llocs de treball corresponents.

2. Els membres dels òrgans tècnics de nivell superior per a la designació dels quals s'hagi exigit el títol de llicenciat en dret actuen amb la denominació de lletrats al servei del Consell General del Poder Judicial.»

Divuit. Es fa una nova redacció de l'article 146, en els termes següents:

«Article 146.

1. La provisió dels llocs dels òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial es fa mitjançant un concurs de mèrits.

2. Els que hagin obtingut llocs de nivell superior són nomenats pel Ple del Consell General del Poder Judicial, amb el concurs de mèrits previ, per un període de dos anys, prorrogable per períodes anuals amb un màxim de prestació de serveis de 10 anys i són declarats en situació de serveis especials a la seva administració d'origen.

3. Quan es tracti de la prestació de serveis als llocs dels òrgans tècnics restants del Consell General del Poder Judicial, els funcionaris que els exerceixin es consideren en servei actiu als seus cossos d'origen.

4. Durant el temps que estiguin ocupant un lloc de treball al Consell General del Poder Judicial, estan sotmesos al Reglament de personal del Consell.»

Dinou. Es fa una nova redacció de l'article 149, amb el contingut següent:

«Article 149.

1. Les sales de Govern del Tribunal Suprem i de l'Audiència Nacional estan constituïdes pel president dels òrgans esmentats, que les presideix, pels presidents de les sales que hi hagi i pel mateix nombre de magistrats que aquests.

2. Les sales de Govern dels tribunals superiors de Justícia estan constituïdes pel president d'aquests, que les presideix, pels presidents de les sales que hi hagi, pels presidents de les audiències provincials de la comunitat autònoma, i pel mateix nombre de magistrats o jutges, elegits per tots els membres de la carrera judicial que hi són destinats. Un, almenys, dels components de la sala és de la categoria de jutge, llevat que no hi hagi candidats de la categoria esmentada.

A més d'aquests també s'integren, amb la consideració de membres electes a tots els efectes, els degans que de conformitat amb el que estableix l'article 166.3 hagin estat alliberats totalment del treball que els correspongui fer en l'ordre jurisdiccional respectiu.

3. Les sales de Govern dels tribunals superiors de Justícia, quan el nombre de membres passi de 10, es constitueixen en ple o en comissió.

La Comissió està integrada per sis membres, tres de nats i tres d'electes. La designació dels seus components correspon al Ple, i si es produeixen vacants, la dels seus substituïts. Això no obstant, forma part d'aquesta el degà alliberat totalment de tasques jurisdiccionals, o un d'aquests, si n'hi ha diversos.

La Comissió es renova anualment en la mateixa proporció i la presideix el president del Tribunal Superior de Justícia.

4. El secretari de Govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de Justícia respectius exerceix les funcions de secretari de la sala de Govern, sense perjudici de totes les que expressament aquesta Llei li atribueixi.»

Vint. Es modifica l'article 152, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 152.

1. Les sales de Govern, també les constituïdes en règim de Comissió, exerceixen la funció de govern dels seus tribunals respectius, i en particular els competeix:

1r Aprovar les normes de repartiment d'assumptes entre les diferents seccions de cada sala.

2n Establir anualment amb criteris objectius els torns necessaris per a la composició i el funcionament de les sales i seccions del Tribunal i de les audiències provincials del territori, així com de manera vinculant les normes d'assignació de les ponències que hagin de fer per torns els magistrats.

3r Adoptar, amb respecte a la inamobilitat judicial, les mesures necessàries en els casos de dissidència entre magistrats que puguin influir en el bon ordre dels tribunals o en l'Administració de justícia.

4t Completar provisionalment la composició de les sales en els casos en què, per circumstàncies sobrevingudes, sigui necessari per al funcionament del servei, sempre sense perjudici de respectar la destinació específica dels magistrats de cada sala.

5è Proposar motivadament al Consell General del Poder Judicial els magistrats suplents expressant les circumstàncies personals i professionals que hi concorrin, la seva idoneïtat per a l'exercici del càrrec i per a la seva actuació en un o diversos ordres jurisdiccionals, les garanties d'un acompliment eficaç de la funció i l'aptitud demostrada pels qui ja hagin actuat en l'exercici de funcions judicials o de substitució en la carrera fiscal, amb exposició raonada de l'ordre de preferència proposat i de les exclusions de sol·licitants. Les propostes d'adscripció de magistrats suplents com a mesura de reforç estan subjectes a requisits de motivació idèntics dels noms i de l'ordre de preferència proposats i de les exclusions de sol·licitants.

6è Exercir les facultats disciplinàries sobre magistrats en els termes que estableix aquesta Llei.

7è Proposar al president la realització de les visites d'inspecció i informació que consideri procedents.

8è Promoure els expedients de jubilació a causa d'incapacitat dels magistrats, i informar-los.

9è Elaborar els informes que li sol·liciti el Consell General del Poder Judicial i la memòria anual expositiva sobre el funcionament del Tribunal, amb expressió detallada del nombre i la classe d'assumptes iniciats i acabats per cada sala, així com dels que estiguin pendents, precisant l'any de la seva iniciació, tot això referit al 31 de desembre. La memòria ha de contenir, en tot cas, la indicació de les mesures que es considerin necessàries per a la correcció de les deficiències advertides.

10è Proposar al Consell General del Poder Judicial que adopti les mesures que jutgi pertinents per millorar l'Administració de justícia quant als òrgans jurisdiccionals respectius.

11è Rebre el jurament o la promesa legalment previnguts dels magistrats que integren els tribunals respectius i donar-los possessió del càrrec.

12è Rebre informes del secretari de Govern, per iniciativa d'aquest o de la mateixa sala, en tots els assumptes que, perquè afecten les oficines judicials o secretaris judicials que en depenguin, exigeixin algun tipus d'actuació. En aquest cas, el secretari de Govern té vot en l'acord que es pugui arribar a adoptar.

13è Promoure davant l'òrgan competent l'exigència de les responsabilitats disciplinàries que procedeixen de secretaris judicials, del personal al servei de l'Administració de justícia o de qualsevol altre que, sense tenir aquesta condició, hi presti els seus serveis de forma permanent o ocasional.

14è En general, complir les altres funcions que les lleis atribueixin als òrgans de govern intern dels tribunals i que no estiguin atribuïdes expressament als presidents.

2. A les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, en ple o en comissió, els competeix a més:

1r Aprovar les normes de repartiment d'assumptes entre les sales del Tribunal i entre les seccions de les audiències provincials i jutjats del mateix ordre jurisdiccional, amb seu a la comunitat autònoma corresponent.

Excepcionalment, de forma motivada, i quan les necessitats del servei així ho exigeixin, la sala de govern pot ordenar que s'alliberi del repartiment d'assumptes, totalment o parcialment, per temps limitat, una secció o un jutge determinat.

2n Exercir les facultats dels números cinquè al catorzè de l'apartat anterior, però referides també als òrgans jurisdiccional amb seu a la comunitat autònoma corresponent als jutges i magistrats que hi són destinats.

3r Expedir els nomenaments dels jutges de pau.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 153, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 153.

1. Les sales de govern es reuneixen, almenys, dues vegades per mes, tret que no hi hagi assumptes pendents, i totes les vegades, a més, que hagin de tractar assumptes urgents d'interès per a l'Administració de justícia, quan ho consideri necessari el president del Tribunal Superior de Justícia, quan ho solliciti la tercera part dels seus membres mitjançant una proposta raonada i amb expressió del que hagi de ser objecte de deliberació i decisió, o quan ho solliciti el secretari de Govern a fi de tractar qüestions que afectin oficines judicials o secretaris judicials que en depenguin. La convocatòria la fa el president, amb expressió dels assumptes que s'han de tractar.

2. Les sales de govern dels tribunals superiors de justícia constituïdes en Comissió es reuneixen setmanalment. La Comissió trimestralment posa en coneixement del Ple, prèviament convocat, tots els assumptes que han estat tractats i resolts. El Ple es pot reunir, així mateix, quan, a judici del president o de la Comissió, la transcendència, la importància o l'interès per a l'Administració de justícia dels assumptes a tractar així ho aconsellin, quan ho solliciti la majoria dels seus membres mitjançant una proposta raonada i amb expressió del que ha de ser objecte de deliberació i decisió o quan ho solliciti el secretari de Govern a fi de tractar qüestions que afectin oficines judicials o secretaris judicials que en depenguin. La convocatòria del Ple o de la Comissió la fa el president, amb expressió dels assumptes que s'han de tractar.

3. La sala la pot constituir el president i dos membres per a les actuacions no decisòries de caràcter formal, com ara la recepció de jurament o promesa o la presa de possessió de jutges i magistrats o altres de caràcter anàleg.

4. En els altres casos, per a la seva constitució vàlida, es requereix la presència, almenys, de la majoria dels seus membres, que han de ser citats personalment amb 24 hores d'anticipació com a mínim.»

Vint-i-dos. Es modifica la redacció de l'article 163, en els termes següents:

«Article 163.

Al Tribunal Suprem, i sota la dependència directa del seu president, hi funciona un Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació. El Ministeri de Jus-

tícia, escoltada la sala de Govern del Tribunal Suprem i amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial en determina la composició i plantilla.»

Vint-i-tres. Es fa una nova redacció de l'article 164, en els termes següents:

«Article 164.

Els presidents de les audiències provincials les presideixen, adopten les mesures necessàries per al seu funcionament i exerceixen les altres funcions que els atribueix la Llei, sense perjudici, en tot cas, de les facultats dels òrgans de govern del Tribunal Superior de Justícia.»

Vint-i-quatre. Es fa una nova redacció de l'article 165, el text del qual passa a ser el següent:

«Article 165.

Els presidents de les sales de justícia i els jutges tenen en els seus òrgans jurisdiccional respectius la direcció i inspecció de tots els assumptes, adopten, en el seu àmbit competencial, les resolucions que la bona marxa de l'Administració de justícia aconselli, donen compte als presidents dels tribunals i audiències respectius de les anomalies o faltes que observin i exerceixen les funcions disciplinàries que els reconeguin les lleis processals sobre els professionals que es relacionin amb el tribunal.

Respecte al personal adscrit al servei de la sala o jutjat corresponent cal atènyer-se al que preveu el seu respectiu règim disciplinari.»

Vint-i-cinc. Es modifica la redacció de l'article 168, en els termes següents:

«Article 168.

1. Els degans vetllen per la bona utilització dels locals judicials i dels mitjans materials; tenen cura que el servei de guàrdia es presti continuament; adopten les mesures urgents en els assumptes no repartits quan, si no ho fan, es pot trencar algun dret o produir-se algun perjudici greu i irreparable; escolten les queixes que els facin els interessats en causes o plets, adopten les prevencions necessàries, i exerceixen les funcions restants que els atribueixi la Llei.

2. En tot cas, correspon als jutges degans:

a) Resoldre en una única instància els recursos governatius que es pot interposar contra les decisions dels secretaris judicials en matèria de repartiment.

b) Posar en coneixement de la sala de govern tota possible anomalia en el funcionament de serveis comuns processals del seu territori.

c) Resoldre tots els recursos que els atribueixen les lleis processals.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 169, la redacció del qual és la següent:

«Article 169.

El degà té davant els poders públics la representació de tots i presideix la Junta de jutges per tractar assumptes d'interès comú relatiu a l'activitat jurisdiccional dels titulars de tots o d'algun dels òrgans judicials. Aquesta Junta l'ha de convocar el degà sempre que ho solliciti la quarta part dels jutges de la població.»

Vint-i-set. S'afegeix un apartat 4 a l'article 172, amb la redacció següent:

«4. Els presidents de les audiències provincials poden exercir per delegació la inspecció sobre els jutjats i tribunals en el seu respectiu àmbit i aquelles altres funcions de caràcter administratiu que se'ls encomanin.»

Vint-i-vuit. Es fa una nova redacció de l'article 178, en els termes següents:

«Article 178.

1. Al Tribunal Suprem, a l'Audiència Nacional i als tribunals superiors de justícia hi ha una secretaria de Govern, dependent del secretari de Govern respectiu, que està auxiliat pel personal al servei de l'Administració de justícia que determini la relació de llocs de treball corresponent.

2. En aquests tribunals hi pot haver, a més, un vicesecretari de Govern.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 182, que queda amb el tenor següent:

«Article 182.

1. Són inhàbils a efectes processals els dissabtes i diumenges, els dies 24 i 31 de desembre, els dies de festa nacional i els dies festius a efectes laborals a la respectiva comunitat autònoma o localitat.

El Consell General del Poder Judicial, mitjançant reglament, pot habilitar aquests dies a efectes d'actuacions judicials en els casos no previstos expressament per les lleis.

2. Són hores hàbils des de les vuit del matí fins a les vuit de la tarda, llevat que la Llei disposi el contrari.»

Trenta. Es modifica la redacció de l'article 183, en els termes següents:

«Article 183.

Són inhàbils els dies del mes d'agost per a totes les actuacions judicials, excepte les que es declari urgents per les lleis processals. Això no obstant, el Consell General del Poder Judicial, mitjançant un reglament, els pot habilitar a efectes d'altres actuacions.»

Trenta-u. Es modifica l'article 189, que passa a constar d'un sol paràgraf, amb la redacció següent:

«Els jutges i magistrats, presidents, secretaris judicials, i altre personal al servei de l'Administració de justícia han d'exercir la seva activitat respectiva en els termes que exigeixin les necessitats del servei, sense perjudici de respectar l'horari establert.»

Trenta-dos. L'article 190 queda redactat d'aquesta manera:

«Article 190.

1. Correspon al president del Tribunal o al jutge mantenir l'ordre a la sala, i a aquest efecte acorda el que sigui procedent.

2. Així mateix emparen en els seus drets els presents.

3. Aquestes mateixes obligacions recauen sobre el secretari en totes les actuacions que es facin únicament davant seu a les dependències de l'oficina judicial.»

Trenta-tres. Es modifica l'article 191, que passa a tenir l'estil següent:

«Article 191.

Als efectes del que disposa l'article anterior, els que pertorbin la vista d'algun procés, causa o un altre acte judicial, donant senyals ostensibles d'aprovaçió o desaprovaçió, faltant al respecte i a les consideracions degudes als jutges, tribunals, ministeri fiscal, advocats, procuradors, secretaris judicials, metges forenses o resta del personal al servei de l'Administració de justícia, són amonestats a l'acte per qui presideix i expulsats de la sala o de les dependències de l'oficina judicial, si no obeeixen la primera advertència, sense perjudici de la responsabilitat penal en què incorrin.»

Trenta-quatre. L'article 193 queda redactat de la manera següent:

«Article 193.

1. Amb la mateixa multa se sancionen els testimonis, pèrits o qualsevol altre que, com a part o representant-la, faltin en les vistes i els actes judicials de paraula, obra o per escrit a la consideració, respecte i obediència deguts a jutges, fiscals, secretaris judicials i resta del personal al servei de l'Administració de justícia, quan els seus actes no constitueixin delictes.

2. No estan compresos en aquesta disposició els advocats i procuradors de les parts, respecte dels quals s'observa el que disposa el títol V del llibre VII.»

Trenta-cinc. Es modifica la redacció de l'article 194, en els termes següents:

«Article 194.

1. S'ha de fer constar a l'acta el fet que motiva la sanció, l'explicació que, si s'escau, doni el sancionat i l'acord que s'adopti per qui presideixi l'acte.

2. Contra l'acord d'imposició de sanció es pot interposar en el termini de tres dies recurs d'audiència en justícia davant el mateix jutge, president o secretari judicial, que ho ha de resoldre l'endemà. Contra l'acord que resol l'audiència en justícia o contra el d'imposició de la sanció, si no s'ha utilitzat aquell recurs, s'hi pot interposar recurs d'alçada, en el termini de cinc dies, davant la sala de Govern, que l'ha de resoldre, amb l'informe previ del jutge, president o secretari judicial que va imposar la sanció, a la primera reunió que es faci.»

Trenta-sis. Es modifica l'apartat 4 de l'article 200, la redacció del qual passa a ser la següent:

«4. Els membres de la carrera judicial jubilats per edat que siguin nomenats per exercir aquesta funció tenen la consideració i el tractament de magistrats emèrits. En aquesta situació poden romandre fins als 75 anys, amb el tractament retributiu dels magistrats suplents.»

Trenta-set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 201, en els termes següents:

«2. Només pot recaure en els qui compleixin les condicions necessàries per a l'ingrés a la carrera judicial, excepte les derivades de la jubilació per edat. No pot ser proposat ni actuar com a suplent qui hagi assolit l'edat de 70 anys i, per al Tribunal Suprem, qui no tingui, com a mínim, 15 anys d'experiència jurídica.»

Trenta-vuit. Es modifica l'estil de l'article 212, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 212.

1. Els jutges exerceixen les funcions inherents al seu jutjat, tant en qualitat de titulars com d'ad-

junts, i al càrrec que substitueixin. Aquesta substitució, quan es produeixi, s'ha de retribuir en els casos i la quantia que es determinin reglamentàriament.

2. En els casos en què per suplir la falta de titular del jutjat, sigui quin sigui l'ordre jurisdiccional al qual pertanyi, no sigui possible l'aplicació del que disposen els articles precedents perquè hi ha un únic jutjat a la localitat, incompatibilitat d'assenyalaments, perquè hi ha moltes vacants o per altres circumstàncies anàlogues, exerceix la jurisdicció amb la mateixa amplitud que si és titular de l'òrgan un jutge substituït, que es nomena de la mateixa manera que els magistrats suplents i se sotmet al seu mateix règim jurídic. Aquests nomenaments tenen caràcter excepcional i la seva necessitat ha de ser degudament acreditada o motivada. En tot cas tenen preferència per a les tasques de substitució els jutges adjunts de conformitat amb l'article 308.2 i els jutges que estiguin desenvolupant pràctiques tutelades de conformitat amb l'article 307.1.

3. Reglamentàriament el govern determina la remuneració dels jutges substituïts, dins les previsions pressupostàries. En el cas que siguin diversos els substituïts nomenats per a la localitat i l'ordre jurisdiccional corresponent, són cridats per l'ordre de puntuació obtinguda en el nomenament.»

Trenta-nou. Es fa una nova redacció de l'article 214, en el sentit següent:

«Article 214.

Quan no es pugui aplicar el que estableixen els articles anteriors, perquè no hi ha jutges substituïts nomenats com a idonis per a la localitat i l'ordre jurisdiccional corresponent, o sigui aconsellable per despatxar millor els assumptes, atesa l'escassa càrrega de treball d'un jutjat d'una altra localitat del mateix grau i ordre del que hagi de ser substituït, la sala de Govern prorroga, amb l'audiència prèvia, la jurisdicció del titular d'aquell, que ocupa tots dos càrrecs, amb dret a la retribució corresponent dins les previsions pressupostàries.»

Quaranta. Es fa una nova redacció de l'article 216 bis 1, en els termes següents:

«Quan l'excepcional retard o l'acumulació d'assumptes en un determinat jutjat o tribunal no puguin ser corregits mitjançant el reforçament de la plantilla de l'oficina judicial o l'exempció temporal de repartiment que preveu l'article 167.1, el Consell General del Poder Judicial pot acordar mesures excepcionals de suport judicial consistents en l'adscripció, en qualitat de jutges substituïts o jutges de suport, dels jutges en pràctiques a què es refereix l'article 307.1, en l'atorgament de comissions de servei a jutges i magistrats o en l'adscripció de jutges substituïts o magistrats suplents, perquè participin amb els titulars dels òrgans esmentats en la tramitació i resolució d'assumptes que no estiguin pendents.

Si la causa del retard té caràcter estructural, el Consell General del Poder Judicial, junt amb l'adopció de les mesures provisionals esmentades, ha de formular les propostes oportunes al Ministeri de Justícia o a les comunitats autònomes amb competències en la matèria, per tal d'adequar la plantilla del jutjat o tribunal afectat o corregir la demarcació o planta que escaigui.»

Quaranta-u. Es fa una nova redacció de l'article 217, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 217.

El jutge o magistrat en qui es compleixi alguna de les causes establertes legalment s'absté del coneixement de l'assumpte sense esperar que se'l recusí.»

Quaranta-dos. Es fa una nova redacció de l'article 218, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 218.

Poden recusar únicament:

1r En els assumptes civils, socials i contenciosos administratius, les parts; també pot fer-ho el ministeri fiscal sempre que es tracti d'un procés en què, per la naturalesa dels drets en conflicte, pugui intervenir o hagi de fer-ho.

2n En els assumptes penals, el ministeri fiscal, l'acusador popular, particular o privat, l'actor civil, el processat o inculpat, el querellat o denunciat i el tercer responsable civil.»

Quaranta-tres. Es fa una nova redacció de l'article 219, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 219.

Són causes d'abstenció i, si s'escau, de recusació:

1a El vincle matrimonial o situació de fet assimilable i el parentiu per consanguinitat o afinitat dins el quart grau amb les parts o el representant del ministeri fiscal.

2a El vincle matrimonial o situació de fet assimilable i el parentiu per consanguinitat o afinitat dins el segon grau amb el lletrat o el procurador de qualsevol de les parts que intervinguin en el plet o la causa.

3a Ser o haver estat defensor judicial o integrant dels organismes tutelars de qualsevol de les parts, o haver estat sota la cura o tutela d'alguna d'aquestes.

4a Estar o haver estat denunciat o acusat per alguna de les parts com a responsable d'algun delicte o falta, sempre que la denúncia o l'acusació hagin donat lloc a la incoació de procediment penal i aquest no hagi acabat per sentència absolutòria o acte de sobreseïment.

5a Haver estat sancionat disciplinàriament en virtut d'expedient incoat per denúncia o a iniciativa d'alguna de les parts.

6a Haver estat defensor o representant d'alguna de les parts, haver emès dictamen sobre el plet o causa com a lletrat, o haver-hi intervingut com a fiscal, pèrit o testimoni.

7a Ser o haver estat denunciador o acusador de qualsevol de les parts.

8a Tenir plet pendent amb alguna d'aquestes.

9a Amistat íntima o enemistat manifesta amb qualsevol de les parts.

10a Tenir interès directe o indirecte en el plet o causa.

11a Haver participat en la instrucció de la causa penal o haver resolt el plet o causa en anterior instància.

12a Ser o haver estat una de les parts subordinades del jutge que hagi de resoldre la contesa litigiosa.

13a Haver ocupat un càrrec públic, haver exercit una feina o professió en ocasió de les quals hagi participat directament o indirectament en l'as-

sumpte objecte del plet o causa o en un altre relacionat amb aquest.

14a En els processos en què sigui part l'Administració pública, trobar-se el jutge o magistrat amb l'autoritat o funcionari que hagi dictat l'acte o informat respecte d'aquest o realitzat els fets per raó dels quals se segueix el procés en alguna de les circumstàncies esmentades a les causes 1a a 9a, 12a, 13a i 15a d'aquest article.

15a El vincle matrimonial o situació de fet assimilable, o el parentiu dins el segon grau de consanguinitat o afinitat, amb el jutge o magistrat que hagi dictat resolució o practicat actuació a valorar per via de recurs o en qualsevol fase ulterior del procés.

16a Haver ocupat el jutge o magistrat càrrec públic o administratiu en ocasió del qual hagi pogut tenir coneixement de l'objecte del litigi i formar criteri en detriment de la imparcialitat deguda.»

Quaranta-quatre. Es fa una nova redacció de l'article 221, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 221.

1. El magistrat o jutge ha de comunicar l'abstenció, respectivament, a la secció o sala de la qual formi part o a l'òrgan judicial al qual correspongui la competència funcional per conèixer dels recursos contra les sentències que el jutge dicti. La comunicació de l'abstenció es fa mitjançant un escrit raonat tan aviat com sigui advertida la causa que la motivi.

L'òrgan competent per resoldre sobre l'abstenció ha de resoldre en el termini de 10 dies.

2. L'abstenció suspèn el curs del procés fins que es resolgui sobre aquesta o transcorri el termini que es preveu per a la seva resolució.

3. Si la secció o sala o l'òrgan judicial al qual es refereix l'apartat 1 d'aquest article no considera justificada l'abstenció, ha d'ordenar al jutge o magistrat que continuï el coneixement de l'assumpte, sense perjudici del dret de les parts a fer valer la recusació. Rebuda l'ordre, el jutge o magistrat ha de dictar la provisió que posa fi a la suspensió del procés.

4. Si es considera justificada l'abstenció per l'òrgan competent segons l'apartat 1, l'abstingut ha de dictar acte i s'ha d'apartar definitivament de l'assumpte i ordenar remetre les actuacions a qui hagi de substituir-lo. Quan el que s'abstingui formi part d'un òrgan col·legiat, l'acte el dicta la sala o secció a què aquest pertanyi. L'acte que es renunciï sobre l'abstenció no és susceptible de cap recurs.

5. En tot cas, la suspensió del procés acaba quan el substitut rep les actuacions o s'integra a la sala o secció a la qual pertanyia l'abstingut.»

Quaranta-cinc. Es fa una nova redacció de l'article 222, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 222.

L'abstenció i la substitució del jutge o magistrat que s'ha abstingut són comunicades a les parts, incloent-hi el nom del substitut.»

Quaranta-sis. Es fa una nova redacció de l'article 223, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 223.

1. La recusació s'ha de proposar tan aviat com es tingui coneixement de la causa en què es fonamenti, ja que en un altre cas no s'admet a tràmit. Concretament, no s'admeten les recusacions:

1r Quan no es proposin en el termini de 10 dies des de la notificació de la primera resolució

per la qual es conegui la identitat del jutge o magistrat a recusar, si el coneixement de la concurrència de la causa de recusació és anterior a aquell.

2n Quan es proposin, pendent ja un procés, si la causa de recusació es coneix abans del moment processal en què la recusació es proposi.

2. La recusació es proposa mitjançant un escrit que ha d'expressar concretament i clarament la causa legal i els motius en què es fonamenti, i s'hi ha d'adjuntar un principi de prova sobre aquests. Aquest escrit ha d'anar signat per l'advocat i per un procurador si intervenen en el plet, i pel recusant, o per algú a petició seva, si no sap signar. En tot cas, el procurador hi ha d'adjuntar un poder especial per a la recusació de què es tracti. Si no hi intervé procurador i advocat, el recusant ha de ratificar la recusació davant el secretari del tribunal de què es tracti.

3. Formulada la recusació, es trasllada a les altres parts del procés perquè, en el termini comú de tres dies, manifestin si s'adhereixen o s'oposen a la causa de recusació proposada o si, en aquell moment, coneixen alguna altra causa de recusació. La part que no proposi recusació en el termini esmentat no pot fer-ho posteriorment, llevat que acrediti completament que, en aquell moment, no coneixia la nova causa de recusació.

El dia hàbil següent a l'acabament del termini que preveu el paràgraf anterior, el recusat s'ha de pronunciar sobre si admet o no la causa o les causes de recusació formulades.»

Quaranta-set. Es fa una nova redacció de l'article 224, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 224.

1. Instrueixen els incidents de recusació:

1r Quan el recusat sigui el president o un magistrat del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional o d'un Tribunal Superior de Justícia, un magistrat de la sala a la qual pertanyi el recusat designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

2n Quan el recusat sigui un president d'Audiència Provincial, un magistrat de la sala civil i penal del Tribunal Superior de Justícia corresponent designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

3r Quan el recusat sigui un magistrat d'una audiència, un magistrat d'aquesta mateixa audiència designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat, sempre que no pertanyi a la mateixa secció que el recusat.

4t Quan es recusin tots els magistrats d'una sala de justícia, un magistrat dels que integrin el tribunal corresponent designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat, sempre que no estigui afectat per la recusació.

5è Quan el recusat sigui un jutge o magistrat titular d'un òrgan unipersonal, un magistrat de l'òrgan col·legiat que conegui dels seus recursos, designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

6è Quan el recusat sigui un jutge de pau, el jutge de primera instància del partit corresponent o, si hi ha diversos jutjats de primera instància, el designat en virtut d'un torn establert per ordre d'antiguitat.

L'antiguitat es regeix per l'ordre d'escalafó en la carrera judicial.

2. En els casos en què no sigui possible complir el que preveu l'apartat anterior, la sala de govern

del tribunal corresponent designa l'instructor, procurant que sigui d'una categoria més alta o, almenys, de més antiguitat que el recusat o recusats.»

Quaranta-vuit. Es fa una nova redacció de l'article 225, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 225.

1. Dins el mateix dia en què finalitzi el termini al qual es refereix l'apartat 3 de l'article 223, o en el dia hàbil següent, el plet o la causa passa al coneixement del substitut, i s'ha de remetre al tribunal al qual correspongui instruir l'incident l'escrit i els documents de la recusació.

També s'hi ha d'adjuntar un informe del recusat relatiu a si admet o no la causa de recusació.

2. No s'admeten a tràmit les recusacions en les quals no s'expressin els motius en què es fonamenten, o a les quals no s'adjuntin els documents a què es refereix l'apartat 2 de l'article 223.

3. Si el recusat accepta com a certa la causa de recusació, l'incident es resol sense més tràmits.

En cas contrari, l'instructor, si admet a tràmit la recusació proposada, ordena la pràctica, en el termini de 10 dies, de la prova sol·licitada que sigui pertinent i la que consideri necessària i, tot seguit, remet el que s'ha actuat al tribunal competent per decidir l'incident.

Rebudes les actuacions pel tribunal competent per decidir la recusació, es traslladen al ministeri fiscal per a informe pel termini de tres dies. Transcorregut aquest termini, amb informe del ministeri fiscal o sense, es decideix l'incident dins dels cinc dies següents. Contra aquesta resolució no s'hi pot interposar cap recurs.

4. La recusació suspèn el curs del plet fins que es decideixi l'incident de recusació excepte en l'ordre jurisdiccional penal, en el qual el jutge d'instrucció que legalment substitueixi el recusat continua amb la tramitació de la causa.»

Quaranta-nou. Es fa una nova redacció de l'article 226, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 226.

1. En els processos que se substanciïn pels cursos del judici verbal sigui quin sigui l'ordre jurisdiccional, i en els de faltes, si en l'acte el jutge recusat no accepta com a certa la causa de recusació, les actuacions passen a qui correspongui instruir l'incident, i mentrestant l'assumpte principal queda en suspens. L'instructor acorda que les parts compareguin davant seu el dia i l'hora que fixi, dins els cinc següents i, escoltades les parts i practicada la prova declarada pertinent, en el mateix acte mitjançant provisió resol sobre si és procedent o no la recusació.

2. Per a la recusació de jutges o magistrats posterior a l'assenyalament de vistes, cal atènyer-se al que disposen els articles 190 a 192 de la Llei d'enjudiciament civil.»

Cinquanta. Es fa una nova redacció de l'article 227, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 227.

Decideixen els incidents de recusació:

1r La sala que preveu l'article 61 d'aquesta Llei quan el recusat sigui el president del Tribunal Suprem, el president de la sala o dos magistrats o més d'una mateixa sala.

2n La sala del Tribunal Suprem de què es tracti, quan es recusí un dels magistrats que la integren. A aquests efectes, el recusat no forma part de la sala.

3r La sala que preveu l'article 69 quan el recusat sigui el president de l'Audiència Nacional, els presidents de sala o més de dos magistrats d'una sala.

4t La sala de l'Audiència Nacional de què es tracti, quan es recusí els magistrats que la integren, de conformitat amb el que preveu l'article 68 d'aquesta Llei.

5è La sala a què es refereix l'article 77 d'aquesta Llei, quan s'hagi recusat el president del Tribunal Superior de Justícia, el president de qualsevol de les seves sales, el president de l'Audiència Provincial amb seu a la comunitat autònoma corresponent o dos magistrats o més d'una mateixa sala dels tribunals superiors de justícia o dos magistrats o més d'una mateixa secció d'una audiència provincial. El recusat no pot formar part de la sala, i es produeix, si s'escau, la seva substitució d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

6è La sala dels tribunals superiors de justícia de què es tracti, quan es recusí un dels magistrats que la integren. A aquests efectes, el recusat no forma part de la sala.

7è Quan el recusat sigui magistrat d'una audiència provincial, l'Audiència Provincial, sense que en formi part el recusat; si aquesta es compon de dues seccions o més, la secció en la qual estigui integrat el recusat o la secció que segueixi en ordre numèric aquella de la qual el recusat formi part.

8è Quan el recusat sigui un jutge de primera instància, de primera instància i instrucció, mercantil, d'instrucció, penal, de menors, de vigilància penitenciària, contenciós administratiu o social, la secció de l'Audiència Provincial o sala del Tribunal Superior de Justícia o de l'Audiència Nacional respectiva que conegui dels recursos contra les seves resolucions, i, si són diverses, s'estableix un torn començant per la secció o sala d'un nombre més baix.

9è Quan el recusat sigui un jutge de pau, resol el mateix jutge d'instrucció instructor de l'incident de recusació.»

Cinquanta-u. Es fa una nova redacció de l'article 228, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 228.

1. La interlocutòria que desestimi la recusació acorda tornar al recusat el coneixement del plet o causa, en l'estat en què estigui, i condemna a les costes el recusant, llevat que hi concorrin circumstàncies excepcionals que justifiquin un altre pronunciament. Quan la resolució que decideixi l'incident declari expressament l'existència de mala fe en el recusant, se li pot imposar una multa de 180 a 6.000 euros.

2. La interlocutòria que estimi la recusació aparta definitivament el recusat del coneixement del plet o causa. Fins al seu acabament, aquell a qui correspongui substituir-lo continuarà coneixent d'aquest plet o causa.

3. Contra la decisió de l'incident de recusació no es dóna cap recurs, sense perjudici de fer valer, en recórrer contra la resolució que decideixi el plet o la causa, la possible nul·litat d'aquesta perquè es dóna en el jutge o magistrat que va dictar la resolució objecte de recurs, o que va integrar la sala o secció corresponent, la causa de recusació al·legada.»

Cinquanta-dos. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 229, que té el contingut següent:

«2. Les declaracions, interrogatoris, testimonis, acaraments, exploracions, informes, ratificació dels pericials i vistes, es porten a efecte davant el jutge o tribunal amb presència o intervenció, si s'escau, de les parts i en audiència pública, llevat del que disposa la Llei.»

Cinquanta-tres. Es fa una nova redacció de l'article 234, que té el contingut següent:

«Article 234.

1. Els secretaris i funcionaris competents de l'oficina judicial faciliten als interessats tota la informació que sol·licitin sobre l'estat de les actuacions judicials, que poden examinar i conèixer, llevat que siguin o hagin estat declarades secretes de conformitat amb la Llei. També expedeixen els testimonis en els termes que preveu aquesta Llei.

2. Així mateix, les parts i qualsevol persona que acrediti un interès legítim tenen dret a obtenir còpies simples d'escrits i documents que constin a les actuacions, no declarats secrets ni reservats.»

Cinquanta-quatre. Es modifica la redacció de l'article 237, en els termes següents:

«Article 237.

Llevat que la Llei disposi una altra cosa, es dóna d'ofici al procés el curs que correspongui, i a aquest efecte es dicten les resolucions necessàries.»

Cinquanta-cinc. Es fa una nova redacció de l'article 238, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 238.

Els actes processals són nuls de ple dret en els casos següents:

1r Quan es produeixin per un tribunal o davant aquest amb falta de jurisdicció o de competència objectiva o funcional.

2n Quan es facin sota violència o intimidació.

3r Quan es prescindeixi de normes essencials del procediment, sempre que per aquesta causa s'hagi pogut produir indefensió.

4t Quan es realitzin sense intervenció d'advocat, en els casos en què la Llei l'estableixi com a preceptiva.

5è Quan se celebrin vistes sense la preceptiva intervenció del secretari judicial.

6è En els altres casos en què les lleis processals així ho estableixin.»

Cinquanta-sis. Es fa una nova redacció de l'article 239, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 239.

1. Els tribunals l'actuació dels quals s'hagi produït amb intimidació o violència, després que se n'hagin alliberat, han de declarar nul tot el que s'hagi practicat i promoure la formació de causa contra els culpables, i posar els fets en coneixement del ministeri fiscal.

2. També es declaren nuls els actes de les parts o de persones que intervinguin en el procés si s'acredita que es van produir sota intimidació o violència.

La nul·litat d'aquests actes comporta la de tots els altres relacionats amb aquest o que es puguin haver vist condicionats o influïts substancialment per l'acte nul.»

Cinquanta-set. Es fa una nova redacció de l'article 240, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 240.

1. La nul·litat de ple dret, en tot cas, i els defectes de forma en els actes processals que impliquin absència dels requisits indispensables per assolir la seva finalitat o determinin indefensió efectiva, es fan valer per mitjà dels recursos legalment establerts contra la resolució de què es tracti, o pels altres mitjans que estableixin les lleis processals.

2. Sense perjudici d'això, el jutjat o tribunal pot declarar, d'ofici o a instància de part, abans que s'hagi dictat resolució que posi fi al procés i sempre que no escaigui l'esmena, amb l'audiència prèvia de les parts, la nul·litat de totes les actuacions o d'alguna en particular.

En cap cas, amb motiu d'un recurs, el jutjat o tribunal no pot decretar d'ofici una nul·litat de les actuacions que no hagi estat sol·licitada en el recurs esmentat, llevat que aprecii manca de jurisdicció o de competència objectiva o funcional o s'hagi produït violència o intimidació que afecti aquest tribunal.»

Cinquanta-vuit. Es fa una nova redacció de l'article 241, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 241.

1. No s'admeten amb caràcter general incidents de nul·litat d'actuacions. Tanmateix, excepcionalment, els qui en siguin part legítima o hagin hagut de ser-ho, poden demanar per escrit que es declari la nul·litat d'actuacions fundada en defectes de forma que hagin causat indefensió o en la incongruència de la sentència, sempre que els primers no s'hagin pogut denunciar abans de dictar resolució que posi fi al procés i que, en un cas o en l'altre, aquesta no sigui susceptible de recurs ordinarí ni extraordinari.

Es competent per conèixer d'aquest incident el mateix jutjat o tribunal que va dictar la resolució que ha adquirit fermesa. El termini per demanar la nul·litat és de 20 dies, des de la notificació de la resolució o, en tot cas, des que es va tenir coneixement del defecte causant d'indefensió, sense que, en aquest últim cas, es pugui sol·licitar la nul·litat d'actuacions després d'haver transcorregut cinc anys des de la notificació de la resolució.

El jutjat o tribunal inadmet a tràmit, mitjançant provisió succintament motivada, qualsevol incident en què es pretengui suscitar altres qüestions. Contra la resolució per la qual s'inadmeti a tràmit l'incident no es pot interposar cap recurs.

2. Admès a tràmit l'escrit en què es demana la nul·litat fonamentada en els vicis als quals es refereix l'apartat anterior d'aquest article, no queden en suspens l'execució i eficàcia de la sentència o resolució irrecorribles, llevat que s'acordi de manera expressa la suspensió per evitar que l'incident pugui perdre la seva finalitat, i aquest escrit es trasllada, juntament amb una còpia dels documents que s'hi adjuntin, si s'escau, per acreditar el vici o defecte en què la petició es fonamenta, a les altres parts, que en el termini comú de cinc dies poden formular per escrit les seves alegacions, a les quals s'adjunten els documents que es considerin pertinents.

Si es considera la nul·litat, es reposen les actuacions a l'estat immediatament anterior al defecte que l'hagi originat i se segueix el procediment legalment establert. Si es desestima la sol·licitud de nul·litat, s'ha de condemnar el sol·licitant, per mitjà d'una interlocutòria, en totes les costes de l'incident i,

en cas que el jutjat o tribunal entengui que es va promoure amb temeritat, se li ha d'imposar, a més, una multa de 90 a 600 euros.

Contra la resolució que resolgui l'incident no s'hi pot interposar cap recurs.»

Cinquanta-nou. Es fa una nova redacció de l'article 242, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 242.

Les actuacions judicials fetes fora del temps establert només es poden anul·lar si ho imposa la naturalesa del termini.»

Seixanta. Es fa una nova redacció de l'article 243, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 243.

1. La nul·litat d'un acte no implica la dels successius que siguin independents d'aquell ni la d'aquells el contingut dels quals hagi romàs invariats fins i tot sense haver-se comès la infracció que va donar lloc a la nul·litat.

2. La nul·litat parcial d'un acte no implica la de les parts d'aquest independents de la declarada nul·la.

3. El jutjat o tribunal procura que puguin ser solucionats els defectes en què incorrin els actes processals de les parts, sempre que en aquests actes s'hagi manifestat la voluntat de complir els requisits exigits per la Llei.

4. Els actes de les parts que no tinguin els requisits exigits per la Llei se solucionen en els casos, les condicions i els terminis que preveuen les lleis processals.»

Seixanta-u. Es fa una nova redacció de l'article 266, amb el tenor següent:

«Article 266.

1. Les sentències, una vegada esteses i signades pel jutge o per tots els magistrats que les han dictades, es dipositen a l'oficina judicial i es permet l'accés al text d'aquestes a qualsevol interessat.

L'accés al text de les sentències, o a determinats punts d'aquestes, pot quedar restringit quan aquest pugui afectar el dret a la intimitat, els drets de les persones que requereixin un especial deure de tutela o la garantia de l'anonimat de les víctimes o perjudicats, quan escaigui, així com, amb caràcter general, per evitar que les sentències puguin ser usades amb finalitats contràries a les lleis.

2. Els secretaris posen a les actuacions una certificació literal de la sentència.»

Seixanta-dos. Es fa una nova redacció de l'article 267, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 267.

1. Els tribunals no poden variar les resolucions que pronunciïn després de signades, però sí que poden aclarir algun concepte fosc i rectificar qualsevol error material que pateixin.

2. Els aclariments a què es refereix l'apartat anterior es poden fer d'ofici dins els dos dies hàbils següents al de la publicació de la resolució, o a petició de part o del ministeri fiscal formulada dins el mateix termini; en aquest cas, l'ha de resoldre el tribunal dins els tres dies següents al de la presentació de l'escrit en què se sol·liciti l'aclariment.

3. Els errors materials manifestos i els aritmètics en què incorrin les resolucions judicials poden ser rectificats en qualsevol moment.

4. Les omissions o els defectes de què puguin pecar les sentències i les actuacions i que és necessari remeiar per portar-les plenament a efecte poden ser reparades, mitjançant una interlocutòria, en els mateixos terminis i pel mateix procediment que estableix l'apartat anterior.

5. Si es tracta de sentències o actuacions que han omès manifestament pronunciaments relatius a pretensions oportunitat deduides i substanciades en el procés, el tribunal, a sol·licitud escrita de part en el termini de cinc dies a comptar de la notificació de la resolució, amb el trasllat previ de la sol·licitud esmentada a les altres parts, per a alegacions escrites per altres cinc dies més, ha de dictar una interlocutòria per la qual acorda completar la resolució amb el pronunciament omès o que no és procedent completar-la.

6. Si el tribunal adverteix, en les sentències o les actuacions que dicta, les omissions a les quals es refereix l'apartat anterior, en el termini de cinc dies a comptar de la data en què es dictin pot procedir d'ofici, mitjançant una interlocutòria, a completar la seva resolució, però sense modificar ni rectificar el que ha acordat.

7. No es pot interposar cap recurs contra les actuacions en què es resolgui sobre l'aclariment, la rectificació, l'esmena o el complement a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest article, sense perjudici dels recursos que siguin procedents, si s'escau, contra la sentència o la interlocutòria a què es refereixi la sol·licitud o l'actuació d'ofici del tribunal.

8. Els terminis per als recursos que siguin procedents contra la resolució de què es tracti s'interrompen des que se'n sol·licita l'aclariment, rectificació, esmena o complement i, en tot cas, s'han de començar a computar des de l'endemà de la notificació de la interlocutòria que reconeix o nega l'omissió de pronunciament i acorda o denega remeiar-la.»

Seixanta-tres. Es fa una nova redacció de l'article 270, que queda redactat de la manera següent:

«Article 270.

Les resolucions dictades per jutges i tribunals, així com les que ho siguin per secretaris judicials en l'exercici de les funcions que li són pròpies, es notifiquen a tots els que siguin part en el plet, causa o expedient, i també als qui es refereixin o puguin parar perjudicis, quan així es disposi expressament en aquelles resolucions, de conformitat amb la Llei.»

Seixanta-quatre. Es fa una nova redacció de l'article 272, que passa a constar d'un sol paràgraf, amb el contingut següent:

«Article 272.

Es pot establir un local de notificacions comú als diversos jutjats i tribunals d'una mateixa població, encara que siguin de diferent ordre jurisdiccional. En aquest cas, el Col·legi de Procuradors ha d'organitzar un servei per rebre les notificacions que no s'hagin pogut fer en aquell local comú per incompareixença del procurador que hagi de ser notificat. La recepció de la notificació per aquest servei produeix plens efectes.»

Seixanta-cinc. L'article 298 queda redactat en els termes següents:

«Article 298.

1. Les funcions jurisdiccionals als jutjats i tribunals de tot ordre que regula aquesta Llei s'exer-

ceixen únicament per jutges i magistrats professionals, que formen la carrera judicial.

2. També exerceixen funcions jurisdiccionals sense pertànyer a la carrera judicial, amb subjecció al règim que estableix aquesta Llei, sense caràcter de professionalitat i amb inamobilitat temporal, els magistrats suplents, els que serveixen places de jutges com a substituïts, els jutges de pau i els seus substituïts.»

Seixanta-sis. Es fa una nova redacció de l'article 301, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 301.

1. L'ingrés en la carrera judicial està basat en els principis de mèrit i capacitat per a l'exercici de la funció jurisdiccional.

2. El procés de selecció per a l'ingrés en la carrera judicial garanteix, amb objectivitat i transparència, la igualtat en l'accés a aquesta de tots els ciutadans que compleixin les condicions i aptituds necessàries, així com la idoneïtat i suficiència professional de les persones seleccionades per a l'exercici de la funció jurisdiccional.

3. L'ingrés en la carrera judicial per la categoria de jutge es produeix mitjançant la superació d'oposició lliure i d'un curs teòric i pràctic de selecció fet a l'escola judicial.

4. La convocatòria per a l'ingrés a la carrera judicial, que es fa conjuntament amb la d'ingrés a la carrera fiscal, comprèn totes les places vacants existents en el moment de la convocatòria i un nombre addicional que permeti cobrir les que previsiblement es puguin produir fins a la convocatòria següent.

Els candidats aprovats, d'acord amb les places convocades, opten, segons l'ordre de la puntuació obtinguda, per una o una altra carrera en el termini que fixi la Comissió de selecció.

5. També ingressen a la carrera judicial per la categoria de magistrat del Tribunal Suprem, o de magistrat, juristes de reconeguda competència en els casos, la forma i la proporció que respectivament estableix la Llei. Els qui pretenguin l'ingrés a la carrera judicial en la categoria de magistrat també necessiten superar un curs de formació a l'escola judicial.

6. En tots els casos s'exigeix no estar incurs en cap de les causes d'incapacitat i incompatibilitat que estableix aquesta Llei i no tenir l'edat de jubilació en la carrera judicial ni assolir-la durant el temps màxim previst legalment i reglamentàriament per a la durada del procés selectiu, fins a la presa de possessió, inclòs, si s'escau, el curs de selecció a l'escola judicial.

7. El Ministeri de Justícia, en col·laboració, si s'escau, amb les comunitats autònomes competents, pot instar del Consell General del Poder Judicial la convocatòria de les oposicions, concursos i proves selectives de promoció i d'especialització necessaris per a la cobertura de les vacants existents en la plantilla de la carrera judicial.

Les mateixes facultats que el Ministeri de Justícia tenen les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

8. També es reserva en la convocatòria una quota no inferior al cinc per cent de les vacants per ser cobertes entre persones amb discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent, sempre que superin les proves selectives i que acreditin el grau de discapacitat i la compatibilitat per a l'acompliment de les funcions i tasques corresponents de la manera que es determini reglamentàriament. L'ingrés de les persones amb discapacitat en les

carreres judicial i fiscal s'inspira en els principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i compensació de desavantatges, i cal procedir, si s'escau, a adaptar els processos selectius a les necessitats especials i singularitats d'aquestes persones.»

Seixanta-set. L'article 302 queda redactat així:

«Article 302.

Per concórrer a l'oposició lliure d'accés a l'escola judicial es requereix ser espanyol, major d'edat i llicenciat en dret, així com no estar incurs en cap de les causes d'incapacitat que estableix la Llei.»

Seixanta-vuit. L'article 304 passa a tenir el contingut següent:

«Article 304.

1. El tribunal que avalua les proves d'ingrés en les carreres judicial i fiscal, per les categories de jutge i d'advocat fiscal respectivament, està presidit per un magistrat del Tribunal Suprem o d'un Tribunal Superior de Justícia o un fiscal de sala o fiscal del Tribunal Suprem o d'una fiscalia del Tribunal Superior de Justícia, i són vocals dos magistrats, dos fiscals, un catedràtic d'universitat de disciplina jurídica en la qual consisteixen les proves d'accés, un advocat de l'Estat, un advocat amb més de 10 anys d'exercici professional i un secretari judicial de la categoria primera, que actua com a secretari.

2. El nomenament dels membres del tribunal, a què es refereix l'apartat anterior, el fa la Comissió de selecció de la manera següent: el president, a proposta conjunta del president del Consell General del Poder Judicial i del fiscal general de l'Estat; els dos magistrats, a proposta del Consell General del Poder Judicial; els dos fiscals, a proposta del fiscal general de l'Estat; el catedràtic, a proposta del Consell de Coordinació Universitària; l'advocat de l'Estat i el secretari judicial, a proposta del Ministeri de Justícia, i l'advocat, a proposta del Consell General de l'Advocacia.

El Consell de Coordinació Universitària i el Consell General de l'Advocacia elaboren ternes, que remeten a la Comissió de selecció per a la designació, llevat que hi hagi causes que justifiquin proposar només una o dues persones.»

Seixanta-nou. Es fa una nova redacció de l'article 306, en els termes següents:

«Article 306.

1. L'oposició per a l'ingrés en les carreres judicial i fiscal per la categoria de jutge i d'advocat fiscal es convoca almenys cada dos anys; la convocatòria la fa la Comissió de selecció que preveu l'apartat 1 de l'article 305, amb la proposta prèvia del Consell General del Poder Judicial i del Ministeri de Justícia, atenent el nombre màxim de places que correspongui oferir d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 301 i en consideració a les disponibilitats pressupostàries.

2. En cap cas el tribunal no pot seleccionar a les proves previstes en l'article 301 un nombre de candidats superior al de les places que hagin estat convocades segons el que disposa l'article esmentat.

3. Els que hagin superat l'oposició com a aspirants a l'ingrés en la carrera judicial tenen la consideració de funcionaris en pràctiques.»

Setanta. Es fa una nova redacció de l'article 307, en els termes següents:

«Article 307.

1. L'escola judicial, configurada com a centre de selecció i formació de jutges i magistrats dependent del Consell General del Poder Judicial, té com a objecte proporcionar una preparació integral, especialitzada i d'alta qualitat als membres de la carrera judicial, així com als aspirants que hi han d'ingressar.

El curs de selecció inclou un programa de formació multidisciplinària i un període de pràctiques tutelades en diferents òrgans de tots els ordres jurisdiccionals. Durant el període de pràctiques els jutges en pràctiques tutelades exerceixen funcions d'auxili i col·laboració amb els seus titulars. Excepcionalment, poden actuar en funcions de substitució o de reforç, de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

L'escola judicial du a terme la coordinació i impartició de l'ensenyament inicial, així com de la formació contínua, en els termes que estableix l'article 433 bis.

2. La durada del període de pràctiques, les seves circumstàncies i la destinació i les funcions dels jutges en pràctiques les regula el Consell General del Poder Judicial atenent el programa elaborat per l'escola judicial. En cap cas la durada del curs teòric de formació és inferior a nou mesos ni la del pràctic, inferior a sis mesos.

En tot cas les funcions dels jutges en pràctiques que no actuïn en règim de substitució o de reforç de conformitat amb el que preveu aquesta Llei no poden passar de la redacció d'esborranys o projectes de resolució que el jutge o ponent pot assumir, si s'escau, amb les modificacions que consideri pertinents.

3. Els que superin el curs teòric i pràctic són nomenats pels jutges per l'ordre de la proposta feta per l'escola judicial.

4. El nomenament l'estén el Consell General del Poder Judicial, mitjançant una ordre, i amb la presa de possessió queden investits de la condició de jutge.»

Setanta-u. Es fa una nova redacció de l'article 308, en els termes següents:

«Article 308.

1. L'escola judicial elabora una llista amb els aspirants que aprovin el curs teòric i pràctic, segons el seu ordre de qualificació, que s'eleva al Consell General del Poder Judicial.

2. Sense perjudici del que estableix l'article 301.4, els aspirants aprovats que no puguin ser nomenats jutges titulars d'òrgans judicials ingresen en la carrera judicial en qualitat de jutges adjunts, i prenen possessió davant el president del Consell General del Poder Judicial, al qual queden adscrits als efectes que preveuen els articles 212.2, 216, 216 bis 1, 216 bis 2, 216 bis 3 i 216 bis 4.

Els jutges adjunts tenen preferència sobre els jutges substituïts en qualsevol crida per a l'exercici de les funcions a les quals es refereixen els articles indicats en el paràgraf anterior i cessen en la seva comesa en el moment en què siguin nomenats jutges titulars i destinats a les vacants que es produeixin, segons l'ordre numèric que ocupin a la llista d'aspirants aprovats.»

Setanta-dos. Es modifica l'article 311, que queda redactat així:

«Article 311.

1. De cada quatre vacants que es produeixen en la categoria de magistrats, dues es proveeixen

mitjançant ascens amb els jutges que ocupin el primer lloc a l'escalafó dins aquesta categoria.

Qualsevol jutge pot renunciar a l'ascens a la categoria de magistrat notificant-ho expressament al Consell General del Poder Judicial en la forma escaient i dins el termini que aquest determini. Aquesta renúncia obliga a romandre en la categoria de jutge durant dos anys i es pot efectuar un màxim de tres vegades. Transcorreguts els terminis assenyalats, el jutge ascendeix en el torn que li correspongui. El jutge que exerciti la renúncia manté el seu lloc a l'escalafó de jutges fins que ascendeixi i no pot participar en els concursos ordinaris de trasllat mentre romangui en aquesta situació.

La tercera vacant es proveeix, entre jutges, per mitjà de proves selectives en els ordres jurisdiccionals civil i penal, i d'especialització en els ordres contenciosos administratiu i social.

La quarta vacant es proveeix per concurs, entre juristes de competència reconeguda i amb més de 10 anys d'exercici professional, que superin el curs de formació a què es refereix l'apartat 5 de l'article 301. Al seu torn, una tercera part d'aquestes vacants es reserva a membres del cos de secretaris judicials de primera o segona categoria.

Per aquest procediment només es pot convocar un nombre de places que no superi el total de les efectivament vacants més les previsible que es puguin produir durant el temps en què es prolongui la resolució del concurs.

2. Per a l'ascens per escalafó cal que hagin prestat tres anys de serveis efectius com a jutges. Per presentar-se a les proves selectives o d'especialització només calen, tanmateix, dos anys de serveis efectius, sigui quina sigui la situació administrativa del candidat. També es poden presentar a les proves d'especialització en els ordres contenciosos administratiu i social els membres de la carrera judicial amb categoria de magistrat i, com a forma d'accés a la carrera judicial, els de la carrera fiscal; en ambdós casos, cal haver prestat almenys dos anys de serveis efectius en les seves carreres respectives. La mateixa exigència es requereix als qui es presentin a les proves selectives a les quals es refereix l'apartat 4 de l'article 329.

3. El Consell General del Poder Judicial pot fer per especialitats totes o algunes de les convocatòries de concurs per a l'accés a la carrera judicial per la categoria de magistrat de juristes de competència reconeguda, i les limita a la valoració de mèrits relatius a la matèria corresponent i reserva a l'efecte places de característiques adequades dins la proporció general que estableix l'apartat 1.

4. Els qui accedeixen a la categoria de magistrat sense pertànyer abans a la carrera judicial s'incorporen a l'escalafó immediatament a continuació de l'últim magistrat que hagi accedit a la categoria. No poden obtenir la situació d'excedència voluntària, excepte en els casos que preveu l'article 356 d) i e), fins a haver completat el temps de serveis efectius en la carrera judicial que estableix el paràgraf c) de l'article esmentat.

5. Als qui superin les proves d'especialització en els ordres contenciosos administratiu i social que pertanyien anteriorment a la carrera fiscal, se'ls computa en la carrera judicial el temps de serveis que hi han prestat quan participin en concursos que tinguin per objecte la provisió de places i càrrecs de nomenament discrecional.

6. Els qui, d'acord amb les previsions de l'apartat 4 d'aquest article, en endavant ingressin en la carrera judicial en concurs limitat de conformitat

amb l'apartat 3, no poden ocupar places corresponents a un ordre jurisdiccional o una especialitat diferent, llevat que superin les proves d'especialització que preveu aquesta Llei en matèria contenciosa administrativa, social o mercantil.

7. Les vacants que no siguin cobertes per aquest procediment acreixen al torn de proves selectives i d'especialització, si estan convocades, o, en un altre cas, al d'antiguitat.

8. En els ordres contenciosos administratiu i social, el nombre de places de magistrat especialista que es convoquin no pot ser superior al nombre de vacants en la data de la convocatòria.»

Setanta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 312, en els termes següents:

«Article 312.

1. Les proves selectives per a la promoció de la categoria de jutge a la de magistrat en els ordres jurisdiccionals civil i penal es fan a l'escola judicial, i tendeixen a apreciar el grau de capacitat i la formació jurídica dels candidats, així com els seus coneixements a les diferents branques del dret. Poden consistir en la realització d'estudis, superació de cursos, elaboració de dictàmens o resolucions i la seva defensa davant el tribunal, exposició de temes i contestació a les observacions que el tribunal formulï o en altres exercicis similars.»

Setanta-quatre. Es modifica l'article 313, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 313.

1. El Consell General del Poder Judicial, alhora que convoca els concursos de mèrits a què es refereix l'article 311, aprova les bases a què s'hagi de subjectar la celebració d'aquests, en les quals es gradua la puntuació màxima d'acord amb el barem que estableix l'apartat següent.

2. El barem estableix la valoració dels mèrits següents:

a) Títol de llicenciat en dret amb qualificació superior a aprovat, inclòs l'expedient acadèmic.

b) Títol de doctor en dret i qualificació assolida en obtenir-lo, inclòs l'expedient acadèmic.

c) Anys d'exercici efectiu de l'advocacia davant els jutjats i tribunals, dictàmens emesos i assessoraments prestats.

d) Anys de servei efectiu com a catedràtics o com a professors titulars de disciplines jurídiques en universitats públiques o en categories similars en universitats privades, amb dedicació a temps complet.

e) Anys de servei com a funcionari de carrera en qualssevol altres cossos de les administracions públiques per a l'ingrés a les quals s'exigeixi expressament estar en possessió del títol de doctor o llicenciat en dret i impliquin intervenció davant els tribunals de justícia, la carrera fiscal o el cos de secretaris judicials, destinacions servides i funcions exercides en aquests.

f) Anys d'exercici efectiu de funcions judicials sense pertànyer a la carrera judicial i nombre de resolucions dictades, i a més es valora la qualitat d'aquestes.

g) Publicacions científicojurídiques.

h) Ponències i comunicacions en congressos i cursos d'interès jurídic rellevant.

i) Realització de cursos d'especialització jurídica de durada no inferior a tres-cents hores, així com l'obtenció de la suficiència investigadora acreditada per l'Agència Nacional de la Qualitat i Acreditació.

j) Haver aprovat algun dels exercicis que integren les proves d'accés pel torn lliure a la carrera judicial.

3. També s'inclouen a les bases la realització de proves pràctiques relatives a l'elaboració d'un dictamen que permeti al tribunal valorar l'aptitud del candidat.

4. El Consell General del Poder Judicial, al mateix temps que es convoca el concurs, determina la puntuació màxima dels mèrits que comprenen cada una de les lletres de l'apartat 2 anterior, de manera que no superi la màxima que s'atribueixi a la suma de dos més. La puntuació dels mèrits que comprenen els paràgrafs c), d), e) i f) de l'apartat esmentat no pot ser inferior a la màxima que s'atribueixi a qualssevol altres mèrits de les lletres restants d'aquest apartat.

5. El tribunal qualificador només pot apreciar els mèrits que, tot i estar compresos en el barem, tinguin relació amb les matèries pròpies de l'ordre jurisdiccional a què es refereix la convocatòria del concurs, sempre que hagin estat degudament acreditats per l'interessat.

6. A les bases s'estableixen les previsions necessàries perquè el tribunal qualificador pugui tenir coneixement de totes les incidències que hagin pogut afectar els concursants durant la seva vida professional i que puguin tenir importància per valorar la seva aptitud en l'acompliment de la funció judicial.

7. Per valorar els mèrits a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, que hagin estat adduïts pels sol·licitants, les bases de les convocatòries estableixen la facultat del tribunal de convocar els candidats o els que assoleixin inicialment una determinada puntuació en una entrevista, d'una durada màxima d'una hora, en la qual es debaten els mèrits adduïts pel candidat i el seu currículum professional. L'entrevista té com a objecte exclusiu acreditar la realitat de la formació jurídica i capacitat per ingressar en la carrera judicial, adduïda a través dels mèrits al·legats, i no es pot convertir en un examen general de coneixements jurídics.

8. A les bases es fixa la forma de valoració dels mèrits professionals que es posin de manifest en ocasió de l'entrevista.

Aquesta valoració té com a límit l'augment o la disminució de la puntuació inicial d'aquells en la proporció màxima que es fixi, sense perjudici del que disposa l'apartat 10 d'aquest article.

9. El tribunal estén acta suficientment expressiva del contingut i del resultat de l'entrevista, en la qual s'indiquen els criteris aplicats per a la qualificació definitiva del candidat.

10. A les bases s'estableix el procediment a què s'ajusta el tribunal per excloure un candidat perquè no s'hi dona la qualitat de jurista de competència reconeguda, ja per insuficiència o manca d'aptitud deduïble de les dades objectives de l'expedient, ja perquè hi ha circumstàncies que suposin un demèrit incompatible amb aquella condició, encara que hagi superat, d'acord amb el barem fixat, la puntuació mínima exigida. En aquest cas, l'acord del tribunal es motiva separatament de la proposta, a la qual s'adjunta, i el Consell General del Poder Judicial el notifica a l'interessat.

11. El Consell, de manera motivada, pot rebutjar un candidat, amb l'audiència prèvia, malgrat la proposta favorable del tribunal qualificador, sempre que, posteriorment a aquesta, s'hagi tingut coneixement d'alguna circumstància que suposi un demèrit insuperable.»

Setanta-cinc. L'article 326 passa a tenir la redacció següent:

«Article 326.

1. L'ascens i la promoció professional dels jutges i magistrats dins la carrera judicial està basat en els principis de mèrit i capacitat, així com en la idoneïtat i l'especialització per a l'exercici de les funcions jurisdiccionals corresponents a les diferents destinacions.

2. La provisió de destinacions de la carrera judicial es fa per concurs, de la manera que determina aquesta Llei, llevat dels de presidents de les audiències, tribunals superiors de justícia i Audiència Nacional i presidents de sala i magistrats del Tribunal Suprem.

3. El Consell General del Poder Judicial, mitjançant un acord motivat, pot no treure temporalment a concurs determinades vacants, sempre que estiguin adequadament ateses mitjançant magistrats suplents o jutges substituïts, quan les necessitats de l'Administració de justícia aconsellin donar preferència a altres de dificultat o càrrega de treball més grans.»

Setanta-sis. Es fa una nova redacció de l'article 327, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 327.

1. No poden concursar els electes, ni els que estiguin en una situació de les que preveu aquesta Llei que ho impedeixi.

2. Tampoc no poden concursar els jutges i magistrats que no hagin estat en la destinació ocupada el temps que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, tenint en compte la seva naturalesa i les necessitats de l'Administració de justícia, sense que en cap cas aquell termini pugui ser inferior a un any en destinació forçosa i dos en voluntària.

3. Això no obstant, en els altres casos, el Consell General del Poder Judicial, per resolució motivada, pot ajornar l'efectivitat de la provisió d'una plaça de jutge o magistrat quan el que ha guanyat el concurs a la plaça esmentada hagi de dedicar atenció preferent a l'òrgan de procedència atesos els retards produïts per causa imputable a aquest. L'ajornament té una durada màxima de tres mesos, transcorreguts els quals si la situació de litispendència no ha estat resolta en els termes que fixa la resolució motivada d'ajornament, el jutge o magistrat perd el seu dret a la nova destinació.»

Setanta-set. L'article 329 passa a tenir la redacció següent:

«Article 329.

1. Els concursos per a la provisió dels jutjats es resolen a favor dels qui, tot i tenir la categoria necessària, tinguin millor lloc a l'escalafó.

2. Els concursos per a la provisió dels jutjats contenciosos administratius o socials es resolen a favor de qui, tot i tenir la categoria de magistrat especialista en els ordres jurisdiccionals respectius o haver pertangut a l'extingit cos de magistrats de Treball, per als socials, tinguin millor lloc al seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobreixen amb magistrats que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, en els ordres contenciosos administratius o socials, respectivament. A falta d'aquests, es cobreixen per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1. Els que obtinguin plaça han de participar abans de prendre

posseïó en la seva nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament per als supòsits de canvi d'ordre jurisdiccional. En el cas que les vacants s'hagin de cobrir per ascens, el Consell General del Poder Judicial també estableix activitats específiques i obligatòries de formació que s'han de fer abans de la presa de possessió de les destinacions esmentades pels jutges als quals correspon ascendir.

3. Els concursos per a la provisió dels jutjats de menors es resolen en favor dels qui, tot i tenir la categoria de magistrat i haver acreditat l'especialització corresponent en matèria de menors a l'escola judicial, tinguin millor lloc al seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobreixen per magistrats que hagin prestat almenys tres anys de servei, dins els cinc anteriors a la data de la convocatòria, a la jurisdicció de menors. A falta d'aquests es cobreixen per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1.

Els que obtinguin plaça, així com els que l'obtinguin quan les vacants s'hagin de cobrir per ascens, han de participar abans de prendre possessió de la seva nova destinació en les activitats d'especialització en matèria de menors que estableixi el Consell General del Poder Judicial.

4. Els concursos per a la provisió dels jutjats mercantils es resolen en favor de qui, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels jutjats esmentats obtinguda mitjançant la superació de les proves d'especialització que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, tinguin millor lloc al seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobreixen amb els magistrats que acreditin haver romàs més anys en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat 1.

Els que obtinguin plaça han de participar abans de prendre possessió en la seva nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament.

En el cas que les vacants s'hagin de cobrir per ascens, el Consell General del Poder Judicial també ha d'establir activitats específiques i obligatòries de formació que s'han de fer abans de la presa de possessió de les destinacions esmentades pels jutges a qui correspongui ascendir.

5. Els concursos per a la provisió de places dels jutjats centrals d'instrucció, centrals penals, centrals de menors i de vigilància penitenciària es resolen a favor dels qui prestin serveis en l'ordre jurisdiccional penal durant els vuit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; en defecte d'aquest criteri, a favor de qui tingui millor lloc a l'escalafó.

Els concursos per a la provisió de places dels jutjats centrals contenciosos administratius es resolen en favor dels qui tinguin l'especialitat en l'ordre jurisdiccional esmentat; si no n'hi ha, pels qui prestin serveis en l'ordre esmentat durant els vuit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i en defecte d'aquests criteris, per a qui tingui millor lloc a l'escalafó. En aquest últim cas, els que obtinguin plaça han de participar abans de prendre possessió en la seva nova destinació en les activitats específiques de formació que el Consell General del Poder Judicial estableixi reglamentàriament per als supòsits de canvi d'ordre jurisdiccional.

6. Els membres de la carrera judicial que, destinats en jutjats contenciosos administratius, jutjats socials, jutjats mercantils o jutjats de primera instància amb competències en matèries mercantils, adquireixin condició d'especialista en els seus ordres respectius, poden continuar en la seva destinació.»

Setanta-vuit. Es fa una nova redacció de l'article 330, en els termes següents:

«Article 330.

1. Els concursos per a la provisió de les places de magistrats de les sales o seccions de l'Audiència Nacional, dels tribunals superiors de justícia i de les audiències es resolen en favor dels que, tenint la categoria necessària, tinguin millor lloc a l'escalafó, sense perjudici de les excepcions que estableixen els apartats següents.

2. A cada sala o secció contenciosa administrativa dels tribunals superiors de justícia, una de les places es reserva a magistrat especialista en l'ordre jurisdiccional esmentat, amb preferència del que ocupi millor lloc al seu escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc magistrats o més, el nombre de places cobertes per aquest sistema és de dos, i es manté la mateixa proporció en els increments successius. Això no obstant, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en aquest ordre, pot continuar en la seva destinació fins que se li adjudiqui la primera vacant d'especialista que es produeixi. En els concursos per a la provisió de la resta de places tenen preferència els magistrats que prestin els seus serveis en l'ordre jurisdiccional esmentat durant els vuit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.

3. A cada sala o secció social dels tribunals superiors de justícia, una de les places es reserva a magistrat especialista en l'ordre jurisdiccional esmentat o que hagi pertangut a l'extingit cos de magistrats de Treball, amb preferència del que ocupi el millor lloc en el seu escalafó. Si la sala o secció es compon de cinc magistrats o més, el nombre de places cobertes per aquest sistema és de dos, i es manté la mateixa proporció en els increments successius.

Això no obstant, si un membre de la sala o secció adquireix la condició d'especialista en aquest ordre, pot continuar en la seva destinació fins que se li adjudiqui la primera vacant d'especialista que es produeixi. En els concursos per a la provisió de la resta de places tenen preferència els magistrats que prestin els seus serveis en l'ordre jurisdiccional esmentat durant els vuit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria.

4. A les sales civil i penal dels tribunals superiors de justícia, una de cada tres places s'ha de cobrir per un jurista de prestigi reconegut amb més de 10 anys d'exercici professional a la comunitat autònoma, nomenat a proposta del Consell General del Poder Judicial sobre una terna presentada per l'assemblea legislativa; les places restants han de ser cobertes per magistrats nomenats a proposta del Consell General del Poder Judicial entre els que hagin estat 10 anys en la categoria i en l'ordre jurisdiccional civil o penal i tinguin coneixements especials en dret civil, foral o especial, propi de la comunitat autònoma.

En el cas que existeixin les seccions d'apel·lació a les quals es refereix l'article 73.6, les places d'aquestes seccions s'han de cobrir d'acord amb el que estableix aquest article.

Quan la sensible i continuada diferència en el volum de treball de les diferents sales dels tribunals superiors de Justícia ho aconselli, els magistrats de qualsevol d'aquestes, amb l'acord favorable de la sala de govern amb la proposta prèvia del president del Tribunal, poden ser adscrits pel Consell General del Poder Judicial, totalment o parcialment, i sense que això signifiqui cap increment retributiu,

a una altra sala del mateix Tribunal Superior de Justícia. Per adscriure'ls, es valoren l'antiguitat a l'escalafó i l'especialitat o l'experiència dels magistrats afectats i, si és possible, les seves preferències.

5. Els concursos per a la provisió de places d'audiències provincials s'ajusten a les regles següents:

a) Si hi ha diverses seccions i aquestes estan dividides per ordres jurisdiccional, tenen preferència en el concurs els magistrats que prestin serveis en l'ordre jurisdiccional corresponent durant els sis anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria. L'antiguitat en òrgans mixtos es computa per meitat a aquests efectes.

b) Si hi ha una o diverses seccions de les audiències provincials que coneguin en segona instància dels recursos interposats contra tot tipus de resolucions dictades pels jutjats mercantils, tenen preferència en el concurs per a la provisió de les seves places els magistrats que, acreditant l'especialització en els assumptes propis dels jutjats esmentats, obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, tinguin millor lloc al seu escalafó. Si no n'hi ha, es cobreixen amb els magistrats que acreditin haver romàs més temps en l'ordre jurisdiccional civil. A falta d'aquests, pels magistrats que acreditin haver romàs més temps en òrgans jurisdiccional mixtos.

6. En defecte dels criteris que preveuen els apartats 2 a 5, la provisió de places es resol de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

7. Els concursos per a la provisió de places de les sales de l'Audiència Nacional es resolen en favor dels que tinguin l'especialització corresponent en l'ordre respectiu; si no, pels que prestin serveis en l'ordre jurisdiccional corresponent durant els vuit anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria; i en defecte de tots aquests criteris, per qui tingui millor lloc a l'escalafó.

La provisió de places de la sala d'apel·lació de l'Audiència Nacional es resol a favor dels que, amb més de 15 anys d'antiguitat en la carrera, han prestat serveis almenys durant 10 anys en l'ordre jurisdiccional penal, i entre aquests es prefereix els que tinguin la condició d'especialista.

8. En els ordres contenciosos administratiu i social, el nombre de places de magistrat especialista que es convoquin no pot ser superior al del nombre de vacants en la data de la convocatòria.»

Setanta-nou. Es fa una nova redacció de l'article 333, el contingut del qual és el següent:

«Article 333.

1. Les places de president de sala de l'Audiència Nacional, així com les de president de sala dels tribunals superiors de justícia, es proveeixen, per un període de cinc anys, a proposta del Consell General del Poder Judicial, entre magistrats que han prestat 10 anys de serveis en aquesta categoria i vuit en l'ordre jurisdiccional de què es tracti. Això no obstant, la presidència de la sala d'apel·lació de l'Audiència Nacional es proveeix entre magistrats amb més de 15 anys d'antiguitat en la carrera que hagin prestat serveis almenys durant 10 anys en l'ordre jurisdiccional penal, i entre aquests es prefereix a qui tingui la condició d'especialista. Les de president de secció de l'Audiència Nacional, tribunals superiors de justícia i audiències provincials es cobreixen per concurs, que es resol de conformitat amb les regles que estableix l'article 330.

2. No poden accedir a aquestes presidències els que estiguin sancionats disciplinàriament per la comissió d'una falta greu o molt greu, l'anotació de la qual en l'expedient no ha estat cancel·lada.»

Vuitanta. L'apartat 1 de l'article 335 queda redactat així:

«1. Les places de president de sala de l'Audiència Nacional es proveeixen de la manera que preveu l'article 333.»

Vuitanta-u. Es fa la redacció següent del paràgraf inicial de l'article 338:

«Els presidents de l'Audiència Nacional, dels tribunals superiors de justícia, de les audiències, de sala de l'Audiència Nacional i de sala dels tribunals superiors de justícia, cessen per alguna de les causes següents:»

Vuitanta-dos. L'article 339 queda redactat així:

«Article 339.

El president de l'Audiència Nacional i els presidents dels tribunals superiors de justícia, quan cessin en el càrrec, queden adscrits, a elecció seva, al Tribunal o l'Audiència en què cessin o a aquell del qual vinguin en la seva última destinació, fins a l'adjudicació de la plaça corresponent del que ha elegit, i tenen preferència, a més, durant els tres anys següents a la cessació, a qualsevol plaça de la seva categoria de les que s'han de proveir per concurs voluntari no reservada a especialista.»

Vuitanta-tres. Es fa una nova redacció de l'article 340, en els termes següents:

«Article 340.

Els presidents de sala de l'Audiència Nacional, els presidents de sala dels tribunals superiors de justícia i els presidents de les audiències provincials que cessin en el seu càrrec queden adscrits, a elecció seva, al Tribunal o l'Audiència en què cessin o a aquell del qual vinguin en la seva última destinació, fins a l'adjudicació de la plaça corresponent del que ha elegit, i té preferència, a més, durant els dos anys següents a la cessació, a qualsevol plaça de la seva categoria de les que s'han de proveir per concurs voluntari no reservada a especialista.»

Vuitanta-quatre. L'article 344 passa a tenir el tenor següent:

«Article 344.

De cada quatre places reservades a la carrera judicial, en corresponen:

a) Dues, a magistrats que han accedit a la categoria mitjançant les proves de selecció corresponents en l'ordre jurisdiccional civil i penal o que les superin tenint aquesta categoria o, en funció de l'ordre jurisdiccional, dues a magistrats especialistes en l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu i social o que pertanyi en aquest últim cas a l'extingit cos de magistrats de Treball. En aquest torn s'exigeixen 15 anys en la carrera i només cinc en la categoria.

Als efectes de la reserva de places en l'ordre jurisdiccional civil, els magistrats que hagin superat les proves d'especialització en matèria mercantil s'equiparen als que hagin superat les proves de selecció en l'ordre jurisdiccional civil.

b) Dues, a magistrats que compleixin les condicions generals per a l'accés al Tribunal Suprem que assenyalava l'article anterior.»

Vuitanta-cinc. L'article 348 passa a tenir la redacció següent:

«Article 348.

Els jutges i magistrats es poden trobar en alguna de les situacions següents:

- a) Servei actiu
- b) Serveis especials
- c) Excedència voluntària
- d) Suspensió de funcions.»

Vuitanta-sis. L'article 349 passa a tenir la redacció següent:

«Article 349.

1. Els jutges i magistrats estan en situació de servei actiu quan ocupin plaça corresponent en la carrera judicial, quan hi estiguin adscrits provisionalment, quan hagin estat nomenats jutges adjunts, o quan els hagi estat conferida una comissió de servei amb caràcter temporal.

2. Quan es produeixi la supressió o reconversió amb canvi d'ordre jurisdiccional d'una plaça de la qual sigui titular un jutge o magistrat, aquest ha de quedar adscrit a disposició del president del Tribunal Superior de Justícia, en els termes que estableix l'article 118.2 i 3.»

Vuitanta-set. Es fa una nova redacció de l'article 350, en els termes següents:

«Article 350.

1. El Consell General del Poder Judicial pot conferir comissió de servei als jutges i magistrats, que no pot passar d'un any, prorrogable per un altre:

- a) per prestar serveis en un altre de jutjat o tribunal, amb rellevament de funcions o sense;
- b) per prestar serveis al Ministeri de Justícia, amb rellevament de funcions o sense;
- c) per participar en missions de cooperació jurídica internacional, quan no sigui procedent la declaració de serveis especials.

2. Les comissions de servei requereixen la conformitat de l'interessat, així com l'informe del seu superior jeràrquic i el del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial. Només es poden conferir, en resolució motivada, si l'interès del servei prevalent i les necessitats de l'Administració de justícia ho permeten.»

Vuitanta-vuit. L'article 351 passa a tenir la redacció següent:

«Article 351.

Els jutges i magistrats es declaren en la situació de serveis especials:

a) Quan siguin nomenats president del Tribunal Suprem, fiscal general de l'Estat, vocal del Consell General del Poder Judicial, magistrat del Tribunal Constitucional, defensor del poble o els seus adjunts, conseller del Tribunal de Comptes, conseller d'Estat, president o vocal del Tribunal de Defensa de la Competència, director de l'Agència de Protecció de Dades o membre d'alts tribunals internacionals de justícia, o titulars o membres dels òrgans equivalents de les comunitats autònomes.

b) Quan siguin autoritzats pel Consell General del Poder Judicial per fer una missió internacional per un període determinat, superior a sis mesos, en organismes internacionals, governs o entitats públiques estrangeres o en programes de coope-

ració internacional, amb la declaració prèvia d'interès pel Ministeri d'Afers Exteriors.

c) Quan adquireixin la condició de funcionaris al servei d'organitzacions internacionals o de caràcter supranacional.

d) Quan siguin nomenats lletrats al servei del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, del Tribunal Constitucional, del Consell General del Poder Judicial o del Tribunal Suprem, o magistrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem, o siguin adscrits al servei del defensor del poble o òrgan equivalent de les comunitats autònomes.

e) Quan prestin servei, en virtut de nomenament per un reial decret, o per decret a les comunitats autònomes, en càrrecs que no tinguin rang superior a director general.»

Vuitanta-nou. L'article 352 passa a tenir la redacció següent:

«Article 352.

Els magistrats del Tribunal Suprem són declarats en la situació de serveis especials si són designats per exercir algun dels càrrecs següents:

- a) Vocal del Consell General del Poder Judicial.
- b) Magistrat del Tribunal Constitucional.
- c) Membre d'alts tribunals internacionals de justícia.
- d) Fiscal general de l'Estat.»

Noranta. L'article 353 passa a tenir la redacció següent:

«Article 353.

La situació de serveis especials la declara d'ofici el Consell General del Poder Judicial, o a instància de l'interessat, una vegada s'hagi verificat el supòsit que la determina, i amb efectes des del moment en què es va produir el nomenament corresponent.»

Noranta-u. Es fa una nova redacció de l'article 354, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 354.

1. Els jutges i magistrats en situació de serveis especials han de percebre la retribució del lloc o càrrec que exerceixin, sense perjudici del dret a la remuneració per la seva antiguitat en la carrera judicial.

2. Als jutges i magistrats en situació de serveis especials se'ls ha de computar el temps que romanen en aquesta situació a efectes d'ascensos, antiguitat i drets passius. Tenen dret a la reserva de la plaça que ocupin en passar a aquesta situació o la que puguin obtenir durant la seva permanència.»

Noranta-dos. Es fa una nova redacció de l'article 355, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 355.

En cessar en el lloc o càrrec determinant de la situació de serveis especials han de sol·licitar el reintegrés al servei actiu en el termini màxim de 10 dies a comptar des del següent a la cessació i incorporar-se a la seva destinació dins dels 20 dies immediatament següents; si no ho fa, són declarats en situació d'excedència voluntària amb efectes des del dia en què van cessar en el lloc o càrrec exercits. El reintegrés té efectes econòmics i administratius des de la data de la sol·licitud.»

Noranta-tres. Es fa una nova redacció de l'article 356, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 356.

És procedent declarar en la situació d'excedència voluntària, a petició del jutge o magistrat, en els casos següents:

a) Quan estigui en situació de servei actiu en un cos o escala de les administracions públiques o en la carrera fiscal.

b) Quan passi a ocupar càrrecs o prestar serveis en organismes o entitats del sector públic, i no li correspongui quedar en una altra situació. En aquest cas, produïda la cessació en el càrrec o servei ha de sol·licitar el reintegrés al servei actiu en el termini màxim de 10 dies a comptar des del següent a la cessació. Si no ho fa així, se'l declara en situació d'excedència voluntària per interès particular.

c) Per interès particular, sempre que hagi prestat serveis en la carrera judicial durant els cinc anys immediatament anteriors, sense que en aquesta situació es pugui romandre menys de dos anys.

La declaració d'aquesta situació queda subordinada a les necessitats de l'Administració de justícia. No es pot declarar quan al jutge o magistrat se li instrueixi expedient disciplinari.

d) Per tenir cura dels fills, per un període no superior a tres anys per atendre cada fill, tant quan ho sigui per naturalesa, per adopció, per acolliment permanent o preadopi, a comptar des de la data de naixement o des de la data de la resolució judicial o administrativa que ho acordi, respectivament. Els fills successius donen dret a un nou període d'excedència que, si s'escau, posa fi al període de què s'està gaudint. Quan el pare i la mare treballin, només un pot exercir aquest dret.

e) També tenen dret a un període d'excedència, de durada no superior a un any, per tenir cura d'un familiar que estigui a càrrec seu, fins al segon grau inclusivament de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia, no es pugui valer per si mateix i no exerceixi cap activitat retribuida.

El període d'excedència és únic per cada subjecte causant. Quan un nou subjecte causant doni origen a una nova excedència, l'inici del període d'aquesta posa fi a aquell de què s'està gaudint.

Aquesta excedència i la regulada a l'apartat anterior constitueixen un dret individual dels membres de la carrera judicial. En cas que dos dels seus membres generin el dret a gaudir-ne pel mateix subjecte causant, el Consell General del Poder Judicial pot limitar el seu exercici simultani per raons justificades relacionades amb les necessitats i el funcionament dels serveis.

f) Quan sigui nomenat per a càrrec polític o de confiança, llevat dels supòsits que enuncia l'article 351, o quan es presenti com a candidat en eleccions per accedir a càrrecs públics representatius al Parlament Europeu, Congrés dels Diputats, Senat, assemblees legislatives de les comunitats autònomes o corporacions locals. Si no és elegit, ha d'optar, comunicant-ho així al Consell General del Poder Judicial, en el termini de trenta dies, per continuar en la situació d'excedència voluntària o per reintegrar-se al servei actiu.»

Noranta-quatre. Es fa una nova redacció de l'article 357, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 357.

Quan un magistrat del Tribunal Suprem sol·licita l'excedència voluntària i se li concedeix, perd la

seva condició, excepte en el cas que preveu el paràgraf d) de l'article anterior. En els altres casos queda integrat, en situació d'excedència voluntària, dins la categoria de magistrat.»

Noranta-cinc. Es fa una nova redacció de l'article 358, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 358.

1. L'excedència voluntària, en les seves diferents modalitats, no produeix reserva de plaça. El jutge o magistrat, mentre s'hi trobi, no merita retribucions ni se li computa el temps que hagi romàs en aquesta situació a efectes d'ascensos, antiguitat i drets passius, llevat del que disposa l'apartat 2 d'aquest article i el que estableix la normativa de classes passives.

2. S'exceptuen del que preveu l'apartat anterior les excedències voluntàries per a la cura dels fills i per atendre un familiar al qual es refereixen els paràgrafs d) i e) de l'article 356, en les quals el període de permanència en les situacions esmentades és computable a efectes de triennis i drets passius. Durant el primer any, es té dret a la reserva de la plaça en la qual exerceixin les seves funcions i al còmput de l'antiguitat. Transcorregut aquest període, la reserva esmentada ho és en un lloc a la mateixa província i de la mateixa categoria, i ha de sol·licitar, el mes anterior a l'acabament del període màxim de permanència en aquesta, el reintegrés al servei actiu; si no ho fa, es declara d'ofici en la situació d'excedència voluntària per interès particular.

3. Els que estiguin en la situació d'excedència a la qual es refereix el paràgraf f) de l'article 356, en cas que sol·licitin el reintegrés al servei actiu, queden adscrits al president del Tribunal Superior de Justícia de la comunitat autònoma de la seva última destinació, i tenen preferència per obtenir lloc de la seva categoria a la província o, si no n'hi ha, comunitat autònoma de l'última destinació esmentada.»

Noranta-sis. Es fa una nova redacció de l'article 359, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 359.

1. El reintegrés al servei actiu del jutge o magistrat en situació d'excedència voluntària per interès particular de durada superior a 10 anys exigeix la declaració d'aptitud prèvia pel Consell General del Poder Judicial, que és qui demana els informes i practica les actuacions necessàries per comprovar-los.

2. Els jutges i magistrats en situació administrativa d'excedència voluntària que sol·licitin el reintegrés al servei actiu i, si s'escau, obtinguin la declaració d'aptitud corresponent, estan obligats a participar en tots els concursos que s'anuncien per cobrir places de la seva categoria fins a obtenir destinació. Si no ho fan així, se'ls declara en situació d'excedència voluntària per interès particular, i la declaració d'aptitud, si s'ha produït, queda sense efecte.»

Noranta-set. Es fa una nova redacció de l'article 360, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 360.

Una vegada reincorporat al servei actiu, el jutge o magistrat en situació d'excedència voluntària per la causa que preveu el paràgraf f) de l'article 356, no pot accedir, durant els cinc anys següents, al

lloc de la carrera judicial que no sigui dels que es proveeixen per antiguitat estricta.»

Noranta-vuit. Es fa una nova redacció de l'article 361, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 361.

1. El jutge o magistrat es declara en situació de suspensió de funcions, provisional o definitiva, en els casos i en la forma que estableix aquesta Llei.

2. El jutge o magistrat declarat suspens queda privat de l'exercici de les seves funcions durant el temps que duri la suspensió.»

Noranta-nou. Es fa una nova redacció de l'article 362, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 362.

1. La suspensió provisional es pot acordar durant la tramitació d'un procediment judicial o disciplinari.

2. La suspensió provisional durant la tramitació d'un procediment disciplinari no pot passar de sis mesos, excepte en cas de paralització del procediment per causa imputable a l'interessat.»

Cent. Es fa una nova redacció de l'article 363, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 363.

El suspens provisional té dret a percebre les seves retribucions bàsiques, excepte en el cas de paralització del procediment disciplinari per causa imputable a aquest, que comporta la pèrdua de qualsevol retribució mentre es mantingui la paralització esmentada. Així mateix, no s'acredita cap haver en cas d'incompareixença o de rebel·lia.»

Cent u. Es fa una nova redacció de l'article 364, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 364.

Quan la suspensió no sigui declarada definitiva ni s'acordi la separació, el temps de durada d'aquella s'ha de computar com de servei actiu i s'ha d'acordar la incorporació immediata del suspens a la seva plaça, amb reconeixement de tots els drets econòmics i altres que procedeixin des de la data en què la suspensió va produir efectes.»

Cent dos. L'article 365 passa a tenir la redacció següent:

«Article 365.

1. La suspensió té caràcter definitiu quan s'imposi en virtut de condemna o com a sanció disciplinària, i es computa el temps de suspensió provisional.

2. La suspensió definitiva superior a sis mesos implica la pèrdua de la destinació. La vacant produïda es cobreix de forma ordinària.

3. La suspensió definitiva suposa la privació de tots els drets inherents a la condició de jutge o magistrat fins al seu reintegrés, si s'escau, al servei actiu.

4. Mentre no transcorri el termini de suspensió no és procedent cap canvi de situació administrativa.»

Cent tres. Es fa una nova redacció de l'article 366, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 366.

1. El jutge o magistrat suspens definitivament ha de sol·licitar el reintegrés al servei actiu amb un

mes d'antelació a l'acabament del període de suspensió. El reingrés produeix efectes econòmics i administratius des de la data d'extinció de la responsabilitat penal o disciplinària.

2. Si no s'ha sol·licitat el reingrés en el temps que assenyalava l'apartat anterior, se'l declara en situació d'excedència voluntària per interès particular, amb efectes des de la data en què finalitza el període de suspensió.»

Cent quatre. Es fa una nova redacció de l'article 367, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 367.

1. El reingrés al servei actiu dels suspensos exigeix la declaració d'aptitud prèvia pel Consell General del Poder Judicial, que demana els informes i practica les actuacions necessàries per a la seva comprovació.

2. Després de la declaració d'aptitud, el jutge o magistrat està obligat a participar en tots els concursos que s'anuncien per cobrir places de la seva categoria fins a obtenir destinació. Si no ho fa així, se'l declara en situació d'excedència voluntària per interès particular, i queda sense efecte la declaració d'aptitud.»

Cent cinc. Es fa una nova redacció de l'article 368, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 368.

La concurrència de peticions per a l'adjudicació de vacants entre els qui hagin de reingressar al servei actiu es regeix per l'ordre següent:

- a) Suspensos.
- b) Rehabilitats.
- c) Excedents voluntaris.»

Cent sis. Es fa una nova redacció de l'article 369, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 369.

El canvi de la situació administrativa en què estiguin els jutges o magistrats pot tenir lloc sempre que es compleixin els requisits exigits en cada cas sense necessitat de reingrés al servei actiu.»

Cent set. L'article 370 queda redactat en els termes següents:

«Article 370.

1. Els jutges i magistrats han de residir a la població on tingui la seva seu el jutjat o tribunal que serveixin i no es poden absentar de la circumscripció en què exerceixin les seves funcions, excepte quan ho exigeixi el compliment dels seus deures judicials o utilitzin llicència o permís.

2. La sala de Govern del Tribunal del qual depenguin pot autoritzar per causes justificades la residència en un lloc diferent, sempre que sigui compatible amb el compliment exacte de les tasques pròpies del càrrec.

3. No es consideren absències als efectes d'aquest article els desplaçaments fora de la seva seu que efectuïn els magistrats o jutges que no siguin únics o no estiguin de guàrdia, des del final de les hores d'audiència de la vigília de dia inhàbil fins al començament de l'audiència del primer dia hàbil següent.»

Cent vuit. Es fa una nova redacció de l'article 373, en els termes següents:

«Article 373.

1. Els jutges i magistrats tenen dret a llicències per raó de matrimoni de 15 dies de durada.

2. També tenen dret a una llicència en cas de part, adopció i acolliment tant preadoptiu com permanent, la durada i les condicions de la qual les regula la legislació general en aquesta matèria. El Consell General del Poder Judicial, mitjançant un reglament, adapta aquesta normativa a les particularitats de la carrera judicial.

En els casos d'adopció internacional, quan sigui necessari el desplaçament previ dels pares al país d'origen de l'adoptat, el permís que preveu aquest article es pot iniciar fins a quatre setmanes abans de la resolució per la qual es constitueix l'adopció.

3. També tenen dret a llicència, sense limitació dels seus havers, per fer estudis relacionats amb la funció judicial, amb l'informe favorable previ del president del tribunal corresponent, que té en compte les necessitats del servei.

Finalitzada la llicència, s'eleva al Consell General del Poder Judicial una memòria dels treballs realitzats, i si el seu contingut no és suficient per justificar-la, es compensa la llicència amb el temps que es determini de les vacances de l'interessat.

4. També poden gaudir de permisos de tres dies, sense que puguin passar de sis permisos cada any natural, ni d'un al mes.

Per la seva concessió, el peticionari n'ha de justificar la necessitat als superiors respectius, dels quals ha d'obtenir autorització, els quals poden denegar-los quan coincideixin amb assenyalaments, vistes o deliberacions llevat que es justifiqui que la petició obeeix a una causa imprevista o d'urgència.

5. Pel naixement de fill o per la mort, accident o malaltia greus o hospitalització del cònjuge, d'una persona a la qual estigui unit per una relació d'afectivitat anàloga o d'un familiar dins del primer grau de consanguinitat o afinitat, els jutges o magistrats poden disposar d'un permís de tres dies, llevat que es necessiti fer un desplaçament a l'efecte, cas en què és de cinc dies.

Aquests permisos queden reduïts a dos i quatre dies, respectivament, quan la mort i les altres circumstàncies assenyalades afectin familiars en segon grau d'afinitat o consanguinitat.»

Cent nou. Es fa una nova redacció de l'article 401, en els termes següents:

«Article 401.

D'acord amb el que estableix l'article 127 de la Constitució, es reconeix el dret de lliure associació professional de jutges i magistrats integrants de la carrera judicial, que s'exerceix d'acord amb les regles següents:

1a Les associacions de jutges i magistrats tenen personalitat jurídica i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

2a Poden tenir com a finalitats lícites la defensa dels interessos professionals dels seus membres en tots els aspectes i la realització d'activitats encaminades al servei de la justícia en general. No poden dur a terme activitats polítiques ni tenir vinculacions amb partits polítics o sindicats.

3a Les associacions de jutges i magistrats han de tenir àmbit nacional, sense perjudici de l'existència de seccions l'àmbit de les quals coincideixi amb el d'un tribunal superior de justícia.

4a Els jutges i magistrats lliurement es poden associar o no a associacions professionals.

5a Només en poden formar part els que tinguin la condició de jutges i magistrats en servei actiu. Cap jutge o magistrat no pot estar afiliat a més d'una associació professional.

6a Les associacions professionals de jutges i magistrats integrants de la carrera judicial queden vàlidament constituïdes des que s'inscriuin al registre que ha de portar a l'efecte el Consell General del Poder Judicial. La inscripció es practica a sol·licitud de qualsevol dels promotors, a la qual s'adjunta el text dels estatuts i una relació d'afiliats.

Només es pot denegar la inscripció quan l'associació o els seus estatuts no s'ajustin als requisits legalment exigits.

7a Els estatuts han d'expressar, com a mínim, les mencions següents:

- a) Nom de l'associació.
- b) Finalitats específiques.
- c) Organització i representació de l'associació.

La seva estructura interna i funcionament han de ser democràtics.

- d) Règim d'afiliació.
- e) Mitjans econòmics i règim de quotes.
- f) Formes d'elegir els càrrecs directius de l'associació.

8a La suspensió o dissolució de les associacions professionals queda sotmesa al règim que estableix el dret d'associació en general.

9a Són d'aplicació supletòria les normes reguladores del dret d'associació en general.»

Cent deu. L'article 403 queda redactat de la manera següent:

«Article 403.

1. El règim de retribucions dels jutges i magistrats s'inspira en els principis d'objectivitat, equitat, transparència i estabilitat, i per a la seva fixació es té en compte la dedicació a la funció jurisdiccional, la categoria i el temps de prestació de serveis. Es retribueix, a més, la responsabilitat del càrrec i el lloc de treball.

2. En tot cas, les retribucions dels jutges i magistrats estan integrades, amb caràcter general, per un component fix i un altre de variable per objectius, que valori específicament el seu rendiment individual.

3. Les retribucions fixes, que es descomponen en bàsiques i complementàries, remuneren la categoria i l'antiguitat en la carrera judicial de cada un dels seus membres, així com les característiques objectives de les places que ocupin.

Són retribucions bàsiques el sou i l'antiguitat. Són retribucions complementàries el complement de destinació i el complement específic.

4. Les retribucions variables per objectius estan vinculades al rendiment individual acreditat per cada jutge o magistrat en l'acompliment de les seves funcions jurisdiccionals i professionals.

5. Així mateix, els jutges i magistrats poden percebre retribucions especials per serveis de guàrdia, serveis extraordinaris sense rellevament de funcions i substitucions.

6. Una llei desenvolupa, de conformitat amb el que preveuen els apartats anteriors, les retribucions dels membres de la carrera judicial.»

Cent onze. L'article 404 queda redactat així:

«Article 404.

Juntament amb les altres partides corresponents a retribucions de jutges i magistrats, els pressupostos generals de l'Estat contenen una consignació anual per a la dotació dels jutges de pau, altres atencions de personal judicial al qual donin lloc els preceptes d'aquesta Llei i altres exigències de l'Administració de justícia.»

Cent dotze. Es fa una nova redacció de l'article 410, amb el tenor següent:

«Article 410.

En el cas que alguna de les parts en un procés, o persona que hi tingui interès, formulin una querrela contra el jutge o magistrat que hagi de resoldre en el procés esmentat, amb caràcter previ a l'admissió d'aquesta l'òrgan competent per a la seva instrucció pot demanar els antecedents que consideri oportuns a fi de determinar la seva pròpia competència així com la rellevància penal dels fets objecte d'aquesta o la versemblança de la imputació.»

Cent tretze. Es modifica l'article 417, en els termes següents:

«Article 417.

Són faltes molt greus:

1. L'incompliment conscient del deure de fidelitat a la Constitució que estableix l'article 5.1 d'aquesta Llei, quan així s'aprecii en sentència ferma.

2. L'afiliació a partits polítics o sindicats, o l'acompliment de feines o càrrecs al seu servei.

3. La provocació reiterada d'enfrontaments greus amb les autoritats de la circumscripció en la qual el jutge o magistrat ocupi el càrrec, per motius aliens a l'exercici de la funció jurisdiccional.

4. La intromissió, mitjançant ordres o pressions de qualsevol classe, en l'exercici de la potestat jurisdiccional d'un altre jutge o magistrat.

5. Les accions i omissions que hagin donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per frau o culpa greu conforme a l'article 411 d'aquesta Llei.

6. L'exercici de qualsevol de les activitats incompatibles amb el càrrec de jutge o magistrat que estableix l'article 389 d'aquesta Llei llevat de les que puguin constituir falta greu d'acord amb el que disposa l'article 418.14 d'aquesta.

7. Provocar el propi nomenament per a jutjats i tribunals quan es doni en el nomenat alguna de les situacions d'incompatibilitat o prohibició que preveuen els articles 391 a 393 d'aquesta Llei, o mantenir-se en l'acompliment del càrrec en els esmentats òrgans sense posar en coneixement del Consell General del Poder Judicial les circumstàncies necessàries per procedir al trasllat forçós que preveu l'article 394.

8. La inobservança del deure d'abstenció sabent que es compleix alguna de les causes legalment previstes.

9. La desatenció o el retard injustificat i reiterat en la iniciació, tramitació o resolució de processos i causes o en l'exercici de qualsevol de les competències judicials.

10. L'abandonament de servei o l'absència injustificada i continuada, per set dies naturals o més, de la seu de l'òrgan judicial en què el jutge o magistrat estigui destinat.

11. Faltar a la veritat en la sol·licitud d'obtenció de permisos, autoritzacions, declaracions de compatibilitat, dietes i ajuts econòmics.

12. La revelació pel jutge o magistrat de fets o dades coneguts en l'exercici de la seva funció o en ocasió d'aquest, quan es causi algun perjudici a la tramitació d'un procés o a qualsevol persona.

13. L'abús de la condició de jutge per obtenir un tracte favorable i injustificat d'autoritats, funcionaris o professionals.

14. La ignorància inexcusable en el compliment dels deures judicials.

15. L'absoluta i manifesta falta de motivació de les resolucions judicials que la necessitin, sempre que l'esmentada falta hagi estat apreciada en resolució judicial ferma. Si la resolució immotivada no és recurrible, és requisit per procedir a la denúncia de qui va ser part en el procediment.

16. La comissió d'una falta greu quan el jutge o magistrat ha estat anteriorment sancionat per unes altres dues de greus, que hagin adquirit ferma, sense que s'hagin cancel·lat o que s'hagi procedit a cancel·lar les anotacions corresponents, de conformitat amb el que estableix l'article 427 d'aquesta Llei.»

Cent catorze. Es modifica l'article 418, en el sentit següent:

«Article 418.

Són faltes greus:

1. La falta de respecte als superiors en l'ordre jeràrquic, en la seva presència, en un escrit que se'ls adrexi o amb publicitat.

2. Interessar-se, mitjançant qualsevol classe de recomanació, en l'exercici de l'activitat jurisdiccional d'un altre jutge o magistrat.

3. Dirigir als poders, autoritats o funcionaris públics o corporacions oficials felicitacions o censures pels seus actes, i invocar la condició de jutge, o servir-se d'aquesta condició.

4. Corregir l'aplicació o la interpretació de l'ordenament jurídic feta pels inferiors en l'ordre jurisdiccional, excepte quan actuïn en l'exercici de la jurisdicció.

5. L'excés o l'abús d'autoritat, o falta greu de consideració respecte dels ciutadans, institucions, secretaris, metges forenses o de la resta del personal al servei de l'Administració de justícia, dels membres del ministeri fiscal, advocats i procuradors, graduats socials i funcionaris de la policia judicial.

6. La utilització en les resolucions judicials d'expressions innecessàries o impropis, extravagants o manifestament ofensives o irrespectuoses des del punt de vista del raonament jurídic. En aquest cas, el Consell General del Poder Judicial només procedeix amb el testimoni previ deduït o comunicació remesa pel tribunal superior respecte de qui va dictar la resolució, i que conegui d'aquesta en via de recurs.

7. Deixar de promoure l'exigència de responsabilitat disciplinària que escaigui als secretaris i personal auxiliar subordinat, quan coneguin o hagin de conèixer l'incompliment greu per aquests dels deures que els corresponen.

8. Revelar al jutge o magistrat i fora de les vies d'informació judicial establertes fets o dades de què coneguin en l'exercici de la seva funció o amb motiu d'aquesta quan no constitueixi la falta molt greu de l'apartat 12 de l'article 417 d'aquesta Llei.

9. L'abandonament del servei o l'absència injustificada i continuada per més de tres dies naturals i menys de set de la seu de l'òrgan judicial en què el jutge o magistrat estigui destinat.

10. L'incompliment injustificat i reiterat de l'horari d'audiència pública i la inassistència injustificada als actes processals amb audiència pública que estiguin assenyalats, quan no constitueixi falta molt greu.

11. El retard injustificat en la iniciació o en la tramitació dels processos o causes de què conegui el jutge o magistrat en l'exercici de la seva funció, si no constitueix falta molt greu.

12. L'incompliment o la desatenció reiterada als requeriments que en l'exercici de les seves legítimes competències facin el Consell General del Poder Judicial, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia o sales de govern, o l'obstaculització de les seves funcions inspectores.

13. L'incompliment de l'obligació d'elaborar al·largo o relació d'assumptes pendents en el supòsit que estableix l'apartat 3 de l'article 317 d'aquesta Llei.

14. L'exercici de qualsevol activitat de les considerades compatibilitzables a què es refereix l'article 389.5è d'aquesta Llei, sense obtenir quan estigui prevista la pertinent autorització o havent-la obtingut amb falta de veracitat en els pressupostos allegats.

15. L'abstenció injustificada, quan així sigui declarada per la sala de govern, de conformitat amb el que disposa l'article 221.3 d'aquesta Llei.

16. Adoptar decisions que, amb un abús processal manifest, generin increments ficticis del volum de treball en relació amb els sistemes de mesurament que fixa el Consell General del Poder Judicial.

17. Obstaculitzar les tasques d'inspecció.

18. La comissió d'una falta de caràcter lleu havent estat sancionat anteriorment per resolució ferma per unes altres dues de lleus sense que s'hagin cancel·lat o s'hagi procedit a cancel·lar les anotacions corresponents, de conformitat amb el que estableix l'article 427.»

Cent quinze. Es fa una nova redacció de l'article 419, en els termes següents:

«Article 419.

Són faltes lleus:

1. La falta de respecte als superiors jeràrquics quan no hi concorrin les circumstàncies que qualificarien la conducta de falta greu.

2. La desatenció o desconsideració amb iguals o inferiors en l'ordre jeràrquic, amb els ciutadans, els membres del ministeri fiscal, metges forenses, advocats i procuradors, graduats socials, amb els secretaris o altre personal que presti serveis a l'oficina judicial, o amb els funcionaris de la policia judicial.

3. L'incompliment injustificat o immotivat dels terminis legalment establerts per dictar resolució en qualsevol classe d'assumpte que conegui el jutge o magistrat.

4. L'absència injustificada i continuada per més d'un dia natural i menys de quatre de la seu de l'òrgan judicial en què el jutge o magistrat estigui destinat.

5. La desatenció als requeriments que en l'exercici de les seves legítimes competències faci el Consell General del Poder Judicial, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia o sales de govern.»

Cent setze. Es fa la redacció següent del paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 420:

«b) Multa de fins a 6.000 euros.»

Cent disset. Es fa una nova redacció de l'article 421, en el sentit següent:

«Article 421.

1. Són competents per a la imposició de sancions:

a) Per a la sanció d'advertència, el president del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels

tribunals superiors de justícia, als jutges i magistrats que en depenen.

b) Per a la sanció de multa o d'advertència i multa corresponent a faltes lleus, les sales de govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de justícia respecte als jutges i magistrats dependents de cada una d'aquestes.

c) Per a les sancions corresponents a faltes greus, la Comissió Disciplinària del Consell General del Poder Judicial.

d) Per a les molt greus, el Ple del Consell General del Poder Judicial, a proposta de la Comissió Disciplinària.

2. Això no obstant, els òrgans als quals fan referència les anteriors regles poden imposar sancions de menor gravetat que les que tenen ordinàriament atribuïdes si, en examinar un expedient que inicialment està atribuït a la seva competència, resulta que els fets objecte d'aquest mereixen un retret disciplinari inferior.

3. A la imposició de sancions per les autoritats i òrgans competents s'ha d'observar la deguda adequació o proporcionalitat entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada.»

Cent divuit. L'article 422 queda redactat de la manera següent:

«Article 422.

1. La sanció d'advertència s'imposa sense fer més tràmits que l'audiència de l'interessat, amb una informació sumària prèvia.

Contra la resolució que recaigui sobre la classe de sanció el sancionat pot interposar amb caràcter potestatiu, abans de recórrer a la via contenciosa administrativa, recurs administratiu i el denunciante, si s'escau, pot recórrer a la via contenciosa administrativa d'acord amb les normes de legitimació que estableix la llei reguladora de l'expressada jurisdicció.

2. Les sancions restants han de ser imposades pel procediment que estableixen els articles següents.

3. Les sancions a què al·ludeix l'article 421.1.d) d'aquesta llei les imposa el Ple del Consell General del Poder Judicial, a proposta de la Comissió disciplinària i amb l'audiència prèvia del jutge o magistrat contra el qual es dirigeixi l'expedient, que pot al·legar i presentar els documents que consideri pertinents en un termini no inferior a 10 dies ni superior a quinze si la proposta se separa de la formulada per l'instructor.»

Cent dinou. Es fa una nova redacció de l'article 423, que queda redactat amb el tenor següent:

«Article 423.

1. El procediment disciplinari s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits, i s'inicia, per acord de la sala de govern o president que correspongui o, si s'escau, de la Comissió disciplinària o del Ple del Consell General del Poder Judicial, bé per pròpia iniciativa, com a conseqüència d'una ordre o petició raonada de diferent òrgan, o de denúncia. També s'inicia a instància del ministeri fiscal.

2. Qualsevol denúncia sobre el funcionament de l'Administració de justícia en general i de l'actuació dels jutges i magistrats en particular és objecte, en el termini d'un mes, d'un informe del cap del Servei d'Inspecció del Consell General del Poder Judicial, en el qual es pot proposar l'arxiu de pla, l'obertura de diligències informatives o la incoació directa d'expedient disciplinari.

3. La resolució motivada que dicti la sala de govern o la Comissió disciplinària sobre la iniciació de l'expedient es notifica al denunciante, que no pot impugnar-la en via administrativa, sense perjudici de la legitimació que tingui com a interessat en la via jurisdiccional.

Si s'incoa expedient disciplinari s'han de notificar al denunciante les resolucions que es dictin i pot formular al·legacions, però no recórrer contra la decisió de l'expedient en via administrativa, sense perjudici de la legitimació que tingui com a interessat en la via jurisdiccional.

4. En l'acord que disposi iniciar el procediment es designa un instructor delegat de la mateixa categoria, almenys, a la d'aquell contra el qual s'adreça el procediment. A proposta de l'instructor delegat es designa un secretari.»

Cent vint. L'article 424 passa a tenir la redacció següent:

«Article 424.

1. La Comissió disciplinària del Consell General del Poder Judicial, per iniciativa pròpia, escoltat l'instructor delegat o a proposta d'aquest, amb l'audiència prèvia del jutge o magistrat contra el qual es dirigeixi l'expedient i del ministeri fiscal, en un termini comú no superior a cinc dies, pot acordar cautelàriament la suspensió provisional de l'expedient per un període màxim de sis mesos, quan apareguin indicis racionals de la comissió d'una falta molt greu.

2. Contra l'acord a què es refereix el número anterior, l'interessat pot interposar recurs d'alçada davant el Ple del Consell General del Poder Judicial, en els termes que estableixen els articles 142 i 143 d'aquesta llei.»

Cent vint-i-u. Es crea l'article 425 bis, amb el tenor següent:

«Article 425 bis.

1. Les normes relatives a l'abstenció i la recusació que estableixen els articles 28 i 29 de la llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú són aplicables a l'instructor delegat i al secretari de l'expedient disciplinari.

2. El dret de recusació es pot exercir des del moment en què l'interessat tingui coneixement formal de la identitat de l'instructor delegat i del secretari.

3. L'abstenció i la recusació es plantegen davant l'òrgan que va acordar el nomenament, el qual, després d'escoltar l'instructor delegat o el secretari, ha d'emetre resolució en el termini de tres dies.

4. Contra els acords adoptats en matèria d'abstenció i recusació no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que l'interessat pugui al·legar la recusació a l'escrit d'interposició del recurs corresponent que s'interposi contra l'acord que posi fi al procediment disciplinari.»

Cent vint-i-dos. S'afegeix un nou títol V al llibre IV, integrat per un únic article, el 433 bis, en els termes següents:

«TÍTOL V

De la formació contínua dels jutges i magistrats

Article 433 bis.

1. El Consell General del Poder Judicial garanteix que tots els jutges i magistrats rebin una for-

mació continuada, individualitzada, especialitzada i d'alta qualitat durant tota la seva carrera professional.

2. El Consell General del Poder Judicial estableix reglamentàriament un Pla de formació continuada de la carrera judicial en el qual es detallen els objectius, els continguts, les prioritats formatives i la programació plurianual d'aquestes actuacions.

3. Cada membre de la carrera judicial té un Pla especialitzat en formació continuada mitjançant el qual es programen de forma individualitzada, en períodes de cinc anys, els objectius formatius, i es garanteix l'adaptació plena a les innovacions jurídiques amb incidència en l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals.

El compliment dels objectius del Pla especialitzat de formació de cada un dels jutges i magistrats l'ha d'avaluar el Consell General del Poder Judicial de forma reglamentàriament establerta, a efectes d'ascensos i promoció professional.

4. L'escola judicial desenvolupa els programes i imparteix els cursos de formació que integrin el Pla de formació continuada de la carrera judicial, i, per això, poden fer activitats formatives de manera descentralitzada, en l'àmbit autonòmic o provincial, i mitjançant col·laboració, si s'escau, amb entitats i organismes experts en la impartició de la formació de què es tracti.»

L'actual títol V del llibre IV passa a ser el títol VI.

Cent vint-i-tres. Se substitueix el contingut actual del llibre V pel següent:

«LLIBRE V

Dels secretaris judicials i de l'oficina judicial

TÍTOL I

Règim d'organització i funcionament de l'administració al servei de jutges i tribunals

CAPÍTOL I

De l'oficina judicial

Article 435.

1. L'oficina judicial és l'organització de caràcter instrumental que serveix de suport a l'activitat jurisdiccional de jutges i tribunals.

2. L'estructura bàsica de l'oficina judicial, que és homogènia a tot el territori nacional com a conseqüència del caràcter únic del poder al qual serveix, està basada en els principis de jerarquia, divisió de funcions i coordinació.

3. L'oficina judicial funciona amb criteris d'agilitat, eficàcia, eficiència, racionalització del treball, responsabilitat per la gestió, coordinació i cooperació entre administracions, de manera que els ciutadans obtinguin un servei pròxim i de qualitat, amb respecte als principis que recull la Carta de drets dels ciutadans davant la justícia.

4. Els llocs de treball de l'oficina judicial només poden ser coberts per personal dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia, i s'ordenen d'acord amb el que estableixen les relacions de llocs de treball.

«Article 436.

1. L'element organitzatiu bàsic de l'estructura de l'oficina judicial és la unitat, que inclou els llocs de treball d'aquesta, vinculats funcionalment per raó de les seves tasques.

2. En consideració a les seves funcions es distingeixen dos tipus d'unitats: unitats processals de suport directe i serveis comuns processals. L'activitat principal d'aquestes unitats ve determinada per l'aplicació de normes processals.

3. El disseny de l'oficina judicial és flexible. La seva dimensió i organització les determina l'Administració pública competent en funció de l'activitat que s'hi desenvolupi.

4. L'oficina judicial pot prestar el seu suport a òrgans d'àmbit nacional, de comunitat autònoma, provincial, de partit judicial o de municipi, i el seu àmbit competencial s'estén al dels òrgans als quals presta el seu suport. El seu àmbit competencial també pot ser comarcal.

5. Les unitats que componen l'oficina judicial poden exercir les seves funcions al servei d'òrgans d'una mateixa jurisdicció, de diverses jurisdiccions o a òrgans especialitzats, sense que, en cap cas, l'àmbit de l'oficina judicial pugui modificar el nombre i la composició dels òrgans judicials que constitueixen la planta judicial ni la descripció territorial d'aquests que estableix la Llei.

6. Els jutges i magistrats, en les causes el coneixement de les quals tinguin atribuït, poden requerir en qualsevol moment al funcionari responsable tota la informació que considerin necessària.

«Article 437.

1. Als efectes d'aquesta Llei orgànica s'entén per unitat processal de suport directe la unitat de l'oficina judicial que directament ajuda jutges i magistrats en l'exercici de les funcions que els són pròpies, i fa les actuacions necessàries per al compliment exacte i eficaç de totes les resolucions que dictin.

2. Existeixen tantes unitats processals de suport directe com jutjats, o si s'escau, sales o seccions de tribunals estiguin creats i en funcionament, i integren juntament amb els seus titulars l'òrgan judicial respectiu.

3. Les unitats processals de suport directe tenen un secretari judicial que exerceix les competències i funcions que li són pròpies. Per motius de racionalització del servei, un mateix secretari judicial pot actuar en més d'una d'aquestes unitats.

4. Cada unitat té, a més, els llocs de treball necessaris per a l'atenció de l'òrgan de què es tracti, d'acord amb l'ordre jurisdiccional al qual pertanyi, que es determinen en les relacions de llocs de treball respectives.

5. El Ministeri de Justícia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i de les comunitats autònomes amb competències assumides, determina les dotacions bàsiques d'aquestes unitats processals de suport directe, que garanteixen, en qualsevol cas, el funcionament correcte de l'òrgan jurisdiccional.

«Article 438.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per servei comú processal tota la unitat de l'oficina judicial que, sense estar integrada en un òrgan judicial concret, assumeix tasques centralitzades de gestió i suport en actuacions derivades de l'aplicació de les lleis processals.

2. Presten el seu suport a tots o a algun dels òrgans judicials del seu àmbit territorial, amb independència de l'ordre jurisdiccional al qual pertanyin i l'extensió de la seva jurisdicció.

3. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus territoris respectius són competents per al disseny, la creació i l'organització

dels serveis comuns processals, amb funcions de registre i repartiment, actes de comunicació, auxili judicial, execució de resolucions judicials i jurisdicció voluntària. Les sales de govern i les juntes de jutges poden sol·licitar al Ministeri i a les comunitats autònomes la creació de serveis comuns, de conformitat amb les necessitats específiques.

Així mateix, poden crear serveis comuns processals que assumeixin l'ordenació del procediment o altres funcions diferents de les detallades en aquest número; en aquest cas cal l'informe favorable del Consell General del Poder Judicial.

4. Pel que fa a l'activitat concreta que facin, els serveis comuns processals es poden estructurar en seccions, a les quals es dota dels llocs de treball corresponents i aquestes, al seu torn, si el servei ho requereix, en equips.

5. Al capdavant de cada servei comú processal constituït al si de l'oficina judicial hi ha un secretari judicial, del qual depenen funcionalment la resta dels secretaris judicials i el personal destinat als llocs de treball en els quals s'ordeni el servei de què es tracti i que, en tot cas, ha de ser suficient i adequat a les funcions que aquest té assignat.

6. El secretari judicial que dirigeixi un servei comú processal ha de fer complir, en l'àmbit organitzatiu i funcional que li és propi, les ordres i circulars que rebí dels seus superiors jeràrquics. En l'àmbit jurisdiccional, responen del compliment estricte de totes les actuacions o decisions que adoptin jutges o tribunals en l'exercici de les seves competències.

7. El Consell General del Poder Judicial pot establir criteris generals que permetin l'homogeneïtat en les actuacions dels serveis comuns processals de la mateixa classe a tot el territori nacional que, en cap cas, poden incidir en l'exercici de la funció jurisdiccional o les competències de les administracions públiques en l'àmbit de l'Administració de justícia.

CAPÍTOL II

De les unitats administratives

«Article 439.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per unitat administrativa la que, sense estar integrada a l'oficina judicial, es constitueix en l'àmbit de l'organització de l'Administració de justícia per a la direcció, l'ordenació i la gestió dels recursos humans de l'oficina judicial sobre els quals es tenen competències, així com sobre els mitjans informàtics, noves tecnologies i altres mitjans materials.

Així mateix, dins de les unitats esmentades, el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus àmbits respectius poden establir oficines comunes de suport a una o diverses oficines judicials, per a la prestació de serveis, la naturalesa dels quals no exigeixi la realització de funcions encomanades com a pròpies per aquesta Llei orgànica als funcionaris dels cossos de l'Administració de justícia i que es considerin necessaris o convenients per al bon funcionament d'aquestes.

2. Correspon a cada Administració en el seu propi àmbit territorial el disseny, la creació i l'organització de les unitats administratives necessàries i de les oficines comunes de suport, la determinació de la seva forma d'integració en l'Administració pública de què es tracti, el seu àmbit d'actuació, la dependència jeràrquica, l'establiment dels llocs de treball, així com la dotació dels crèdits

necessaris per a la seva posada en marxa i funcionament.

3. Els llocs de treball d'aquestes unitats administratives, la determinació dels quals correspon al Ministeri de Justícia i a les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits respectius, poden ser coberts amb personal dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia, de l'Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes que compleixin els requisits i les condicions que estableix la relació de llocs de treball respectiva.

4. Els funcionaris que presten serveis a les oficines judicials, a excepció dels secretaris judicials, sense perjudici de la seva dependència funcional, depenen orgànicament del Ministeri de Justícia o de les comunitats autònomes amb competències assumides en els seus àmbits respectius.

TÍTOL II

Del cos dels secretaris judicials

CAPÍTOL I

Estatut personal

Article 440.

Els secretaris judicials són funcionaris públics que constitueixen un cos superior jurídic, únic, de caràcter nacional, al servei de l'Administració de justícia, dependent del Ministeri de Justícia, i que exerceixen les seves funcions amb el caràcter d'autoritat.

Article 441.

1. En el cos de secretaris judicials hi ha tres categories, i s'hi ingressa per la tercera categoria.

2. Tot secretari judicial té una categoria personal. En cap cas un secretari judicial de la tercera categoria no pot optar a una plaça de la primera.

3. La consolidació d'una categoria personal exigeix l'exercici d'un lloc de treball corresponent a la categoria esmentada almenys durant cinc anys continuats o set amb interrupció.

4. No es pot començar a consolidar una categoria superior sense haver consolidat prèviament la inferior.

5. La categoria consolidada determina la percepció del sou corresponent a aquesta, amb independència del lloc de treball que s'exerceixi.

6. A aquests efectes, el Ministeri de Justícia estableix els tres grups en els quals es classifiquen els llocs de treball que exerceixen els secretaris judicials.

Article 442.

1. Els funcionaris del cos de secretaris judicials són seleccionats mitjançant una convocatòria del Ministeri de Justícia, a través dels sistemes d'oposició, que és el sistema ordinari d'ingrés, o de concurs oposició lliure, que té caràcter excepcional i en el qual les proves de coneixement tenen un contingut anàleg a les de l'oposició lliure. Ambdós procediments han de garantir, en tot cas, els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i també de publicitat, de la manera que disposen aquesta Llei orgànica i les disposicions reglamentàries que la despleguin.

2. Es reserva el cinquanta per cent de les places vacants del cos de secretaris judicials per a la seva provisió per promoció interna mitjançant el sistema de concurs oposició pels funcionaris de carrera del cos de gestió processal i administrativa que hi hagin prestat, almenys, dos anys de serveis efectius. A aquests efectes es computen els serveis prestats

al cos d'oficials de l'Administració de justícia del qual, si s'escau, procedeixin.

Les vacants restants, a les quals se sumen les vacants que no es cobreixin per promoció interna, si n'hi ha, es cobreixen en torn lliure mitjançant oposició o, si s'escau, concurs oposició.

3. Per ingressar al cos de secretaris judicials, sigui quina sigui la forma d'accés, es requereix ser espanyol, llicenciat en dret, no estar incurs en cap causa d'incapacitat o incompatibilitat, així com superar les proves selectives que s'estableixin i el curs teoricopràctic corresponent que pot tenir caràcter selectiu.

Article 443.

1. La condició de secretari judicial s'adquireix pel compliment successiu dels requisits següents:

- a) Complir els requisits i les condicions que exigeix la convocatòria.
- b) Superar els processos selectius.
- c) Nomenament expedit pel ministre de Justícia i publicat en el "Butlletí Oficial de l'Estat".
- d) Jurar o prometre complir fidelment les obligacions del càrrec i la Constitució com a norma fonamental.
- e) Prendre possessió dins el termini establert.

2. La condició de secretari judicial es perd en els casos següents:

- a) Per renúncia voluntària manifestada per escrit i acceptada expressament pel Ministeri de Justícia.
- b) Per pèrdua de la nacionalitat espanyola.
- c) Per sanció disciplinària de separació del servei.
- d) Per inhabilitació absoluta o especial imposada com a pena principal o accessòria pels tribunals quan aquesta sigui ferma.
- e) Per jubilació, ja sigui voluntària o forçosa, o per incapacitat permanent per al servei.
- f) Per condemna a pena de privativa de llibertat superior a tres anys per raó de delictes dolós.

Article 444.

1. Els funcionaris del cos de secretaris judicials tenen els mateixos drets individuals i col·lectius i deures que els que estableix el llibre VI d'aquesta Llei orgànica.

2. El règim que estableix que l'apartat anterior és aplicable als secretaris judicials substituïts, en la mesura que la naturalesa del dret ho permeti, i queden integrats, a efectes de seguretat social, al règim general de la Seguretat Social.

Article 445.

1. Les situacions administratives en què estiguin els secretaris judicials, així com la seva jubilació, són iguals i és procedent la seva declaració en els casos i amb els efectes que estableix aquesta Llei orgànica per a jutges i magistrats.

2. Estan subjectes a les mateixes incapacitats, incompatibilitats i prohibicions a excepció de les que preveu l'article 395.

Article 446.

1. Els secretaris judicials s'han d'abstenir en els casos establerts per als jutges i magistrats i, si no ho fan, poden ser recusats.

2. L'abstenció es formula per escrit motivat adreçat al jutge o magistrat, si es tracta d'un jutjat, al president, si es tracta d'una sala o secció, o al jutge degà si exerceix les seves funcions en un

servei comú, els quals, respectivament, decideixen la qüestió.

En cas que es confirmi l'abstenció, el secretari judicial que s'hagi abtingut ha de ser reemplaçat pel seu substitut legal; en cas de denegar-se, aquell ha de continuar actuant en l'assumpte.

3. Són aplicables a la recusació dels secretaris les prescripcions que estableix aquesta Llei per a jutges i magistrats amb les excepcions següents:

a) Els secretaris judicials no poden ser recusats durant la pràctica de qualsevol diligència o actuació de què estiguin encarregats.

b) La peça de recusació la instrueixen i resolen els mateixos jutges o magistrats competents per conèixer de l'abstenció.

c) Presentat l'escrit de recusació, el secretari judicial recusat ha d'informar detalladament per escrit si reconeix o no com a certa i legítima la causa allegada.

d) Quan el recusat reconegui com a certa la causa de la recusació, el tribunal ha de dictar una interlocutòria, sense fer més tràmits i sense recurs ulterior, i l'ha de tenir per recusada, si considera que la causa és legal. Si considera que la causa no és de les que tipifica la Llei, ha de declarar que no es pot fer la recusació. Contra aquesta interlocutòria no es pot interposar cap recurs.

Quan el recusat negui la certesa de la causa allegada com a fonament de la recusació, cal procedir de conformitat amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 225 d'aquesta Llei.

e) El secretari judicial recusat, des del moment en què sigui presentat l'escrit de recusació, és reemplaçat pel seu substitut legal.

Article 447.

1. Les retribucions són bàsiques i complementàries.

2. Els conceptes retributius bàsics són iguals als que estableix la Llei per a la carrera judicial.

3. Els conceptes retributius complementaris són els següents:

a) El complement general de lloc, que retribueix les característiques generals d'aquests;

b) El complement específic, únic per a cada lloc de treball i destinat a retribuir les condicions particulars d'aquests;

c) El complement de productivitat, destinat a retribuir el rendiment especial, l'activitat extraordinària i l'interès o la iniciativa amb la qual el funcionari exerceixi la seva feina, així com la seva participació en els programes concrets d'actuació i en la consecució dels objectius que determini el Ministeri de Justícia, escoltat el Consell General del Poder Judicial, i negociats amb les organitzacions sindicals més representatives.

També es pot retribuir mitjançant aquest complement la participació dels secretaris judicials en els programes o en la consecució dels objectius que hagin determinat els òrgans competents de les comunitats autònomes amb competències assumides per a les oficines judicials del seu territori, sempre que hi hagi autorització prèvia del Ministeri de Justícia.

A aquest efecte, s'estableixen els mecanismes de coordinació necessaris entre les administracions competents.

d) Les gratificacions, destinades a retribuir els serveis de caràcter extraordinari prestats fora de la jornada normal de treball.

4. A més de les retribucions abans assenyalsades, els secretaris judicials poden percebre les

retribucions següents, que tenen la condició d'especials:

- a) Les corresponents a l'exercici de serveis de guàrdia.
- b) Les corresponents a substitucions que impliquin l'exercici conjunt d'una altra funció, a més d'aquelles de les quals sigui titular.

Aquestes retribucions són compatibles amb tots els conceptes retributius previstos abans.

5. Els secretaris substituïts no professionals perceben les retribucions corresponents al lloc de treball exercit, excepte la corresponent al concepte d'antiguitat.

Article 448.

1. La quantia del sou s'estableix per a cada una de les categories en què s'estructura el cos de secretaris judicials i l'antiguitat es remunera mitjançant un increment successiu del cinc per cent del sou inicial corresponent a la categoria d'ingrés per cada tres anys de servei. En tot cas es respecta la quantia dels triennis reconeguda als secretaris judicials pertanyents a l'extingit cos dels secretaris de Magistratura de Treball. Els secretaris judicials tenen dret a percebre dues pagues extraordinàries l'any per un import, cada una d'aquestes, d'una mensualitat de sou i antiguitat i, si s'escau, una quantitat proporcional del complement general de lloc, en els termes que es fixin per llei per a l'Administració de justícia, que es fan efectives en els mesos de juny i desembre, sempre que els perceptors estiguin en servei actiu o amb dret a meritació del sou el dia primer dels mesos indicats.

2. La quantia de les retribucions bàsiques i dels complements generals de lloc la determina la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada any.

3. El Govern, mitjançant un reial decret, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i Hisenda, determina els diferents tipus de llocs adscrits als secretaris judicials a efectes del complement general de lloc, l'assignació inicial dels complements específics que corresponguin i les retribucions que siguin procedents per substitucions que impliquin l'exercici conjunt d'una altra funció.

4. La concreció de la quantia individual del complement de productivitat i la determinació del nombre de funcionaris amb dret a la seva percepció es duen a terme mitjançant una resolució del Ministeri de Justícia, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives.

5. Mitjançant un ordre ministerial, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals, es procedeix a determinar la remuneració per servei de guàrdia.

6. L'assignació individual de la quantia de les gratificacions i la fixació dels criteris per a la seva percepció es determinen per resolució del Ministeri de Justícia.

Article 449.

1. Els funcionaris que estiguin en període de pràctiques o fent cursos selectius als quals es refereix l'article 485 són nomenats funcionaris en pràctiques i perceben una retribució equivalent al sou i les pagues extraordinàries corresponents al cos de secretaris judicials de la tercera categoria.

2. Els funcionaris en pràctiques que ja estiguin prestant serveis remunerats a l'Administració de justícia, durant el període de pràctiques no poden percebre cap remuneració pel lloc de treball d'origen i poden optar per una remuneració del mateix

import que la que els corresponia al lloc de treball d'origen o per la que els correspon com a funcionari en pràctiques, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

3. Si les pràctiques es fan exercint un lloc de treball, l'import assenyalat a l'apartat primer s'incrementa en les retribucions complementàries del lloc esmentat.

Article 450.

1. La provisió de llocs de treball es du a terme pel procediment de concurs, que és el sistema ordinari de provisió.

Quan es tracti de llocs de caràcter directiu o d'una responsabilitat especial, es poden cobrir pel procediment de lliure designació.

El nomenament de secretaris judicials per a llocs de treball que radiquen en l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma amb competències assumides, que s'hagin de cobrir per aquest procediment, requereix l'informe previ de l'òrgan competent de la comunitat esmentada.

En tot cas, el sistema de provisió ha de ser determinat en les relacions de llocs de treball corresponents.

2. Excepcionalment i quan les necessitats del servei ho requereixin, els llocs de treball també es poden cobrir de forma temporal mitjançant adscripció provisional o en comissió de serveis.

3. Reglamentàriament s'estableixen les normes i els requisits als quals s'han d'ajustar els procediments de provisió de llocs de treball.

En tot cas, per poder concursar ha d'haver transcorregut un període mínim de dos anys, a comptar de la data de la resolució per la qual es va convocar el concurs de trasllats en el qual el funcionari va obtenir la seva última destinació definitiva, des del qual participa, o des de la data de la resolució en la qual se li va adjudicar destinació definitiva, si es tracta de funcionaris de nou ingrés. Els secretaris judicials que no tinguin destinació definitiva obligats a participar en els concursos d'acord amb la normativa vigent estan exclosos d'aquesta limitació temporal.

4. En les comunitats autònomes que gaudeixen de dret civil, foral o especial, i d'idioma oficial propis, el coneixement d'aquests es valora com a mèrit.

Article 451.

1. Les substitucions per absència, malaltia, suspensió o vacant de secretaris judicials s'han de cobrir per qui designi el seu immediat superior jeràrquic.

2. Aquesta designació únicament pot recaure en un altre secretari judicial o en un secretari judicial substituït, que exerceixi les funcions que preveu aquesta Llei orgànica per als secretaris judicials encara que no pertanyin a aquest cos, sense caràcter de professionalitat i amb inamobilitat temporal, i tenen els mateixos drets i deures que el seu titular i amb una amplitud idèntica que aquest.

En aquest segon cas, el Ministeri de Justícia determina els requisits i el procediment per al seu nomenament i cessament.

3. Excepcionalment, quan no hi hagi suficient nombre de secretaris judicials, en els casos d'entrades i registres en llocs tancats acordats per un únic òrgan judicial de l'Audiència Nacional i que hagin de ser fets de forma simultània, els funcionaris del cos de Gestió Processal i Administrativa poden intervenir, en substitució del secretari judicial, en qualitat de fedataris, i estendre l'acta corresponent.

CAPÍTOL II

De les funcions dels secretaris judicials

Article 452.

1. Els secretaris judicials exerceixen les seves funcions amb subjecció al principi de legalitat i imparcialitat en tot cas, al d'autonomia i independència en l'exercici de la fe pública judicial, així com al d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica en totes les altres que els encomanin aquesta Llei i les normes de procediment respectiu, així com el seu reglament orgànic. Les funcions dels secretaris judicials no són objecte de delegació ni d'habilitació, sense perjudici del que estableix l'article 45 1.3.

2. En l'exercici de les seves funcions, els secretaris judicials compleixen i vetllen pel compliment de totes les decisions que adoptin els jutges o tribunals en l'àmbit de les seves competències.

3. Els secretaris judicials col·laboren amb les comunitats autònomes amb competències assumides per a l'efectivitat de les funcions que aquestes tenen en matèria de mitjans personals i materials, i donen compliment a les instruccions que a aquest efecte rebin dels seus superiors jeràrquics. Per a una millor coordinació es poden constituir comissions mixtes de secretaris judicials i representants de les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits territorials respectius.

Article 453.

1. Correspon als secretaris judicials, amb exclusivitat i plenitud, l'exercici de la fe pública judicial. En l'exercici d'aquesta funció, deixen constància fefaent de la realització d'actes processals en el tribunal o davant d'aquest i de la producció de fets amb transcendència processal mitjançant les actes i diligències oportunes.

Quan s'utilitzin mitjans tècnics d'enregistrament o reproducció, el secretari judicial ha de garantir l'autenticitat i la integritat del que s'ha enregistrat o reproduït.

2. Els secretaris judicials expedeixen certificacions o testimonis de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades a les parts, amb expressió del seu destinatari i la finalitat per a la qual se sol·liciten.

3. Autoritzen i documenten l'atorgament de poders per a plets, en els termes que estableixen les lleis processals.

4. En l'exercici d'aquesta funció no necessiten la intervenció addicional de testimonis.

Article 454.

1. Els secretaris judicials són responsables de la funció de documentació que els és pròpia, així com de la formació dels actes i expedients, i deixen constància de les resolucions que dictin els jutges i magistrats, o ells mateixos quan així ho autoritzi la Llei.

2. Els secretaris judicials exerceixen competències d'organització, gestió, inspecció i direcció del personal en aspectes tècnics processals, i asseguren en tot cas la coordinació amb els òrgans de govern del poder judicial i amb les comunitats autònomes amb competències transferides.

3. Garanteixen que el repartiment d'assumpes es fa de conformitat amb les normes que a aquest efecte aprovin les sales de govern dels tribunals de justícia i són responsables del bon funcionament del registre de recepció de documents, i, si s'escau,

expedeixen les certificacions que les parts sol·licitin en aquesta matèria.

4. Faciliten a les parts interessades i a tots als que manifestin i justifiquin un interès legítim i directe la informació que sol·licitin sobre l'estat de les actuacions judicials no declarades secretes ni reservades.

5. Promouen l'ús dels mitjans tècnics, audiovisuals i informàtics de documentació de què disposi la unitat on presten els seus serveis.

Article 455.

És responsabilitat del secretari judicial la dació de compte, que es fa en els termes que estableixen les lleis processals.

Article 456.

1. El secretari judicial impulsa el procés en els termes que estableixen les lleis processals.

2. A aquest efecte, dicta les resolucions necessàries per a la tramitació del procés, llevat de les que les lleis processals reservin a jutges o tribunals. Aquestes resolucions es denominen diligències, que poden ser d'ordenació, de constància, de comunicació o d'execució. Les diligències d'ordenació són objecte de recurs davant el jutge o el ponent, en els casos i les formes que preveuen les lleis processals.

3. Els secretaris judicials, quan així ho prevegin les lleis processals, tenen competències en les matèries següents:

a) L'execució, llevat de les competències que exceptuin les lleis processals perquè estan reservades a jutges i magistrats.

b) Jurisdicció voluntària, assumint la seva tramitació i resolució, sense perjudici dels recursos que s'hi pot interposar.

c) Conciliacions, duent a terme la tasca mediatora que els sigui pròpia.

d) Qualsevol altres que expressament es prevegin.

4. S'anomena decret la resolució que dicti el secretari judicial a fi de posar terme al procediment del qual tingui atribuïda competència exclusiva, o quan sigui necessari o convenient raonar la seva decisió. Sempre és motivat i conté, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es basa.

Article 457.

Els secretaris judicials adrecen en l'aspecte tecnicoprocessal al personal integrant de l'oficina judicial, n'ordenen l'activitat i donen les ordres i instruccions que considerin pertinents en l'exercici d'aquesta funció.

Article 458.

1. Els secretaris judicials són responsables de l'arxivament judicial de gestió, en el qual, de conformitat amb la normativa establerta a l'efecte, es conserven i custodien els actes i expedients la tramitació dels quals no estigui finalitzada, llevat del temps en què estiguin en poder del jutge o del magistrat ponent o altres magistrats integrants del tribunal.

2. Mitjançant un reial decret s'estableixen les normes reguladores de l'ordenació i l'arxivament d'actes i expedients que no estiguin pendents de cap actuació, així com de l'expurgació dels arxius judicials.

3. Correspon al Ministeri de Justícia la determinació dels llibres de registre que hi ha d'haver als jutjats i tribunals i establir les normes reguladores de la seva gestió mitjançant els reglaments oportuns.

4. El secretari judicial és responsable de la gestió dels llibres de registre mitjançant les aplicacions informàtiques corresponents i, si no n'hi ha, manualment, i dona les instruccions oportunes al personal que en depèn.

Article 459.

1. Els secretaris judicials responen del dipòsit dels béns i objectes afectes als expedients judicials, així com del de les peces de convicció en les causes penals, als locals disposats per a aquesta finalitat. Tot això, sense perjudici de les excepcions que reglamentàriament es puguin establir pel que fa a la destinació que s'hagi de donar a aquests béns i objectes en casos especials.

2. Els secretaris judicials responen del dipòsit adequat a les institucions que es determinin de totes les quantitats i els valors, les consignacions i les fiances que es produeixin, seguint les instruccions que es dictin a aquest efecte.

Article 460.

Els secretaris judicials col·laboren amb l'Administració tributària en la gestió dels tributs que els encomani la normativa específica.

Article 461.

1. L'estadística judicial, que s'elabora de conformitat amb els criteris que s'estableixin, és responsabilitat dels secretaris judicials. Els secretaris de govern respectius vetllen pel seu compliment contrastant la veracitat de les dades.

2. L'estadística judicial constitueix un instrument bàsic al servei de les administracions públiques i del Consell General del Poder Judicial per a la planificació, el desenvolupament i l'execució de les polítiques públiques relatives a l'Administració de justícia i, en particular, per a les finalitats següents:

- a) L'exercici de la política legislativa de l'Estat en matèria de justícia.
- b) La modernització de l'organització judicial.
- c) La planificació i gestió dels recursos humans i mitjans materials al servei de l'Administració de justícia.
- d) L'exercici de la funció d'inspecció sobre els jutjats i tribunals.

L'estadística judicial assegura, en el marc d'un pla de transparència, la disponibilitat permanent i en condicions d'igualtat per les Corts Generals, el govern, les comunitats autònomes, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat d'informació actualitzada, rigorosa i degudament contrastada sobre l'activitat i la càrrega de treball de tots els òrgans, serveis i oficines judicials d'Espanya, així com sobre les característiques estadístiques dels assumptes sotmesos al seu coneixement. Els ciutadans tenen ple accés a l'estadística judicial.

3. La Comissió Nacional d'Estadística Judicial, integrada pel Ministeri de Justícia, una representació de les comunitats autònomes amb competències en la matèria, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat, aprova els plans estadístics, generals i especials, de l'Administració de justícia i estableix els criteris uniformes i de compliment obligatori per a tots sobre l'obtenció, el tractament informàtic, la transmissió i l'ex-

plotació de les dades estadístiques del sistema judicial espanyol.

L'estructura, la composició i les funcions de la Comissió Nacional d'Estadística judicial és establerta reglamentàriament pel Govern, mitjançant un reial decret, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial, del fiscal general de l'Estat, de l'Agència de Protecció de Dades i de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

4. Això no obstant, les administracions públiques amb competències en matèries d'administració de justícia poden dur a terme les explotacions d'altres dades estadístiques que puguin ser demanades mitjançant els sistemes informàtics, sempre que es considerin necessàries o útils per a la seva gestió.

Article 462.

Els secretaris judicials assumeixen totes les altres funcions que legalment i reglamentàriament s'estableixin.

CAPÍTOL III

De l'ordenació del cos de secretaris

Article 463.

1. Sota la superior dependència del Ministeri de Justícia el cos de secretaris judicials s'ordena jeràrquicament de la manera que determinin les relacions de llocs de treball. En aquest sentit, fan totes les funcions de naturalesa anàloga a les que els són pròpies, inherents al lloc de treball que ocupin i que els siguin encomanades pels seus superiors.

2. Els òrgans superiors són:

- a) El secretari de govern.
- b) El secretari coordinador provincial.

3. Quan en un servei comú processal presten serveis diversos secretaris judicials, la relació de llocs de treball ha de determinar la seva dependència jeràrquica i funcional.

4. Com a instrument de participació democràtica del col·lectiu del cos de secretaris judicials, es constitueix un Consell del secretariat al si del Ministeri de Justícia, amb funcions consultives en les matèries que afectin el cos esmentat. La seva organització, funcionament i competències es despleguen reglamentàriament.

Article 464.

1. Hi ha un secretari de govern en el Tribunal Suprem, a l'Audiència Nacional, i a cada tribunal superior de justícia, així com a les ciutats de Ceuta i Melilla, elegit entre membres integrants del cos de secretaris judicials que tinguin consolidada, almenys, la categoria segona amb un mínim de 10 anys d'antiguitat, que exerceix a més les funcions de secretari de la sala de govern del tribunal respectiu.

2. El secretari de govern té, com a superior jeràrquic, la direcció dels secretaris judicials que presten els seus serveis a les oficines judicials dependents dels tribunals esmentats i a les ciutats de Ceuta i Melilla. Per a això exerceix les competències que aquesta Llei orgànica els reconeix, així com totes les que reglamentàriament s'estableixin.

3. És nomenat i remogut lliurement pel Ministeri de Justícia. Aquest nomenament es fa a proposta de l'òrgan competent de les comunitats autònomes quan aquestes tinguin competències assu-

mides en matèria d'administració de justícia, que també poden proposar la seva cessació.

En tot cas per al seu nomenament es demana informe de la sala de govern del tribunal respectiu així com del Consell del secretariat. Per al de les ciutats de Ceuta i Melilla l'informe l'emet la sala de govern del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia.

Per al nomenament del secretari de govern del Tribunal Suprem i el de l'Audiència Nacional es requereix un informe favorable de les seves sales de govern respectives.

4. En cas d'absència, malaltia, suspensió o vacant del secretari de Govern del Tribunal Suprem o de l'Audiència Nacional així com de les ciutats de Ceuta i Melilla, assumeix les seves funcions el secretari d'una antiguitat escalafonal més gran. En aquests mateixos casos i respecte al secretari de Govern dels tribunals superiors de justícia, assumeix les seves funcions el secretari coordinador de la província on tingui la seu el tribunal respectiu o, si no n'hi ha, el secretari d'una antiguitat escalafonal més gran.

5. Els secretaris de Govern que cessin en el seu càrrec queden adscrits al tribunal en què cessin fins a la consolidació de la plaça corresponent, o a l'òrgan de la seva categoria de la ciutat de procedència, i poden optar amb caràcter preferent, durant els dos anys següents, a qualsevol plaça de la seva categoria de les que s'hagin de proveir per concurs voluntari.

6. Les administracions públiques competents, en els seus territoris respectius, doten els secretaris de Govern dels mitjans materials i recursos humans necessaris per a l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes.

Article 465.

Són competències dels secretaris de Govern:

1. La inspecció dels serveis que siguin responsabilitat dels secretaris judicials del seu àmbit competencial respectiu, sense perjudici del que correspongui al Consell General del Poder Judicial, a les sales de govern o, si s'escau, al president del Tribunal o de la sala respectius.

2. La incoació d'expedients disciplinaris per les possibles infraccions que els secretaris judicials puguin cometre en l'exercici de les seves funcions, així com la imposició de la sanció d'advertència.

3. Proposar al Ministeri de Justícia el nomenament dels secretaris judicials de lliure designació en el seu àmbit territorial, que hagin participat en la convocatòria corresponent, així com la seva cessació quan aquesta sigui procedent.

4. Control i seguiment estadístic.

5. Direcció i organització dels secretaris judicials que en depenen, respectant i tutelant la seva independència en l'exercici de la fe pública.

6. Impartir instruccions als secretaris judicials del seu àmbit territorial respectiu, a sol·licitud de les comunitats autònomes amb competències assumides, quan sigui necessària la col·laboració d'aquells per garantir l'efectivitat de les funcions que tenen aquestes en matèria de mitjans personals i materials al servei de l'Administració de justícia.

7. Proposar al Ministeri de Justícia o, si s'escau, a la comunitat autònoma amb competències transferides, les mesures que, segons el seu parer, s'han d'adoptar per al millor funcionament de l'Administració de justícia, que siguin de la seva competència respectiva, i comunicar al Ministeri de Justícia totes les incidències que afectin els secretaris judicials que en depenguin.

8. Cursar circulars i instruccions de servei als secretaris judicials del seu territori, així com vetllar pel compliment correcte de les que, al seu torn, dirigeixi el Ministeri de Justícia, que en cap cas poden suposar una intromissió en el desenvolupament de l'activitat processal de jutges o magistrats, ni contradir les decisions adoptades per la sala de govern en l'àmbit de les seves competències. Tampoc no poden donar instruccions particulars relatives a assumptes concrets en els quals un secretari judicial intervingui en qualitat de fedatari o en l'exercici de les seves competències d'ordenació i direcció del procés.

9. Concessió de permisos i llicències als secretaris judicials del seu territori.

10. Les altres que preveu el Reglament orgànic del cos de secretaris judicials.

Article 466.

1. A cada província hi ha un secretari coordinador, nomenat pel Ministeri de Justícia pel procediment de lliure designació a proposta del secretari de Govern, d'acord amb les comunitats autònomes amb competències assumides, d'entre tots els que es presentin a la convocatòria pública.

A més, a la comunitat autònoma de les illes Balears hi ha un secretari coordinador a les illes de Menorca i Eivissa, i a la Comunitat Autònoma de les Canàries, un altre a les illes de Lanzarote i de La Palma.

A les comunitats autònomes uniprovincials, les funcions del secretari coordinador les assumeix el secretari de Govern, excepte en les que, per raó del servei, sigui aconsellable la seva existència.

2. Els requisits i el procediment per al seu nomenament es determinen al Reglament orgànic del cos de secretaris judicials, si bé en tot cas ha de comptar amb almenys cinc anys d'antiguitat en la segona categoria.

3. En casos d'absència, malaltia, suspensió o vacant, se substitueix pel secretari judicial que designi el secretari de Govern d'entre els destinats a la seva província respectiva, que compleixi els requisits exigits per al seu nomenament.

4. Els secretaris coordinadors que cessin en el seu càrrec queden adscrits a l'oficina judicial en què cessin fins a la consolidació de la plaça corresponent, o a l'òrgan de la seva categoria de la ciutat de procedència, i pot optar amb caràcter preferent, durant els dos anys següents, a qualsevol plaça de la seva categoria de les que s'hagin de proveir per concurs voluntari.

Article 467.

Sota la dependència directa del secretari de govern, el secretari coordinador exerceix les competències següents:

1. Dictar instruccions de servei als secretaris judicials del seu àmbit territorial per al funcionament adequat dels serveis que tenen encomanats.

2. Controlar l'execució correcta de les circulars i instruccions de servei que dicti el secretari de Govern del qual depengui.

3. Donar compte de forma immediata al secretari de Govern de tots els fets que siguin rellevants per al bon funcionament de l'Administració de justícia, així com de les necessitats de mitjans personals i materials de les secretaries ubicades al seu territori.

4. Col·laborar amb les comunitats autònomes amb competències assumides, per a l'efectivitat de les funcions que aquestes tinguin en matèria de mitjans personals i materials.

5. Coordinar el funcionament de tots els serveis comuns processals que es trobin ubicats al seu territori o, si s'escau, assumir-ne directament la direcció quan existeixi un únic servei comú processal provincial.

6. Proposar al Ministeri de Justícia les comissions de servei de secretaris judicials que, dins el seu territori, siguin necessàries per al funcionament correcte de les oficines judicials.

7. Resoldre les substitucions dels secretaris judicials del seu àmbit i valorar, si s'escau, els requisits que ha de satisfer el substitut en relació amb el lloc que hagi de substituir.

8. Les altres que estableixin les lleis i el seu propi reglament orgànic.

CAPÍTOL IV

De la responsabilitat disciplinària

Article 468.

1. Els secretaris judicials estan subjectes a responsabilitat disciplinària, en els casos i d'acord amb els principis que estableix el llibre VI d'aquesta Llei orgànica per als funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia, i són objecte de les mateixes sancions.

2. No es pot imposar cap sanció per la comissió d'una falta greu o molt greu, sinó en virtut d'expedient disciplinari instruït a l'efecte, mitjançant el procediment que estableixi el Reglament general de règim disciplinari dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia.

Per imposar les sancions per faltes lleus, no és preceptiva la instrucció prèvia de l'expedient, llevat del tràmit d'audiència a l'interessat.

A més dels autors, són responsables disciplinàriament els superiors que, tenint coneixement dels fets, els consentin, així com els que indueixin o encobreixin les faltes molt greus i greus quan dels actes esmentats derivin danys greus per a l'Administració o els ciutadans.

3. Les comunitats autònomes amb competències assumides poden promoure la responsabilitat disciplinària dels secretaris judicials amb destinació en òrgans judicials que radiquin al seu territori davant les autoritats competents per a la incoació i tramitació dels expedients disciplinaris, els quals els han de donar compte de les decisions que s'adoptin.

4. El procediment disciplinari que s'estableixi en desplegament d'aquesta Llei orgànica ha de garantir al secretari judicial expedientat, a més dels que reconeix l'article 35 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els drets següents:

- A la presumpció d'innocència.
- A ser notificat del nomenament d'instructor i secretari, així com a recusar-los.
- A ser notificat dels fets imputats, de la infracció que constitueixin i de les sancions que, si s'escau, es puguin imposar, així com de la resolució sancionadora.
- A formular al·legacions.
- A proposar totes les proves que siguin adequades per a la determinació dels fets.
- A poder actuar en el procediment assistit de lletrat o dels representants sindicals que determini.

5. Quan de la instrucció d'un procediment disciplinari resulti l'existència d'indícis fundats de la comissió d'una infracció penal, se'n suspèn la tramitació, i es posa en coneixement del ministeri fiscal.

6. La incoació d'un procediment penal no és obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no es dicta resolució en aquest fins que no s'hagi dictat sentència ferma o interlocutòria de sobreseïment en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats que conté la resolució que posa terme al procediment penal, vincula a la resolució que es dicti en l'expedient disciplinari, sense perjudici de la qualificació jurídica diferent que pugui merèixer una via i l'altra.

Només pot recaure sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets quan no hi hagi identitat de fonament jurídic i bé jurídic protegit.

Article 469.

1. Són competents per a la incoació d'expedients disciplinaris als funcionaris del cos de secretaris judicials el Ministeri de Justícia el secretari de Govern i els secretaris coordinadors provincials. La tramitació d'aquests correspon al Ministeri de Justícia.

2. Les faltes es classifiquen en molt greus, greus i lleus, d'acord amb el catàleg que preveu l'article 536 d'aquesta Llei.

3. Per a la imposició de les sancions són competents:

- el secretari de Govern i el secretari coordinador provincial, per a la sanció d'avertència.
- el ministre de Justícia, per a la de suspensió, trasllat forçós i separació del servei.»

Cent vint-i-quatre. Se substitueix el contingut actual del llibre VI pel següent:

«LLIBRE VI

Dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia i d'altre personal

TÍTOL I

Disposicions comunes

CAPÍTOL I

Del personal dels cossos de metges forenses, de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de gestió processal i administrativa, de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de tramitació processal i administrativa i d'auxili processal, d'ajudants de laboratori i d'altre personal al servei de l'Administració de justícia

Article 470.

1. Aquest llibre té per objecte la determinació de l'Estatut jurídic, de conformitat amb el que preveu l'article 122 de la Constitució espanyola, dels funcionaris que integren els cossos de metges forenses, de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de gestió processal i administrativa, de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de tramitació processal i administrativa, d'auxili judicial i d'auxiliars de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

2. Aquests cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia tenen el caràcter de cossos nacionals.

Article 471.

1. Les competències respecte de tot el personal al servei de l'Administració de justícia al qual es refereix l'article anterior corresponen en els ter-

mes que estableix aquesta Llei al Ministeri de Justícia o, si s'escau, a les comunitats autònomes amb competències assumides, en totes les matèries relatives al seu estatut i règim jurídic, compreses la selecció, formació inicial i continuada, provisió de destinacions, ascensos, situacions administratives, jornada laboral, horari de treball i règim disciplinari.

2. En els mateixos termes, el Govern o, si s'escau, les comunitats autònomes amb competències en la matèria, aproven els reglaments que exigeixi el desenvolupament d'aquest llibre.

Article 472.

1. Els funcionaris de carrera dels cossos esmentats estan vinculats a l'Administració de justícia en virtut de nomenament legal, per una relació estatutària de caràcter permanent, per a l'acompliment de serveis retribuïts.

2. Per raons d'urgència o necessitat, es poden nomenar funcionaris interins, que exerceixen les funcions pròpies d'aquests cossos, mentre no sigui possible el seu exercici per funcionaris de carrera o romanguin les raons que van motivar el seu nomenament.

Article 473.

1. Poden prestar serveis a l'Administració de justícia funcionaris d'altres administracions que, amb caràcter ocasional o permanent, siguin necessaris per auxiliar-la en el desenvolupament d'activitats concretes que no siguin les pròpies dels cossos de funcionaris a qui es refereix aquest llibre i que requereixin coneixements tècnics o especialitzats.

2. Així mateix, quan no hi hagi cossos o escales de funcionaris els membres dels quals tinguin la preparació tècnica necessària per a l'acompliment de determinades activitats específiques o per a la realització d'activitats pròpies d'oficis, així com de caràcter instrumental, corresponents a àrees de manteniment i conservació d'edificis, equips o instal·lacions o altres d'anàlogues, pot prestar serveis retribuïts a l'Administració de justícia personal contractat en règim laboral.

Article 474.

1. El personal funcionari de carrera dels cossos al servei de l'Administració de justícia es regeix per les normes que conté aquesta Llei orgànica, les disposicions que es dictin en el seu desplegament i, amb caràcter supletori, en el que no hi està regulat expressament, per la normativa de l'Estat sobre funció pública.

2. Als funcionaris interins els és aplicable el règim dels funcionaris de carrera en el que sigui adequat a la naturalesa de la seva condició i no els és aplicable el règim de classes passives.

3. Al personal funcionari d'altres administracions que presti serveis a l'Administració de justícia, per a la realització de funcions concretes i especialitzades, els és aplicable el que disposa per a aquestes situacions la normativa de l'Administració pública de la qual procedeixen.

4. El personal laboral es regeix per les disposicions legals i reglamentàries, pel conveni col·lectiu que els sigui aplicable i per les estipulacions del seu contracte de treball.

Article 475.

Els cossos de funcionaris a qui es refereix l'article anterior es classifiquen en:

a) Cossos generals, quan la seva tasca consisteixi essencialment en feines de contingut proces-

sal, sense perjudici de la realització de funcions administratives vinculades a les anteriors.

Són cossos generals:

El cos de gestió processal i administrativa. La titulació exigida per a l'accés a aquest cos és la de diplomatur universitari, enginyer tècnic, arquitecte tècnic o equivalent.

El cos de tramitació processal i administrativa. Per a l'accés a aquest cos s'exigeix estar en possessió del títol de batxiller o equivalent.

El cos d'auxili judicial. Per a l'ingrés d'aquest s'exigeix estar en possessió del títol de graduat en ESO o equivalent.

b) Cossos especials, quan la seva tasca suposi essencialment l'exercici de funcions objecte d'una professió o titulació específica.

Són cossos especials:

El cos de metges forenses. Per a l'accés al cos de metges forenses s'exigeix estar en possessió de la llicenciatura en medicina.

El cos de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Per a l'ingrés en aquest cos s'ha de ser llicenciat en una carrera universitària en ciències experimentals i de la salut, que es determina en les convocatòries corresponents, segons l'especialitat per la qual s'accedeix al cos.

El cos de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Per a l'accés a aquest cos s'exigeix estar en possessió del títol de tècnic superior en formació professional o equivalent de les famílies professionals que es determinin a les bases de les convocatòries dels processos selectius, de conformitat amb el contingut dels llocs de treball que s'ofereixin.

El cos d'ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Per a l'accés a aquest cos s'exigeix estar en possessió del títol de tècnic en formació professional o equivalent de les famílies professionals que es determinin a les bases de les convocatòries dels processos selectius, de conformitat amb el contingut dels llocs de treball que s'ofereixin.

Article 476.

Correspon al cos de gestió processal i administrativa col·laborar en l'activitat processal de nivell superior, així com la realització de tasques processals pròpies.

Amb caràcter general i sota el principi de jerarquia, i sense perjudici de les funcions concretes del lloc de treball que exerceixen, li correspon:

a) Gestionar la tramitació dels procediments, de la qual es dona compte al secretari judicial, en particular quan determinats aspectes exigeixin una interpretació de la llei o de normes processals, sense perjudici d'informar el titular de l'òrgan judicial quan sigui requerit per fer-ho.

b) Practicar i signar les compareixences que efectuïn les parts en relació amb els procediments que se segueixin a l'òrgan judicial, respecte a les quals té capacitat de certificació.

c) Documentar els embargaments, llançaments i altres actes la naturalesa dels quals ho requereixi, amb el caràcter i la representació que li atribueixin les lleis, llevat que el secretari judicial consideri necessària la seva intervenció.

d) Estendre les notes que tinguin per objecte unir al procediment dades o elements que no constitueixin prova en aquest, a fi de garantir la seva constància adequada i tramitació posterior, i donar-ne compte, a aquest efecte, a l'autoritat superior, així com elaborar notes, que poden ser de refe-

rència, de resum de les actuacions i d'examen del tràmit a què es refereixin.

e) Realitzar les tasques de registre, recepció i distribució d'escrius i documents, relatius a assumptes que s'estiguin tramitant en jutjats i tribunals.

f) Expedir, amb coneixement del secretari judicial, i a costa de l'interessat, còpies simples d'escrius i documents que constin a les actuacions no declarats secrets ni reservats.

g) Ocupar, d'acord amb el que estableixen les relacions de llocs de treball, les direccions en què s'estructuren les unitats de suport directe i serveis comuns processals, en les quals, sense perjudici de les funcions assignades al lloc concret, es gestionen la distribució de les tasques del personal, i responen del desenvolupament d'aquestes.

h) Col·laborar amb els òrgans competents en matèria de gestió administrativa, exercint funcions relatives a la gestió del personal i mitjans materials de la unitat de l'oficina judicial en què es prestin els serveis, sempre que les funcions esmentades estiguin previstes expressament en la descripció que la relació de llocs de treball efectua del lloc de treball.

i) Exercir la secretaria de l'oficina judicial de les agrupacions de secretaries de jutjats de pau, de jutjats de pau de més de 7.000 habitants i de jutjats de pau de menys de 7.000 habitants en els quals la càrrega de treball en justifiqui l'establiment, així com els llocs de treball restants dels esmentats centres de destinació adscrits al cos de gestió processal i administrativa, tot això de conformitat amb el que determinin les relacions de llocs de treball corresponents, així com ocupar llocs de les unitats administratives, quan les relacions de llocs de treball de les unitats esmentades així ho estableixin, sempre que es compleixin els requisits de coneixement i preparació exigits per al seu exercici.

j) La seva possibilitat de nomenament com a secretaris substituïts, sempre que es compleixin els requisits de titulació i altres que s'exigeixin, i de conformitat amb el procediment que reglamentàriament s'estableixi, i percebre'n les retribucions de conformitat amb el que disposa l'article 447.5 per a secretaris substituïts no professionals.

k) La realització de totes les funcions que legalment o reglamentàriament s'estableixin i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exerceixi, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seves competències.

Article 477.

Correspon amb caràcter general al cos de tramitació processal i administrativa la realització de totes les activitats que tinguin caràcter de suport en la gestió processal, segons el nivell d'especialització del lloc que s'exerceix, sota el principi de jerarquia i de conformitat amb el que estableixen les relacions de llocs de treball.

Sense perjudici de les funcions concretes del lloc de treball que exerceixin, li correspon:

a) La tramitació general dels procediments, mitjançant l'ús dels mitjans mecànics o ofimàtics que correspongui, per a la qual cosa confecciona tots els documents, actes, diligències, notificacions i altres que li siguin encomanats, així com còpies de documents i unió d'aquests als expedients.

b) El registre i la classificació de la correspondència.

c) La formació d'actuacions i expedients, sota la supervisió del superior jeràrquic.

d) La confecció de les cèdules pertinents per a la pràctica dels actes de comunicació que s'hagin de fer.

e) L'exercici de les direccions que en les relacions de llocs de treball de l'oficina judicial estiguin assignades a aquest cos, de la manera i amb les condicions que s'hi estableixin.

f) La possibilitat d'ocupar llocs de les unitats administratives, sempre que es compleixin els requisits i coneixements necessaris exigits per ocupar-los en les relacions de llocs de treball d'aquelles.

g) La realització de totes les funcions que legalment o reglamentàriament s'estableixin i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exerceixi, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seves competències.

Article 478.

Correspon al cos d'auxili judicial amb caràcter general, sota el principi de jerarquia i d'acord amb el que estableixen les relacions de llocs de treball, la realització de totes les tasques que tinguin caràcter d'auxili en l'activitat dels òrgans judicials. Així mateix, i entre altres funcions li correspon:

a) La pràctica dels actes de comunicació que consisteixen en notificacions, citacions, emplaçaments i requeriments, de la manera que preveuen les lleis processals. A aquest efecte, té capacitat de certificació i disposa de les credencials necessàries.

b) Com a agent de l'autoritat, procedir a l'execució d'embargaments, llançaments i altres actes de naturalesa dels quals ho requereixi, amb el caràcter i la representació que li atribueixin les lleis.

c) Actuar com a policia judicial amb el caràcter d'agent de l'autoritat, sense perjudici de les funcions que, en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i assegurament dels delinqüents, competeixen als membres de les forces i els cossos de seguretat.

d) Fer funcions d'arxiu d'actuacions i expedients judicials, sota la supervisió del secretari judicial.

e) Vetllar per les condicions d'utilització de les sales de vistes i mantenir-hi l'ordre.

f) Comprovar que els mitjans tècnics necessaris per al procés judicial estiguin en condicions d'utilització, i requerir, si s'escau, la presència dels serveis tècnics que corresponguin, per permetre el funcionament adequat dels dispositius esmentats, i posar en coneixement del secretari judicial les anomalies detectades que puguin impedir la celebració d'actes processals.

g) Acomplir les direccions que en les relacions de llocs de treball de l'oficina judicial estiguin assignades a aquest cos, de la manera i les condicions que s'hi estableixin.

h) La possibilitat d'ocupar llocs de les unitats administratives, sempre que es compleixin els requisits i coneixements exigits per exercir-los en les relacions de llocs de treball en aquestes.

i) La realització de totes les funcions que legalment o reglamentàriament s'estableixin i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a totes les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exerceixi, siguin encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seves competències.

Article 479.

1. Els metges forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un cos nacional de titulats superiors al servei de l'Administració de justícia.

2. Són funcions dels metges forenses l'assistència tècnica a jutjats, tribunals, fiscalies i oficines del Registre Civil en les matèries de la seva disciplina professional, tant en el camp de la patologia forense i pràctiques tanatològiques com en l'assistència o la vigilància facultativa dels detinguts, lesionats o malalts, que estiguin sota la jurisdicció d'aquells, en els casos i de la manera que determinen les lleis.

A aquests efectes, emeten informes i dictàmens mèdics legals en el marc del procés judicial, fan el control periòdic dels lesionats i valoren els danys corporals que siguin objecte d'actuacions processals. També fan funcions d'investigació i col·laboració que deriven de la seva funció.

En el curs de les actuacions processals o d'investigació de qualsevol naturalesa incoades pel ministeri fiscal, s'han d'atenir a les ordres dels jutges, magistrats, fiscals i encarregats del Registre Civil, i exercir les seves funcions amb plena independència i sota criteris estrictament científics.

3. Els metges forenses estan destinats a un institut de medicina legal o a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Excepcionalment, i quan les necessitats del servei ho requereixin, poden ser adscrits a òrgans jurisdiccionals, fiscalies o oficines del Registre Civil.

4. Hi ha d'haver un institut de medicina legal a les capitals de província on tingui la seu un tribunal superior de justícia, així com en aquelles en les quals tinguin la seu sales dels tribunals superiors de Justícia amb jurisdicció en una província o més.

Això no obstant, el Govern, a proposta del Ministeri de Justícia, amb la petició prèvia, si s'escau, d'una comunitat autònoma amb competència en la matèria, pot autoritzar que la seu esmentada sigui la de la capitalitat administrativa de la comunitat autònoma de què es tracti, quan sigui diferent de la del Tribunal Superior de Justícia.

Així mateix, el Govern pot autoritzar l'establiment d'instituts de medicina legal a les ciutats restants de l'àmbit territorial del Tribunal Superior de Justícia de què es tracti, amb l'àmbit d'actuació que es determini.

Mitjançant un reial decret, a proposta del ministre de Justícia i amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i de les comunitats autònomes que han rebut els traspassos de mitjans per al funcionament de l'Administració de justícia, es determinen les normes generals d'organització i funcionament dels instituts de medicina legal i d'actuació dels metges forenses, i el Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, les disposicions pertinents per al seu desplegament i aplicació.

Article 480.

1. L'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses és un òrgan tècnic adscrit al Ministeri de Justícia, la missió del qual és auxiliar l'Administració de justícia i contribuir a la unitat de criteri científic i a la qualitat de la perícia analítica, així com al desenvolupament de les ciències forenses.

La seva organització i supervisió correspon al Ministeri de Justícia. Té la seva seu a Madrid i el seu àmbit d'actuació s'estén a tot el territori nacional.

La seva estructura orgànica es determina mitjançant un reial decret.

Hi presten els serveis funcionaris dels cossos especials a què es refereixen els apartats següents d'aquest article. A més, hi poden prestar serveis funcionaris dels cossos restants al servei de l'Administració de justícia, així com d'altres administracions, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin en les relacions de llocs de treball corresponents, així com, si s'escau, professionals o experts que siguin necessaris per a l'acompliment de les seves funcions o altre personal per a la realització d'activitats pròpies d'oficis o de caràcter instrumental, contractats en règim laboral.

2. Els facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un cos nacional de titulats superiors al servei de l'Administració de justícia. Atenent l'activitat tècnica i científica de l'Institut, dins del cos esmentat es poden establir especialitats.

Són funcions del cos de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses l'assistència tècnica en les matèries de les seves disciplines professionals a autoritats judicials, governatives, al ministeri fiscal i als metges forenses, en el curs de les actuacions judicials o en les diligències prèvies d'investigació. A aquest efecte, duen a terme les anàlisis i la investigació que els siguin sol·licitades, emeten els dictàmens i informes pertinents i evacuen les consultes que els plantegin les autoritats esmentades, així com els particulars en el curs de processos judicials i organismes o empreses públiques que afectin l'interès general, i contribueixen a la prevenció d'intoxicacions.

Presten els seus serveis a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com als instituts de medicina legal, en els casos i les condicions que determinin les relacions de llocs de treball corresponents.

3. Els tècnics especialistes de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un cos nacional d'auxili especialitzat al servei de l'Administració de justícia.

Són funcions del cos de tècnics especialistes de Laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses les funcions d'auxili tècnic especialitzat en les activitats científiques i d'investigació pròpies de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Presten els seus serveis a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com als instituts de medicina legal, en els casos i les condicions que determinin les relacions de llocs de treball corresponents.

4. Els ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un cos nacional al servei de l'Administració de justícia, per a la realització de funcions de suport pròpies de la seva formació, en les activitats científiques i d'investigació de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com dels instituts de medicina legal, de la manera i amb els requisits i les condicions que estableixin les relacions de llocs de treball dels organismes esmentats.

5. Els funcionaris dels cossos especials de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses depenen jeràrquicament del director de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses o, si s'escau, del director de l'Institut de Medicina Legal en què prestin serveis.

CAPÍTOL II

Registre de personal

Article 481.

1. Al Ministeri de Justícia hi ha un registre central de personal funcionari al servei de l'Administració de justícia, en què s'inscriu tot el personal funcionari dels cossos al servei de l'Administració de justícia i en el qual s'anoten preceptivament tots els actes que afectin la vida administrativa d'aquests.

2. Les comunitats autònomes poden establir en els seus àmbits territorials registres respecte del personal al servei de l'Administració de justícia que hi presti serveis.

3. El Ministeri de Justícia aprova les normes que determinen la informació que ha de figurar al Registre Central de Personal i les cauteles que s'hagin d'establir per garantir la confidencialitat de les dades en els termes que estableix la legislació vigent.

Per a l'actualització de dades als registres, el Ministeri de Justícia, amb la col·laboració de les comunitats autònomes amb competències assumides, estableix els procediments i instruments de cooperació necessaris que garanteixin l'anotació immediata de les dades de tot el personal, amb independència del lloc de prestació de serveis.

4. Tot el personal té lliure accés al seu expedient individual, en el qual, en cap cas, hi pot figurar cap dada relativa a la seva raça, religió o opinió ni qualsevol altra circumstància personal o social que no sigui rellevant per a la seva feina.

TÍTOL II

De l'oferta d'ocupació pública, ingrés i promoció professional

CAPÍTOL I

Oferta d'ocupació pública

Article 482.

1. Les necessitats de recursos humans amb assignació pressupostària són objecte d'una oferta d'ocupació pública anual única, que s'elabora de conformitat amb els criteris per al sector públic estatal que estableixen la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

2. Les comunitats autònomes han de determinar en els seus àmbits territorials respectius les necessitats de recursos humans respecte dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia sobre els quals han assumit competències i ho han de posar en coneixement del Ministeri de Justícia.

3. El Ministeri de Justícia elabora l'oferta d'ocupació pública i integra de forma diferenciada les necessitats de recursos determinades per les comunitats autònomes amb les existents a la resta del territori de l'Estat que no hagi estat objecte de tràpàs i la presenta al Ministeri per a les Administracions Públiques, el qual l'ha d'elevat al Govern perquè l'aprovi.

4. Aprovada l'oferta d'ocupació pública, el Ministeri de Justícia procedeix a la convocatòria dels processos selectius.

5. En les ofertes d'ocupació pública es reserva una quota no inferior al cinc per cent de les vacants per ser cobertes entre persones amb discapacitat del mateix grau o superior al 33 per cent, sempre que superin les proves selectives i que acreditin el grau de discapacitat i la compatibilitat per a l'a-

compliment de les funcions i tasques corresponents de la manera que es determini reglamentàriament.

CAPÍTOL II

Selecció del personal funcionari al servei de l'Administració de justícia

Article 483.

1. D'acord amb els principis que conté l'article 103.1 de la Constitució espanyola, el personal funcionari de carrera se selecciona amb criteris d'objectivitat i d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i també de publicitat.

2. El contingut del temari, així com de les proves que han de fer, són únics per a cada cos a tot el territori de l'Estat, llevat de les proves que es puguin establir per a l'acreditació del coneixement de la llengua i del dret civil, foral o especial, propis de les comunitats autònomes amb competències assumides, que tenen caràcter optatiu i, en cap cas, són eliminatòries, i es té en compte la puntuació obtinguda conforme al barem que s'estableixi, als únics efectes d'adjudicació de destinació dins la comunitat autònoma corresponent.

3. Les proves selectives les convoca i les resol el Ministeri de Justícia i es fan, de manera territorialitzada, en els diferents àmbits en què s'hagin agrupat les vacants. Les convocatòries i les seves bases, que són úniques per a cada cos, s'ajusten, en tot cas, al que disposen aquesta Llei i el real decret pel qual s'aprovi el "Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia" i es publiquen en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en els butlletins oficials de les comunitats autònomes, de manera simultània. Si aquesta simultaneïtat no és possible, els termes i terminis establerts en la convocatòria s'han de comptar, en tot cas, a partir de la publicació en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

4. Les bases de la convocatòria les elabora la Comissió de selecció de personal i les aprova el Ministeri de Justícia, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives.

Aquestes bases, que vinculen l'Administració i els tribunals que han de jutjar les proves selectives, només poden ser modificades amb subjecció estricta a les normes de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. En les convocatòries es determina el nombre de vacants i l'àmbit territorial pel qual s'ofereixen. Les vacants ubicades al territori d'una comunitat autònoma amb competències assumides s'ofereixen per l'àmbit territorial de la comunitat autònoma de què es tracti, llevat de renúncia expressa d'aquestes; en aquest cas, són objecte d'agrupació.

Així mateix, quan el nombre de places o el millor desenvolupament dels processos selectius ho aconselli es poden agrupar les vacants corresponents a un o diversos territoris.

Els aspirants poden sol·licitar exclusivament la seva participació per un dels àmbits territorials que s'expressin en la convocatòria i, si s'aproven, s'han de destinar obligatòriament a alguna de les vacants que hi ha.

En cap cas no es pot superar el procés selectiu en cada àmbit a un nombre més alt d'aspirants que el de places objecte de la convocatòria, i són nul·les de ple dret les propostes d'aprovats que contravenen a aquesta limitació.

6. En els processos selectius s'admeten les persones amb minusvalideses en igualtat de condi-

cions amb els altres aspirants. Les convocatòries no estableixen exclusions per limitacions psíquiques o físiques, sense perjudici de les incompatibilitats amb l'acompliment de les tasques o funcions corresponents. Per a la realització de les proves s'estableixen per a les persones amb minusvalidesa que ho sollicitin les adaptacions possibles quant a temps i mitjans.

Article 484.

L'accés als cossos és lliure i públic i s'efectua mitjançant els sistemes d'oposició, o concurs oposició.

1. La selecció per oposició és el sistema ordinari d'ingrés i consisteix en la realització de les proves que estableixi la convocatòria per determinar la capacitat i l'aptitud de l'aspirant.

2. La selecció per concurs oposició consisteix en la realització de les proves corresponents i en la valoració de determinades condicions de formació, mèrits o nivells d'experiència, de la manera que estableixi la convocatòria.

La utilització del sistema de concurs oposició té caràcter excepcional.

Article 485.

1. Els processos de selecció inclouen la realització d'un curs teoricopràctic o d'un període de pràctiques, que poden tenir caràcter selectiu.

La qualificació obtinguda serveix per fixar l'ordre de prelació; això no obstant, si tenen caràcter selectiu, els aspirants que no el superin perden el dret al seu nomenament com a funcionaris de carrera.

2. Durant la seva realització, els aspirants tenen la consideració de funcionaris en pràctiques, amb els drets i les obligacions que s'estableixin reglamentàriament.

3. El curs selectiu o, si s'escau, el període de pràctiques, es poden desenvolupar en els centres, instituts o serveis de formació dependents de les comunitats autònomes, o a les oficines judicials ubicades en l'àmbit territorial d'aquestes.

Article 486.

1. L'elaboració dels temaris i de les bases de convocatòria per les quals s'han de regir els processos selectius per a l'ingrés als cossos de funcionaris a qui es refereix aquest llibre, s'encomana a una comissió de selecció de personal, que està formada per:

Quatre vocals representants del Ministeri de Justícia, un dels quals assumeix la presidència de la Comissió i té vot diriment en cas d'empat en l'adopció d'acords.

Quatre representants de les comunitats autònomes amb competències en matèries d'Administració de justícia, un dels quals assumeix la vicepresidència de la Comissió.

2. Aquesta Comissió també determina el programa formatiu corresponent al període de pràctiques o curs selectiu, si s'escau.

3. Les normes de funcionament de la Comissió de selecció i la forma de designació dels seus membres les estableix el reial decret perquè s'aprovi el Reglament d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia. La composició de la Comissió esmentada, quan es tracti de la selecció de cossos la gestió dels quals no hagi estat objecte de traspàs, també la fixa aquest reglament.

4. Els temaris els aprova la Comissió de selecció i són únics per a tot el territori de l'Estat.

Article 487.

1. El desenvolupament i la qualificació de les proves selectives correspon als tribunals qualificadors que, a aquest efecte, es constitueixen en cada un dels àmbits territorials pels quals s'han ofert les vacants.

Aquests tribunals gaudeixen d'autonomia funcional i responen de l'objectivitat del procediment i del compliment de les normes que conté la convocatòria.

2. Al Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional s'estableixen la composició dels tribunals que, en tot cas, estan formats per un nombre senar de membres, així com les seves normes de funcionament, i es garanteix l'especialització dels integrants d'aquest i l'agilitat del procés selectiu, sense perjudici de la seva objectivitat, així com el règim d'incompatibilitats, els drets i deures dels seus membres.

Els membres dels tribunals són nomenats pel Ministeri de Justícia. Als tribunals que es constitueixen en els territoris de les comunitats autònomes amb competències assumides, dos de cada cinc vocals són proposats per l'òrgan competent de la comunitat esmentada.

Article 488.

1. Conclòs el procés selectiu, els aspirants que l'hagin superat, el nombre dels quals no pot excedir en cap cas el de places convocades en cada àmbit, i que dins del termini que s'estableixi acreditin que compleixen els requisits exigits en la convocatòria, són nomenats funcionaris de carrera per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia.

2. Els nomenaments són objecte de publicació, simultàniament, en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en els butlletins o diaris oficials de les comunitats autònomes amb competències assumides.

3. L'adjudicació de llocs de treball als funcionaris de nou ingrés, s'efectuen d'acord amb les seves peticions entre els llocs que s'hi ofereixen, segons l'ordre obtingut en el procés selectiu.

Les destinacions adjudicades tenen caràcter definitiu equivalent a tots els efectes als obtinguts per concurs.

Els llocs de treball que s'ofereixin als funcionaris de nou ingrés han d'haver estat objecte de concurs de trasllat previ entre els qui ja tenien la condició de funcionari. Això no obstant, si les administracions competents en matèria de gestió de recursos humans no disposen, en els seus àmbits territorials respectius, de places suficients per oferir als funcionaris de nou ingrés, amb caràcter excepcional i amb la negociació sindical prèvia, poden incorporar llocs de treball no inclosos prèviament en concurs de trasllats.

En aquest cas, la destinació adjudicada al funcionari de nou ingrés té caràcter provisional. Aquest funcionari ha de prendre part en el primer concurs de trasllats que es convoqui en el qual s'ofereixin places de l'àmbit territorial on estigui destinat provisionalment, i se li garanteix la destinació definitiva en l'àmbit pel qual va participar en el procés selectiu. Si incompleix aquesta obligació, se li adjudica amb caràcter definitiu qualsevol de les places no adjudicades a tot el territori nacional.

4. Per adquirir la condició de funcionari de carrera s'ha de prendre possessió de la destinació adjudicada en el termini que s'estableixi reglamentàriament.

Article 489.

1. El Ministeri de Justícia o, si s'escau, els òrgans competents de les comunitats autònomes

que hagin rebut els traspassos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia, poden nomenar funcionaris interins, per necessitats del servei, quan no sigui possible, amb la urgència exigida per les circumstàncies, la prestació per funcionari de carrera, d'acord amb els criteris objectius que fixi l'ordre ministerial o, si s'escau, la disposició de la comunitat autònoma que hagi rebut els traspassos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia.

2. Els nomenats han de complir els requisits i la titulació necessaris per a l'ingrés al cos; han de prendre possessió en el termini que reglamentàriament s'estableixi i tenen els mateixos drets i deures que els funcionaris, llevat de la fixesa al lloc de treball i les mateixes retribucions bàsiques i complementàries, excepte triennis.

3. Cessen, segons els termes que estableixi l'ordre ministerial o, si s'escau, la disposició de la comunitat autònoma i, en tot cas, quan es proveeixi la vacant, s'incorpori el seu titular o desapareguin les raons d'urgència.

CAPÍTOL III

De la promoció interna

Article 490.

1. Es garanteix la promoció interna, mitjançant l'ascens des d'un cos per a l'ingrés al qual s'ha exigint determinada titulació a un altre cos per a l'accés al qual s'exigeix la titulació superior immediata o, en el cas dels cossos especials, mitjançant la possibilitat d'accedir a les diferents especialitats d'un mateix cos.

2. Es reserven, per a la seva provisió per promoció interna, un cinquanta per cent de les places vacants incloses, per a cada cos, en l'oferta d'ocupació pública. Les places que no es cobreixin pel procés de promoció interna passen al torn lliure.

3. La promoció interna s'efectua mitjançant el sistema de concurs oposició en els termes que s'estableixin al reial decret pel qual s'aprovi el Reglament d'ingrés, provisió de llocs i promoció professional. En tot cas, es respecten els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

4. La promoció interna per a l'accés a una especialitat diferent del mateix cos té lloc entre funcionaris que portin a terme activitats substancialment coincidents o anàlogues en el seu contingut professional i en el seu nivell tècnic.

5. En tot cas, els funcionaris han de tenir la titulació acadèmica requerida per a l'accés als cossos o especialitats de què es tracti, tenir una antiguitat d'almenys dos anys en el cos al qual pertanyin i complir els requisits i superar les proves que s'estableixin. Aquestes proves es poden dur a terme en convocatòria independent de les d'ingrés general. A efectes del còmput de l'antiguitat, es té en compte la que tinguin acreditada al cos d'auxiliars o agents de l'Administració de justícia del qual, si s'escau, procedeixin, en funció del cos al qual es pretengui promocionar.

Els funcionaris que accedeixin a una plaça per promoció interna tenen, en tot cas, preferència per als llocs de treball vacants oferts sobre els aspirants que no procedeixin d'aquest torn.

Les convocatòries poden establir l'exempció de les proves encaminades a acreditar els coneixements ja exigits per a l'accés al cos d'origen, i es poden valorar els cursos i programes de formació superats.

TÍTOL III

Adquisició i pèrdua de la condició de funcionari

Article 491.

1. La condició de funcionari de carrera s'adquireix pel compliment successiu dels requisits que estableix el llibre V d'aquesta Llei orgànica per al cos de secretaris judicials.

2. La condició de funcionari de carrera es perd en els mateixos supòsits que els que preveu el llibre V per al cos de secretaris judicials.

Article 492.

1. La jubilació dels funcionaris pot ser:

- Voluntària, a sol·licitud del funcionari.
- Forçosa, en complir l'edat legalment establerta.
- Per incapacitat permanent per al servei.

2. És procedent la jubilació voluntària, a sol·licitud de l'interessat, sempre que el funcionari compleixi els requisits i les condicions establerts en el règim de seguretat social que li sigui aplicable.

3. La jubilació forçosa es declara d'ofici en complir el funcionari els 65 anys d'edat. Això no obstant, els funcionaris poden prolongar voluntàriament la seva permanència al servei actiu, com a màxim fins que compleixin 70 anys d'edat, seguint el procediment legal o reglamentàriament establert.

4. També és procedent la jubilació del funcionari quan aquest pateixi incapacitat permanent per a l'exercici de les funcions pròpies del seu cos. És preceptiva la instrucció de l'expedient d'incapacitat oportú, que pot ser iniciat d'ofici o a sol·licitud de l'interessat.

Article 493.

Poden ser rehabilitats mitjançant el procediment que reglamentàriament s'estableixi:

Els funcionaris que hagin perdut aquesta condició, com a conseqüència de la pèrdua de la nacionalitat espanyola o per incapacitat permanent per al servei, una vegada desapareguda la causa objectiva que la va motivar.

Els qui hagin perdut la condició de funcionari per inhabilitació absoluta o especial com a pena principal o accessòria o per condemna a pena privativa de llibertat per raó de delictes dolós, una vegada extingides les seves responsabilitats civils i penals i, si s'escau, cancel·lats els antecedents penals.

Així mateix poden ser rehabilitats els funcionaris que hagin estat separats del servei com a conseqüència de sanció disciplinària.

Article 494.

El ministre de Justícia és competent per al nomenament dels funcionaris de carrera. Així mateix, és competent per acordar la pèrdua de la condició de funcionari i, si s'escau, la rehabilitació, en els casos que preveu aquesta Llei orgànica de la manera i mitjançant el procediment que reglamentàriament es determini, atenent les circumstàncies i l'entitat del delictes o falta comesa.

La jubilació voluntària, forçosa, o per incapacitat permanent, així com la possible pròrroga de permanència al servei actiu l'acorda l'òrgan competent del Ministeri de Justícia en tot cas.

TÍTOL IV

Drets, deures i incompatibilitats

CAPÍTOL I

Drets, deures i incompatibilitats

Article 495.

1. Els funcionaris de carrera tenen els drets professionals següents:

a) A mantenir la seva condició funcional, a complir efectivament tasques o funcions pròpies del seu cos i a no ser remoguts del lloc de treball que exerceixin si no és en els supòsits i les condicions establerts legalment.

b) A percebre la retribució i les indemnitzacions per raó del servei que estableix la normativa vigent.

c) A la carrera professional, mitjançant els mecanismes de promoció professional que s'estableixin d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

d) A rebre per part de l'Administració la formació necessària, inicial i continuada, a fi de millorar les seves capacitats professionals de manera que els permeti una adaptació millor i més ràpida als seus llocs de treball i els possibiliti la seva promoció professional.

A fi d'assegurar l'homogeneïtat i que les accions formatives que estableixin les diferents administracions públiques competents en matèria de gestió de personal no representin obstacles a la promoció i a la mobilitat del personal al servei de l'Administració de justícia al territori de l'Estat, s'adopten mesures de coordinació i homologació en matèria de formació contínua.

e) A ser informats pels seus caps o superiors de les tasques o comeses que s'han d'exercir i a participar per aconseguir els objectius atribuïts a la unitat on prestin els seus serveis.

f) Al respecte de la seva intimitat i a la consideració deguda a la seva dignitat, compresa la protecció davant ofenses verbals o físiques de naturalesa sexual.

g) A vacances, permisos i llicències.

h) A rebre protecció en matèria de seguretat i salut en el treball, per la qual cosa les administracions competents han d'adoptar les mesures que siguin necessàries per a l'aplicació efectiva de la normativa vigent sobre prevenció de riscos i salut laboral, i procedir a l'avaluació dels riscos inicials i a l'establiment de plans d'emergència, així com a la creació de serveis de prevenció i d'un Comitè Central de Seguretat i Salut.

i) A la jubilació.

j) A un règim de seguretat social, que per als funcionaris de carrera i funcionaris en pràctiques està integrat pels mecanismes de cobertura següents:

1r El règim de classes passives de l'Estat, que es regeix per les seves normes específiques.

2n El mutualisme judicial, que regula el Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny, i disposicions de desplegament.

2. El règim de drets que conté l'apartat anterior és aplicable als funcionaris interins en la mesura que la naturalesa del dret ho permeti, i queden integrats, a efectes de seguretat social, al règim general de la Seguretat Social.

Article 496.

Els funcionaris tenen els drets col·lectius següents, en els termes que estableixen la Constitució i les lleis:

a) A la lliure associació professional.

b) A la lliure sindicació.

c) A l'activitat sindical.

d) De vaga, en els termes que conté la legislació general de l'Estat per a funcionaris públics, amb garantia del manteniment dels serveis essencials de l'Administració de justícia.

e) A la negociació col·lectiva, a la participació en la determinació de les condicions de treball, per a la qual cosa s'estableixen els marcs adequats que permetin una participació més gran i més intensa dels representants dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia, mitjançant grups de treball, taules o qualsevol altre fòrum de diàleg i negociació.

f) De reunió.

Article 497.

Els funcionaris de l'Administració de justícia estan obligats a:

a) Respectar la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.

b) Exercir les seves tasques, funcions o càrrec amb lleialtat i imparcialitat i servir amb objectivitat els interessos generals.

c) Complir amb diligència les instruccions professionals rebudes del seu superior jeràrquic en l'àmbit de les seves competències.

d) Realitzar amb l'aplicació adequada les funcions o tasques pròpies del seu lloc de treball i aquelles altres que, relacionades amb les anteriors, els encomanin els seus caps o superiors per al compliment dels objectius de la unitat.

e) Complir el règim de jornada i horari que s'estableixi.

f) Mantenir sigil dels assumptes que coneguin per raó dels seus càrrecs o funcions i no fer ús indegut de la informació obtinguda així com guardar secret de les matèries classificades o d'altres la difusió de les quals estigui prohibida legalment.

g) Donar compte a les autoritats competents de les ordres que, al seu parer, siguin contràries a la legalitat o constitutives de delictes.

h) Complir el règim d'incompatibilitats i prohibicions.

i) Tractar amb atenció i respecte els ciutadans.

j) Donar a conèixer la seva identitat i categoria als interessats que ho requereixin, excepte quan això no sigui possible per raons de seguretat.

k) Vetllar per la conservació i l'ús correcte dels locals, material, documents i informació al seu càrrec, no utilitzant els mitjans propietat de l'Administració en profit propi ni exercir les seves tasques de manera que els puguin beneficiar il·legítimament a si mateixos o a altres persones.

l) Tractar amb correcció i consideració els superiors jeràrquics, companys i subordinats.

Article 498.

1. Els funcionaris estan subjectes al règim d'incompatibilitats que preveu la legislació general aplicable als funcionaris al servei de les administracions públiques.

2. L'exercici de qualsevol activitat que requereixi declaració de compatibilitat exigeix l'autorització prèvia del Ministeri de Justícia o de la comunitat autònoma amb competències assumides.

No es pot autoritzar la compatibilitat per a l'exercici d'una activitat privada quan s'ocupin llocs amb dedicació especial. Tampoc no és procedent aquesta autorització per als metges forenses i tècnics facultatius que exerceixin llocs de director o subdirector als instituts de medicina legal o a l'Institut

Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses i els seus departaments.

3. En tot cas, la seva funció és incompatible amb:

a) Pel que es refereix a cossos especials:

1r La intervenció com a particulars en els casos que puguin tenir relació amb les seves funcions.

2n La funció de metge d'empresa, d'entitats asseguradores o l'acompliment de tasques a les entitats esmentades.

3r Qualsevol activitat pericial privada.

4t Emissió de certificats mèdics de defunció, llevat que prestin serveis al Registre Civil i únicament en l'exercici de les seves funcions.

b) Pel que es refereix a cossos generals:

1r L'exercici de l'advocacia, procuradoratge i tasques al servei d'advocats i procuradors o qualsevol altra professió que habiliti per actuar davant jutjats i tribunals.

2n La condició d'agents d'assegurances i la de treballador d'aquests o d'una companyia d'assegurances.

3r L'acompliment dels càrrecs de gerents, consellers o assessors d'empreses que persegueixin finalitats lucratives.

4t L'acompliment de serveis de gestoria administrativa, ja sigui com a titular o com a treballador d'aquestes oficines.

5è L'exercici de funcions pericials privades davant els tribunals i jutjats.

Article 499.

1. L'abstenció del funcionari s'ha de comunicar mitjançant un escrit motivat a qui sigui competent per dictar la resolució que posi terme al plet o la causa a la instància respectiva. En cas que s'estimi l'abstenció, ha de ser reemplaçat en el procés per qui legalment hagi de substituir-lo. Si és desestimada, ha de continuar actuant en l'assumpte.

2. La seva recusació només és possible per les causes legalment previstes i pels tràmits previstos per a la recusació dels secretaris judicials amb les excepcions següents:

a) L'incident governatiu l'instrueix el secretari del jutjat del qual depengui jeràrquicament, i el decideix qui sigui competent per dictar la resolució que posi terme al plet o causa a la instància respectiva.

b) Si, a la vista de l'escrit de recusació, el secretari judicial considera que la causa no és de les que tipifica la llei, ha d'inadmetre en l'acte la petició expressant les raons en les quals es fundi aquesta inadmissió. Contra aquesta resolució no s'interposa cap recurs.

c) Admès a tràmit l'escrit de recusació, i l'endemà de la seva recepció, el recusat ha de manifestar al secretari judicial si es dona o no la causa al·legada. Quan reconegui com a certa la causa de recusació, el secretari judicial ha d'acordar reemplaçar el recusat per qui legalment l'ha de substituir. Contra aquesta resolució no es pot interposar cap recurs.

d) Si el recusat nega la certesa de la causa al·legada com a fonament de la recusació, el secretari judicial, escoltat el que el recusat al·legui, dins el cinquè dia i practicades les comprovacions que el recusat proposi i siguin pertinents o les que ell mateix consideri necessàries, ha de remetre el que s'ha actuat a qui hagi de resoldre perquè decideixi l'incident.

3. Als funcionaris del cos de metges forenses, els són aplicables les prescripcions que estableixen

les normes processals respecte de la recusació de pèrits.

CAPÍTOL II

Jornada i horaris

Article 500.

1. La durada de la jornada general de treball efectiu en còmput anual i de les jornades que hagin de ser realitzades en règim de dedicació especial, així com les seves especificitats, la fixa per resolució l'òrgan competent del Ministeri de Justícia, amb l'informe previ de les comunitats autònomes amb competències assumides i negociació amb les organitzacions sindicals més representatives.

Els funcionaris han d'exercir la seva activitat en els termes que exigeixin les necessitats del servei. A aquest efecte, el Ministeri de Justícia, amb l'informe previ de les comunitats autònomes amb competències assumides i negociació amb les organitzacions sindicals, determina les compensacions horàries i els còmputos especials quan l'atenció d'actuacions processals urgents i inajornables suposi un excés d'hores sobre la jornada que s'ha de fer.

2. La durada de la jornada general setmanal és igual a l'establerta per a l'Administració General de l'Estat. Els funcionaris poden fer jornades reduïdes, en els casos i amb les condicions establerts legalment i reglamentàriament.

3. Es poden establir jornades només de matí o jornades de matí i tarda per a determinats serveis o òrgans jurisdiccionals, quan les necessitats del servei així ho aconsellin, i en especial a les unitats d'atenció al públic, en les quals es tendeix a augmentar el temps d'atenció als ciutadans.

La incorporació dels funcionaris a la jornada de matí i tarda és voluntària i ha d'anar acompanyada de mesures incentivadores.

4. La distribució de la jornada i la fixació dels horaris es determina mitjançant un calendari laboral que, amb caràcter anual, aprova l'òrgan competent del Ministeri de Justícia i de les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits respectius, amb l'informe favorable previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals. El calendari laboral es determina en funció del nombre d'hores anuals de treball efectiu. Es poden establir flexibilitats horàries a l'entrada i la sortida de la feina, i es garanteix en tot cas un nombre d'hores de concurrència continuada obligatòria.

Els horaris que s'estableixin han de respectar en tot cas l'horari d'audiència pública.

5. Quan les peculiaritats d'alguns serveis o òrgans jurisdiccionals així ho aconsellin, es poden establir horaris especials, que figuren en les relacions de llocs de treball i són objecte del complement retributiu que es determini.

6. L'incompliment de la jornada dona lloc al descompte automàtic de les retribucions corresponents al temps no treballat, calculat de la manera que estableix la normativa aplicable. A aquests efectes, es considera treball efectiu el prestat dins l'horari establert en la forma que es determini, tenint en compte les compensacions horàries que siguin procedents i el que correspongui a permisos retribuïts, així com els crèdits d'hores retribuïdes per funcions sindicals.

Article 501.

1. El Consell General del Poder Judicial, escoltats el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, així com els col·legis d'advocats i procuradors de cada demar-

cació, determina els òrgans jurisdiccionals i altres serveis de l'Administració de justícia que han de romandre en servei de guàrdia, així com els horaris i les condicions en què aquest es fa.

2. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes als seus respectius territoris garanteixen l'assistència necessària als òrgans o serveis judicials en funcions de guàrdia. A aquest efecte, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals determinen el nombre de funcionaris que han de prestar el servei esmentat, la permanència a l'òrgan judicial o el servei o la situació de disponibilitat d'aquests, i organitzen i distribueixen l'horari que s'ha de fer.

CAPÍTOL III

Vacances, permisos i llicències

Article 502.

1. Amb caràcter general les vacances anuals retribuïdes són d'un mes natural o de 22 dies hàbils anuals per any complet de servei o el temps que correspongui proporcionalment si el temps de serveis efectius prestats durant l'any és inferior. Els destinats a les illes Canàries poden acumular en un sol període les vacances corresponents a dos anys.

2. S'han de gaudir de forma obligatòria dins l'any natural i fins al 15 de gener de l'any següent, en períodes mínims de cinc dies hàbils consecutius, d'acord amb la planificació que efectui l'òrgan competent, amb la consulta prèvia amb els representants legals dels funcionaris. A aquests efectes els dissabtes no es consideren dies hàbils, llevat que als horaris especials s'estableixi una altra cosa.

3. A més, i en funció dels anys d'antiguitat que s'hagin completat a l'Administració, es té dret a un increment en els dies de vacances, que ha de ser igual al que estableixi l'Administració General de l'Estat.

4. En el cas de baixa per maternitat, quan aquesta situació coincideixi amb el període de vacances, aquest queda interromput i poden gaudir de les vacances finalitzat el període de permís per maternitat, dins l'any natural o fins al 15 de gener de l'any següent. De la mateixa manera, queda interromput el període de vacances si durant aquest es produeix un ingrés hospitalari, i en pot gaudir, una vegada s'hagi produït l'alta hospitalària, en el mateix període que estableix el paràgraf anterior.

5. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus àmbits territorials respectius són competents per a la concessió de les vacances, i amb aquesta finalitat, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals, dicten les normes que estableixin la forma de gaudi i el procediment per a la seva concessió.

6. En tot cas, les vacances es concedeixen a petició de l'interessat i el seu gaudi està determinat per les necessitats del servei. Si es denega el període sol·licitat, aquesta denegació ha de ser motivada.

Article 503.

1. Per causes justificades, els funcionaris tenen dret als mateixos permisos i amb la mateixa extensió que els que estableix la normativa vigent aplicable als funcionaris de l'Administració General de l'Estat, a excepció del permís per assumptes particulars que té una durada de nou dies, que no poden acumular-se en cap cas a les vacances anuals retribuïdes.

2. El gaudi d'aquests permisos no afecta els drets econòmics dels funcionaris.

Article 504.

1. Per raó de matrimoni, els funcionaris tenen dret a una llicència de quinze dies de durada i es concedeix amb plenitud de drets econòmics.

2. Es poden concedir llicències per a formació i perfeccionament en els casos següents:

a) Per a l'assistència a cursos de formació inclosos en els plans de formació que es facin anualment, organitzats pel Ministeri de Justícia, les comunitats autònomes, les organitzacions sindicals o altres entitats públiques o privades.

La durada i forma de gaudi estan determinades per la durada i programació dels cursos a realitzar i no suposen cap limitació d'havers.

b) Per a l'assistència a cursos, congressos o jornades, sempre que estiguin relacionades amb les funcions pròpies del cos al qual pertany el funcionari i suposin completar la seva formació per a l'exercici d'aquestes.

La seva concessió està subordinada a les necessitats del servei i a les disponibilitats pressupostàries i la seva durada està determinada per la dels cursos, congressos o jornades.

Aquestes llicències donen dret a percebre les retribucions bàsiques i les prestacions per fill a càrrec.

3. Els funcionaris poden gaudir de llicències per assumptes propis sense dret a cap retribució, la durada acumulada dels quals no pot passar, en cap cas, de tres mesos cada dos anys de serveis efectius i la seva concessió està subordinada a les necessitats del servei.

4. Els qui, després de la superació de les proves selectives corresponents, hagin estat nomenats funcionaris en pràctiques i ja estiguin prestant serveis remunerats a l'Administració de justícia com a funcionaris, tenen dret a una llicència extraordinària durant el temps que es prolongui la situació esmentada i perceben les retribucions que per als funcionaris en pràctiques estableixi la normativa vigent.

5. La malaltia o l'accident que impedeixi l'acompliment de les funcions donen lloc a llicències per malaltia.

Sense perjudici de l'obligació de comunicar, en la forma que reglamentàriament es determini, la impossibilitat d'assistència a la feina per raó de malaltia durant la jornada laboral del dia en què aquesta es produeixi, els funcionaris han de sol·licitar de l'autoritat competent llicència per malaltia el quart dia consecutiu a aquell en què es va produir l'absència del lloc de treball.

La llicència inicial es concedeix pel temps que el facultatiu hagi considerat com a previsible per a la curació i, en cap cas, per un període superior a 15 dies. Si l'estat de malaltia persisteix, la llicència inicial es prorroga automàticament de la manera que determini l'autoritat competent per a la seva concessió, i queda sense efecte si anteriorment es produeix la curació.

Tant la llicència inicial com les pròrrogues es concedeixen amb la presentació prèvia de l'informe de baixa o la certificació mèdica que acrediti la certesa de la malaltia i la impossibilitat d'assistir a la feina.

Es concedeixen llicències per malaltia derivades d'un mateix procés patològic, fins a un màxim de 12 mesos prorrogables per sis mesos més, quan es presumeixi que durant aquests el treballador pugui estar donat d'alta mèdica per curació. Transcorreguts aquests terminis, s'han de prorrogar les llicències fins al moment de la declaració de la jubi-

lació per incapacitat permanent o de l'alta mèdica sense que, en cap cas, puguin passar de 30 mesos des de la data de la sol·licitud de la llicència inicial.

A aquests efectes, s'entén que hi ha una nova llicència per malaltia quan el procés patològic sigui diferent i, en tot cas, quan les llicències s'hagin interromput durant un mínim d'un any.

Les llicències per malaltia donen lloc a plenitud de drets econòmics durant els sis primers mesos des de la data en què es va sol·licitar la llicència inicial, sempre que aquestes derivin del mateix procés patològic i de forma continuada o amb una interrupció de fins a un mes.

En qualsevol cas, el responsable de personal pot sol·licitar únicament de la inspecció mèdica corresponent la revisió d'un procés per determinar que les causes que van originar la concessió de la llicència continuen subsistint.

Article 505.

1. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides són competents per a la concessió dels permisos i llicències que aquesta Llei orgànica estableix, respecte dels funcionaris que prestin serveis en els seus àmbits territorials respectius, de la manera i mitjançant el procediment que estableixin les disposicions que aquelles dictin a l'efecte.

2. Així mateix, els correspon el control de la incapacitat temporal del personal funcionari al servei de l'Administració de justícia, i poden sol·licitar l'assessorament facultatiu que, si s'escau, es consideri necessari, i amb aquesta finalitat poden establir sistemes de col·laboració amb aquells organismes públics o entitats que en els seus àmbits respectius assumeixen la inspecció, l'avaluació i el seguiment del control de la incapacitat temporal del règim general de la seguretat social i dels règims especials.

TÍTOL V

Situacions administratives

Article 506.

Els funcionaris de carrera dels cossos als quals es refereix aquest llibre es poden trobar en alguna de les situacions administratives següents:

- Servei actiu.
- Serveis especials.
- Excedència voluntària per tenir cura de familiars.
- Excedència voluntària per prestació de serveis al sector públic.
- Excedència voluntària per interès particular.
- Excedència voluntària per agrupació familiar.
- Suspensió de funcions.

Article 507.

1. Els funcionaris dels cossos a què es refereix aquest llibre estan en situació de servei actiu quan ocupin un lloc de treball en algun dels centres de destinació que determina l'article 521 d'aquesta Llei.

2. A més, també es consideren en servei actiu els funcionaris esmentats:

a) Quan prestin serveis al Tribunal Constitucional, al Consell General del Poder Judicial i al Tribunal de Comptes, llevat que, de conformitat amb el que preveuen les legislacions específiques dels òrgans constitucionals esmentats, els correspongui quedar en una altra situació.

b) Quan prestin els seus serveis a les Corts Generals, de conformitat amb el que disposa l'Es-

tatut General d'aquestes i no els correspongui quedar en una altra situació.

c) Quan accedeixin a la condició de membres de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i no percebin retribucions periòdiques per l'acompliment de les funcions.

d) Quan accedeixin a la condició de membres de les corporacions locals, llevat que hi ocupin un càrrec retribuït i de dedicació.

e) Quan prestin serveis als gabinets de la Presidència del Govern, dels ministres i dels secretaris d'Estat i optin per romandre en la situació esmentada.

f) Quan accedeixin a llocs de treball d'altres administracions públiques mentre les relacions de llocs de treball continguin previsió expressa a l'efecte.

g) Quan ocupin un lloc de treball a la Mutuïtat General Judicial, adscrit a funcionaris de l'Administració de justícia.

h) Quan cessin en un lloc de treball per haver-ne obtingut un altre mitjançant procediments de provisió de llocs de treball, durant el termini possessori.

i) Quan per raó de la seva condició de funcionaris prestin serveis en organismes o ens públics.

j) Quan així ho determini una norma amb rang de llei.

3. El gaudi de llicències o permisos reglamentaris no altera la situació de servei actiu.

4. Els funcionaris en situació de servei actiu tenen tots els drets, prerrogatives, deures i responsabilitats inherents a la seva condició.

Article 508.

1. Els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia es declaren en la situació de serveis especials, en els mateixos supòsits que els que estableix la legislació aplicable per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat, llevat que de conformitat amb el que estableix aquesta Llei els correspongui quedar en una altra situació.

2. Als funcionaris en situació de serveis especials se'ls computa el temps que romanguin en aquesta situació, a efectes d'ascensos, triennis i drets passius, excepte per als funcionaris públics que, havent ingressat al servei d'institucions comunitàries europees o al d'entitats i organismes assimilats, exerceixin el dret de transferències que estableix l'article 11.2 de l'annex 8 de l'Estatut dels funcionaris de les Comunitats Europees, sense perjudici dels efectes econòmics que puguin derivar dels ascensos i triennis consolidats fins al moment de l'exercici d'aquest dret.

3. Els funcionaris declarats en aquesta situació tenen dret a reserva d'un lloc de treball a la mateixa localitat, en condicions i amb retribucions similars a les que tenien en passar-hi, sempre que hagin passat a la situació esmentada des de la de servei actiu o una altra que tingui reconegut aquest mateix dret. Si durant el temps de permanència en la situació de serveis especials participen en concursos, la reincorporació s'ha d'efectuar amb referència a la localitat i les condicions de la destinació obtingudes.

4. Els funcionaris en la situació de serveis especials han de rebre la retribució del lloc o càrrec efectiu que exerceixin i no la que els correspongui com a funcionaris, sense perjudici del dret a percebre els triennis que tinguin reconeguts.

5. En cap cas poden assessorar pericialment òrgans jurisdiccionalment mentre romanguin en aquesta situació.

Article 509.

1. Els funcionaris tenen dret a un període d'excedència no superior a tres anys per tenir cura de cada fill, tant si és per naturalesa com per adopció o acolliment permanent o preadoptiu, a comptar des de la data de naixement o, si s'escau, de la resolució judicial o administrativa. La concessió de l'excedència està condicionada a la declaració prèvia de no desenvolupar una altra activitat que impedeixi o menyscabi la cura del fill.

2. També tenen dret a un període d'excedència, de durada no superior a un any, els funcionaris per tenir cura d'un familiar que estigui al seu càrrec, fins al segon grau inclusivament de consanguinitat o afinitat que, per raons d'edat, accident o malaltia, no es pugui valer per si mateix i no exerceixi cap activitat retribuïda.

3. En ambdós casos, el període d'excedència és únic per cada subjecte causant. Quan un nou subjecte causant doni origen a una nova excedència, l'inici del període d'aquesta posa fi a aquell de què s'estava gaudint.

Aquesta excedència constitueix un dret individual dels funcionaris. En cas que dos funcionaris generin el dret a gaudir-ne pel mateix subjecte causant, l'Administració pot limitar el seu exercici simultani per raons justificades relacionades amb el funcionament dels serveis.

El període de permanència en aquesta situació és computable a efectes de triennis i drets passius. Durant el primer any, els funcionaris tenen dret a la reserva del lloc de treball que exercien i es poden reincorporar al seu lloc de treball sense necessitat de sol·licitar el reingrés, així com participar en els concursos que es convoquin. Transcorregut aquest període, la reserva esmentada ho és per a un lloc a la mateixa localitat i de la mateixa retribució, i el mes anterior a l'acabament del període màxim de permanència en aquesta ha de sol·licitar el reingrés al servei actiu i, si no ho fa, s'ha de declarar d'ofici en la situació d'excedència voluntària per interès particular.

Article 510.

1. Els funcionaris dels cossos als quals es refereix aquest llibre es declaren en situació d'excedència voluntària, d'ofici o a petició de l'interessat, quan ho sol·licitin per interès particular, quan estiguin en servei actiu en un altre cos o escala de qualsevol de les administracions públiques o passin a prestar serveis en organismes o entitats del sector públic i no els correspongui quedar en una altra situació, i per agrupació familiar, amb els mateixos requisits i efectes que els que estableix la legislació aplicable als funcionaris de l'Administració General de l'Estat.

2. Així mateix, es declara d'ofici la situació d'excedència voluntària per interès particular dels funcionaris públics quan, finalitzada la causa que va determinar el pas a una situació diferent de la del servei actiu, incompleixin l'obligació de sol·licitar el reingrés, en els terminis que reglamentàriament es determinin.

Article 511.

1. El funcionari declarat en situació de suspensió queda privat, durant el temps de permanència en aquesta, de l'exercici de les seves funcions i no pot prestar serveis en cap Administració pública ni en organismes públics o entitats de dret públic que hi estiguin vinculats.

2. La situació de suspensió de funcions pot ser provisional o definitiva.

3. La suspensió provisional es pot acordar preventivament, durant la tramitació d'un procediment judicial o disciplinari, i té lloc en els casos següents:

a) Quan per qualsevol delictes dolós l'instructor del procés penal l'adopti com a mesura cautelar. En tot cas, s'acorda quan s'ha dictat interlocutòria de presó, de llibertat sota fiança, de processament o d'obertura de judici oral en el procediment abreujat.

b) Durant la tramitació d'un expedient disciplinari, per l'autoritat que va ordenar la incoació de l'expedient, i aquesta suspensió no pot superar els sis mesos, excepte en cas de paralització del procediment imputable a l'interessat.

c) Quan el funcionari no pugui acudir al seu lloc de treball com a conseqüència d'haver estat privat per un jutge o tribunal, amb motiu d'un procés penal, del dret a residir a determinats llocs o d'apropar-se a determinades persones.

4. La suspensió té caràcter definitiu quan s'imposi en virtut de condemna criminal ferma o sanció disciplinària ferma.

5. Els efectes derivats de la situació de suspensió, ja sigui provisional o definitiva, són els establerts per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat declarats en aquesta situació.

Article 512.

Correspon al Ministeri de Justícia o a les comunitats autònomes amb competències assumides acordar la concessió o declaració en aquestes situacions administratives als funcionaris que presten serveis en els seus àmbits territorials respectius, i a aquest efecte dicten les disposicions necessàries referents a la forma i el procediment aplicable.

Article 513.

1. Els canvis de situacions administratives han de ser comunicats, en tot cas, al Registre Central de Personal al qual es refereix l'article 481, per a la seva anotació, i poden tenir lloc, sempre que compleixin els requisits exigits en cada cas, sense necessitat del reingrés previ al servei actiu.

2. En el cas que la nova situació comporti el dret a la reserva d'un lloc de treball, els funcionaris poden participar en convocatòries de concurs per a la provisió de llocs de treball, romanen en la situació que correspongui i se'ls reserva un lloc del mateix nivell i similars retribucions a les del lloc obtingut i en el mateix municipi.

Article 514.

1. Els funcionaris procedents de situacions administratives amb dret a reserva de lloc de treball es reincorporen al servei actiu en la forma i les condicions que determini l'autoritat competent per a la seva concessió.

2. El reingrés al servei actiu des de situacions que no comportin reserva, es produeix mitjançant la participació en els procediments de concurs general o específic o per l'adjudicació d'un lloc pel sistema de lliure designació.

3. És procedent així mateix el reingrés al servei actiu, amb caràcter provisional, mitjançant l'adscripció a una plaça vacant, per a l'ocupació de la qual el funcionari compleix els requisits que exigeixen les relacions de llocs de treball.

El reingrés per adscripció provisional està condicionat, en tot cas, a les necessitats del servei i el funcionari adscrit queda obligat, per obtenir destinació definitiva, a participar en els concursos que es convoquin per a la provisió de llocs de treball

i a sol·licitar, entre altres, el lloc que ocupa provisionalment.

Si no obté destinació definitiva se l'adscriu, de nou de manera provisional, a un lloc de treball vacant de qualsevol oficina judicial ubicada a la província o a l'àrea territorial en què s'hagin agrupat les vacants a efecte de concurs.

Si no participa en el primer concurs convocat posteriorment a l'adscripció provisional, passa a la situació d'excedència voluntària per interès particular.

TÍTOL VI Règim retributiu

Article 515.

Els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia a què es refereix aquest llibre només poden ser remunerats pels conceptes retributius que aquesta Llei orgànica estableix.

Article 516.

Les retribucions són bàsiques i complementàries.

A) Els conceptes retributius bàsics són iguals als que estableix la llei per a les carreres judicial i fiscal.

B) Les retribucions complementàries poden ser: fixes en la seva quantia i de caràcter periòdic en la seva meritació i variables.

1r Són retribucions complementàries fixes en la seva quantia i de caràcter periòdic:

a) El complement general de lloc, que retribueix els diferents tipus de llocs que s'estableixin per a cada cos.

b) El complement específic destinat a retribuir les condicions particulars d'aquests en consideració a la seva especial dificultat tècnica, dedicació, responsabilitat, incompatibilitat, penositat o perillositat.

2n Són retribucions complementàries variables:

a) El complement de productivitat, destinat a retribuir l'especial rendiment, l'activitat extraordinària i l'interès o la iniciativa amb la qual el funcionari exerceixi el seu treball, així com la seva participació en els programes concrets d'actuació i en la consecució dels objectius que determinin el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits respectius, escoltat el Consell General del Poder Judicial i amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals més representatives. La meritació d'aquest complement en un període no origina cap dret al seu manteniment per a períodes successius.

b) Les gratificacions per serveis extraordinaris, destinades a retribuir els serveis de caràcter extraordinari prestats fora de la jornada normal de treball, no poden, en cap cas, ser fixes en la seva quantia ni periòdiques en la seva meritació, ni originar cap dret al seu manteniment per a períodes successius.

Article 517.

1. A més de les retribucions que assenyala l'article anterior, els funcionaris que prestin els seus serveis en aquells òrgans judicials o serveis en què el Consell General del Poder Judicial, escoltats el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, hagi considerat necessària l'atenció permanent i continuada, tenen dret a percebre, en concepte de guàrdia, una remun-

neració la quantia de la qual es fixa per una ordre ministerial a proposta conjunta dels ministres de Justícia i Hisenda, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals, en funció del tipus de guàrdia de què es tracti.

Aquest complement és igual a tot el territori i la seva percepció depèn de la prestació del servei de guàrdia, i és procedent el seu abonament una vegada s'hagi acreditat la seva realització. La seva meritació no origina drets individuals per a períodes successius.

2. El personal a qui es refereix aquest llibre percep, si s'escau, les indemnitzacions corresponents per raó del servei.

Article 518.

1. Els funcionaris que estiguin en període de pràctiques o desenvolupant cursos selectius dels que preveu l'article 485, són nomenats funcionaris en pràctiques i el seu règim retributiu és el que estableix aquesta Llei per als funcionaris que estiguin fent el període de pràctiques per a accés al cos de secretaris judicials.

2. Si les pràctiques es fan exercint un lloc de treball, la quantia corresponent a la retribució complementària d'aquest és abonada pel Ministeri de Justícia o les comunitats autònomes amb competències assumides, en l'àmbit territorial de les quals hi hagi el lloc que s'exerceix.

Article 519.

1. La quantia de les retribucions bàsiques és igual per a cada un dels cossos, amb independència del lloc de prestació dels serveis o del que ja s'exerceixi, i estan determinades en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada any, en funció de l'especialitat dels cossos al servei de l'Administració de justícia.

La quantia per antiguitat consisteix en un cinc per cent del sou per cada tres anys de servei.

Quan un funcionari presti els seus serveis successivament en diferents cossos, ha de percebre els triennis meritats en aquests, amb el valor corresponent al cos en què es van fer.

Quan un funcionari canviï de cos abans de completar un trienni, la fracció de temps transcorreguda es considera com a temps de serveis prestats en el nou.

Els funcionaris tenen dret a percebre dues pagues extraordinàries l'any per import, cada una d'aquestes, d'una mensualitat de sou i antiguitat i, si s'escau, una quantitat proporcional del complement general del lloc en els termes que fixi la llei per a l'Administració de justícia, que s'han de fer efectives en els mesos de juny i desembre, sempre que els perceptors estiguin en servei actiu o amb dret a meritació del sou el dia primer dels mesos indicats.

2. A efectes de complement general de lloc, mitjançant un real decret es determinen els llocs tipus de les diferents unitats que integren les oficines judicials, així com altres serveis no jurisdiccionals, i s'estableixen les valoracions de cada un d'aquests. La quantia es fixa en la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

3. La quantia individualitzada del complement específic la fixa el Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma, amb la negociació prèvia amb les organitzacions sindicals en els seus àmbits respectius, en elaborar les relacions de llocs de treball en funció de la valoració de les condicions particulars d'aquests. Tots els llocs de

treball tenen assignat un complement específic. En cap cas no es pot assignar més d'un complement específic a un lloc de treball.

4. Correspon al Ministeri de Justícia o a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, en els seus àmbits respectius, la concreció individual de les quanties del complement de productivitat i la determinació dels funcionaris amb dret a la seva percepció, d'acord amb els criteris de distribució que s'estableixin per als diferents programes i objectius. Les autoritats esmentades estableixen fórmules de participació dels representants sindicals en la seva determinació concreta i el control formal de l'assignació.

5. El Ministeri de Justícia i l'òrgan competent de les comunitats autònomes, en els seus àmbits respectius, procedeixen a l'assignació individual de les quanties de les gratificacions i a la determinació dels criteris per a la seva percepció.

TÍTOL VII

Ordenació de l'activitat professional

Article 520.

1. Els funcionaris dels cossos a què es refereix aquest llibre exerceixen els llocs de treball de les unitats en què s'estructurin les oficines judicials i, si s'escau, els corresponents a les unitats administratives i oficines comunes a què es refereix l'article 439; els dels instituts de medicina legal, els de l'Institut de Toxicologia i els seus departaments.

2. A més, poden prestar serveis al Consell General del Poder Judicial, al Tribunal Constitucional i al Tribunal de Comptes en els termes i amb les condicions que preveu la normativa reguladora del personal al servei dels òrgans constitucionals esmentats, i a la Mutualitat General Judicial als llocs que es determinin en la relació de llocs de treball de l'organisme públic esmentat.

3. També poden accedir a llocs de treball d'altres administracions públiques mentre les relacions de llocs de treball continguin una previsió expressa a l'efecte. Els és aplicable, mentre es mantinguin en els llocs esmentats, la legislació en matèria de funció pública de l'Administració en què estiguin destinats i romanen en servei actiu a la seva Administració d'origen.

Article 521.

1. L'ordenació del personal i la seva integració a les diferents unitats que conformen l'estructura de les oficines judicials s'ha de fer mitjançant les relacions de llocs de treball que s'aprovin i que, en tot cas, són públiques.

2. Les relacions de llocs de treball contenen la dotació de tots els llocs de treball de les diferents unitats que componen l'oficina judicial, inclosos els que hagin de ser exercits per secretaris judicials, i indiquen la seva denominació, ubicació i característiques essencials, els requisits exigits per al seu acompliment, el complement general de lloc i el complement específic.

3. Les relacions de llocs de treball han de contenir necessàriament les especificacions següents:

A) Centre gestor. Centre de destinació.

A efectes de l'ordenació dels llocs de treball i de la seva ocupació pel personal funcionari, tenen la consideració de centres gestors els òrgans competents del Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de les comunitats autònomes per a la gestió del personal, a qui correspon la formulació de la

relació de llocs de treball en els seus àmbits territorials respectius.

S'entén per centre de destinació:

Cada un dels serveis comuns processals.

El conjunt d'unitats processals de suport directe a un determinat òrgan judicial col·legiat que radiquin en el mateix municipi.

El conjunt d'unitats processals de suport directe a òrgans judicials unipersonals pertanyents al mateix ordre jurisdiccional que radiquin en el mateix municipi.

El Registre Civil Central i els registres civils únics de cada localitat, on n'hi hagi.

Cada una de les fiscalies o adscripcions de fiscalies.

Als instituts de medicina legal, aquells que la seva norma de creació estableixi com a tals.

A l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, aquells que la seva norma de creació estableixi com a tals.

La Mutualitat General Judicial.

Cada oficina judicial de suport a jutjats de pau de més de 7.000 habitants o de menys de 7.000 habitants, dotats de plantilla funcional per raó de la seva càrrega de treball.

B) Tipus de lloc. A aquests efectes els llocs es classifiquen en genèrics i singularitzats.

Són llocs genèrics els que no es diferencien dins l'estructura orgànica i que impliquen l'execució de tasques o funcions pròpies d'un cos, i per tant no tenen un contingut funcional individualitzat. Els llocs corresponents a les unitats processals de suport directe a òrgans judicials com a norma general són genèriques.

Són llocs singularitzats els diferenciats dins l'estructura orgànica i que impliquen l'execució de tasques o funcions assignades de forma individualitzada. A aquests efectes, a les comunitats autònomes que posseeixin llengua pròpia, el coneixement d'aquesta només constitueix un element determinant de la naturalesa singularitzada del lloc, quan la seva exigència derivi de les funcions concretes assignades a aquest en les relacions de llocs de treball.

C) Sistema de provisió. A efectes de les relacions de llocs de treball, es concreta la seva forma de provisió definitiva pel procediment de concurs o de lliure designació.

D) Cos o cossos als quals s'adscriuen els llocs. Els llocs de treball s'adscriuen com a norma general a un sol cos. Això no obstant, podent existir llocs de treball en què la titulació no es consideri requisit essencial i la qualificació requerida es pugui determinar per factors aliens a la pertinença a un cos determinat, és possible l'adscripció d'un lloc de treball a dos cossos.

Els llocs de treball de les relacions de llocs de treball de les oficines judicials s'adscriuen amb caràcter exclusiu als cossos al servei de l'Administració de justícia per raó dels seus coneixements especialitzats.

4. A més dels requisits assenyalats anteriorment, les relacions de llocs de treball poden contenir:

1r Titulació acadèmica específica, a més de la genèrica corresponent al grup al qual s'ha adscrit el lloc, quan la seva necessitat es dedueixi objectivament de l'índole de les funcions que s'han d'exercir.

2n Formació específica, quan de la naturalesa de les funcions del lloc es dedueixi la seva exigència i pugui ser acreditada documentalment.

3r Coneixement oral i escrit de la llengua oficial pròpia en les comunitats autònomes que la tinguin reconeguda com a tal.

4t Coneixements informàtics quan siguin necessaris per a l'acompliment del lloc.

5è Les altres condicions que es considerin rellevants en el contingut del lloc o el seu acompliment.

Article 522.

1. El Ministeri de Justícia ha d'elaborar i aprovar, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals més representatives, les relacions de llocs de treball en què s'ordenin els llocs de les oficines judicials corresponents al seu àmbit d'actuació.

Així mateix, és competent per a l'ordenació dels llocs de treball de les oficines judicials assignats al cos de secretaris judicials a tot el territori de l'Estat, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals més representatives.

2. Les comunitats autònomes amb competències assumides, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals, han de procedir a aprovar inicialment les relacions de llocs de treball de les oficines judicials dels seus àmbits territorials respectius. L'aprovació definitiva correspon al Ministeri de Justícia, que només la pot denegar per raons de legalitat.

3. El Ministeri de Justícia, abans de l'aprovació definitiva de cada relació de llocs de treball, ha de determinar aquells que hagin de ser assignats al cos de secretaris judicials.

4. Per a l'elaboració i l'aprovació de les relacions de llocs de treball corresponents a les unitats administratives a què es refereix l'article 439, són competents el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides en els seus àmbits territorials respectius.

Article 523.

1. Aprovades les relacions de llocs de treball inicials les comunitats autònomes i el Ministeri de Justícia poden, en els seus àmbits respectius:

1r Redistribuir els llocs de treball no singularitzats dins cada oficina judicial.

2n Redistribuir els llocs de treball d'unitats suprimides de l'oficina judicial, com a conseqüència de la modificació de les estructures orgàniques.

3r Reordenar els llocs de treball entre diferents oficines judicials.

4t Amortitzar llocs de treball.

2. En tot cas, les modificacions de les relacions inicials de llocs de treball que es produeixin han de tenir en compte els principis que conté aquesta Llei per a la redistribució i reordenació d'efectius, i en concret les regles següents:

1r Les administracions competents elaboren un projecte motivat, que és negociat amb les organitzacions sindicals més representatives.

2n S'ha de respectar la denominació, les retribucions i altres característiques dels llocs afectats i, en cap cas, suposen canvi de municipi per al personal.

3r En tot cas, respecten les dotacions mínimes que per a les unitats processals de suport directe s'han establert.

4t Es requereix informe previ del Consell General del Poder Judicial i per a la seva efectivitat és preceptiva la comunicació prèvia al Ministeri de Justícia.

TÍTOL VIII

Provisió de llocs de treball i mobilitat

Article 524.

1. La provisió dels llocs de treball es du a terme pels procediments de concurs, que és el sistema ordinari, o de lliure designació, de conformitat amb el que determinin les relacions de llocs de treball i en consideració a la naturalesa de les funcions que s'han d'exercir.

2. Els llocs de treball es poden cobrir temporalment mitjançant adscripció provisional o en comissió de serveis.

3. Així mateix i per raons organitzatives els llocs de treball poden ser proveïts mitjançant redistribució o reordenació d'efectius.

Article 525.

Són competents per a la provisió dels llocs de treball ubicats en els seus àmbits territorials respectius el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, en els casos, les condicions i conforme als procediments que estableixin aquesta Llei orgànica i el Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional.

Article 526.

1. El concurs consisteix a comprovar i valorar els mèrits que es puguin al·legar, d'acord amb les bases de la convocatòria i de conformitat amb el barem que s'hi estableixi.

Atenent la naturalesa i les funcions dels llocs la cobertura dels quals es pretén, el concurs pot ser:

a) Concurs de trasllat: per aquest procediment es cobreixen els llocs de treball genèrics.

La valoració dels mèrits s'ha de fer, de la manera i conforme al barem que determini el Reial decret perquè s'aprovi el Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional.

b) Concurs específic: per aquest procediment es cobreixen els llocs de treball singularitzats. Consisteix de dues fases:

1r En la primera es procedeix a comprovar i valorar els mèrits generals, de conformitat amb el que estableix el paràgraf a) d'aquest article.

2n En la segona fase, es procedeix a valorar aptituds concretes, a través de coneixements, experiència, titulacions acadèmiques i aquells altres elements que garanteixin l'adequació de l'aspirant per a l'acompliment del lloc. Aquestes aptituds es valoren en la forma que es determini en la convocatòria sense que, en cap cas, aquesta segona fase pugui suposar més del 40 per cent de la puntuació màxima total d'ambdues fases.

2. En el procediment de lliure designació, l'òrgan competent aprecia la idoneïtat dels candidats, en relació amb els requisits que s'exigeixen per ocupar el lloc.

Es poden proveir per aquest sistema els llocs directius i aquells per als quals, per la seva responsabilitat i dedicació especial, així s'estableixi en les relacions de llocs de treball.

3. És preceptiva, en tot cas, la convocatòria pública en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i el butlletí

oficial de la comunitat autònoma, amb indicació de la denominació del lloc, la localització i retribució, així com, si s'escau, dels requisits mínims exigibles.

Article 527.

Sense perjudici de la possibilitat de nomenament de funcionaris interins per raons d'urgència o necessitat a la qual es refereix l'article 472.2, els llocs de treball vacants o en cas d'absència del seu titular poden ser proveïts temporalment de la manera següent:

1. Els llocs de treball vacants, mentre no es resolguin els sistemes de provisió en curs o quan un cop resolt no s'hagin cobert perquè no hi ha cap candidat idoni, poden ser proveïts per funcionaris que compleixin els requisits exigits per ocupar-los, mitjançant l'atorgament d'una comissió de servei, que pot tenir caràcter voluntari o forçós.

Els funcionaris que estiguin en comissió de servei conserven el seu lloc d'origen i tenen dret a les retribucions complementàries del lloc que ocupin.

Si la comissió té caràcter forçós i les retribucions del lloc que s'ocupa són inferiors a les d'origen, cal garantir, en tot cas, les retribucions complementàries que siguin superiors.

2. Amb caràcter excepcional, poden ser coberts temporalment mitjançant substitució els llocs de treball que estiguin vacants o quan el seu titular sigui absent pel gaudi de llicències o permisos de llarga durada.

Per ser nomenat substituït s'han de complir els requisits establerts per ocupar el lloc de treball de què es tracti en la relació de llocs de treball.

Reglamentàriament s'estableixen els casos i el procediment aplicable a les substitucions. Quan es tracti d'un lloc de treball adscrit al cos de secretaris judicials, el procediment i els requisits aplicables a la substitució han de ser els establerts expressament per al nomenament de secretaris substituïts.

Així mateix, els llocs de treball es poden exercir temporalment mitjançant adscripció provisional, en els casos de cessació i renúncia.

Els funcionaris nomenats per a llocs de lliure designació poden cessar amb caràcter discrecional, mitjançant una resolució en què la motivació es refereixi exclusivament a la competència per adoptar-la.

Els titulars d'un lloc de treball obtingut per concurs específic o per lliure designació poden renunciar-hi, mitjançant una sol·licitud raonada en què han de fer constar els motius professionals o personals i sempre que hagin exercit el lloc almenys un any.

En els casos anteriors, els funcionaris són adscrits provisionalment, mentre no n'obtinguin un altre amb caràcter definitiu, en un lloc de treball corresponent al seu cos, dins el mateix municipi i amb efectes de l'endemà de la resolució de la cessació o l'acceptació de la renúncia.

També poden ser adscrits provisionalment a un lloc de treball corresponent al seu cos els funcionaris de carrera que reingressin al servei actiu des de situacions que no comportin reserva de lloc de treball. En aquest cas, l'adscripció està condicionada a les necessitats del servei.

Article 528.

1. Redistribució d'efectius.

Els funcionaris que ocupin amb caràcter definitiu llocs genèrics es poden adscriure per necessitats del servei a altres de la mateixa naturalesa, com-

plement general de lloc i complement específic del mateix centre de destinació.

El lloc de treball al qual s'accedeix a través de redistribució té caràcter definitiu, i cal iniciar el còmput del temps mínim de permanència en un lloc per poder concursar des de la data en què s'hi va accedir amb caràcter definitiu, i computar el temps mínim de permanència, de conformitat amb el que preveu l'article 529.3, amb referència al lloc que s'ocupava en el moment en què es va produir la redistribució.

2. Reordenació d'efectius.

Per raons organitzatives i a través de les modificacions corresponents de les relacions de llocs de treball, els llocs de treball genèrics i els titulars d'aquests poden ser adscrits a altres centres de destinació.

Aquest procés de mobilitat es fa partint d'un projecte presentat per les administracions competents i negociat amb les organitzacions sindicals més representatives mitjançant procediments de mobilitat voluntària.

Els llocs o les places que no siguin coberts són assignats posteriorment mitjançant un procés de reassignació forçosa, en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Els funcionaris afectats per una reordenació forçosa estan exempts de l'obligació de permanència mínima al lloc de treball que assenyala l'article 529, i gaudeixen de preferència per obtenir un lloc de treball al seu centre de destinació d'origen en el primer concurs en què s'ofereixin places del centre esmentat.

A efectes de determinació del lloc afectat per la reordenació, quan n'hi hagi més d'un de la mateixa naturalesa, s'ha d'aplicar el criteri de voluntarietat per part dels funcionaris que els exerceixen i, si no, d'antiguitat en l'ocupació.

Article 529.

1. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes convoquen concursos d'àmbit nacional per a la provisió de llocs de treball vacants en els seus àmbits territorials.

El Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de justícia estableix les normes a què s'han d'ajustar les convocatòries, així com els mèrits generals que s'han de valorar.

2. Poden participar en aquests concursos els funcionaris, sigui quina sigui la seva situació administrativa, excepte els declarats suspensos en ferm que no poden participar mentre duri la suspensió, sempre que compleixin les condicions generals exigides i els requisits determinats en la convocatòria, en la data en què acabi el termini de presentació d'instàncies i sense cap limitació per raó de la localitat de destinació.

3. No es pot prendre part en un concurs de trasllat per a la provisió de llocs de treball genèrics fins que no hagin passat dos anys des que es va dictar la resolució per la qual es va convocar el concurs de trasllat en què el funcionari va obtenir la seva última destinació definitiva, des de la qual participa, o la resolució en què se li va adjudicar destinació definitiva, si es tracta de funcionaris de nou ingrés.

Per al còmput dels anys es considera com a primer any l'any natural en què es van dictar les resolucions de què es tracti, amb independència de la seva data, i com a segon any, l'any natural següent.

4. Els funcionaris que no tinguin destinació definitiva obligats a participar en els concursos d'acord amb la normativa vigent estan exclosos de la limitació temporal que preveu l'apartat anterior.

Article 530.

En les convocatòries per a llocs de treball de les comunitats autònomes amb competències assumides la llengua pròpia de les quals tingui caràcter oficial, es valora com a mèrit el coneixement oral i escrit d'aquesta. En determinats llocs, es pot considerar requisit exigible per a l'accés a aquests llocs, quan de la naturalesa de les funcions que s'han d'exercir derivi l'exigència esmentada i així s'estableixi en les relacions de llocs de treball.

Article 531.

1. La provisió de llocs genèrics vacants es fa mitjançant concursos de trasllats, que els convoquen i resolen en els seus àmbits respectius el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes que hagin rebut els traspassos de mitjans personals i en els quals poden participar tots els funcionaris que compleixin els requisits exigits, sigui quin sigui el territori en què estiguin destinats.

2. Aquests concursos es convoquen almenys una vegada l'any, en la mateixa data a tot el territori de l'Estat, i els ha de resoldre cada Administració convocant de manera que els interessats només puguin prendre possessió en una única destinació i en un mateix cos.

A aquest efecte, el Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de justícia conté les normes aplicables als concursos de trasllats, que han d'assegurar la participació efectiva en condicions d'igualtat de tots els funcionaris, i estableix un sistema que garanteixi de manera permanent la immediatesa i l'agilitat en la provisió de les vacants, així com un calendari per a la convocatòria i resolució dels concursos de trasllats que permeti determinar els llocs de treball a oferir als funcionaris de nou ingrés, de conformitat amb el que disposa l'article 488.3.

3. Les convocatòries es fan públiques mitjançant el "Butlletí Oficial de l'Estat" i dels butlletins o diaris oficials de les comunitats autònomes.

4. En els concursos s'ofereixen les places vacants que determinin les administracions competents i les que resultin del mateix concurs, sempre que no estigui prevista la seva amortització.

Article 532.

1. Els concursos específics els convoca i resol cada Administració competent en el seu àmbit territorial, procurant que les convocatòries i la seva resolució no interfereixin en els resultats dels concursos convocats per les administracions respectives, i poden participar-hi els funcionaris de l'Administració de justícia, sigui quin sigui l'àmbit territorial en què estiguin destinats.

2. Es valoren els mèrits generals que determini el Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de justícia, de conformitat amb els criteris que s'hi estableixen.

3. Els mèrits específics són adequats a les característiques de cada lloc i es determinen en la convocatòria, sense que en cap cas puguin sobrepassar el percentatge màxim de la puntuació total que estableix l'article 526.

Article 533.

1. Els esmentats mèrits els ha de comprovar i valorar una comissió, constituïda per quatre membres en representació de l'Administració convocant designats per aquesta, dels quals almenys un ha de ser funcionari al servei de l'Administració de justícia.

Les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit corresponent participen com a membres de la Comissió de valoració, en nombre inferior al dels membres designats a proposta de l'Administració.

2. Tots els membres han de pertànyer a cossos de la mateixa titulació o superior a aquella a la qual estigui adscrit el lloc convocat i han d'ocupar llocs de la mateixa categoria o una de superior al lloc convocat.

El president i secretari són nomenats per l'autoritat convocant entre els membres designats per l'Administració.

TÍTOL IX

Responsabilitat disciplinària

Article 534.

1. Els secretaris judicials i els funcionaris dels cossos a què es refereix aquest llibre estan subjectes a responsabilitat disciplinària i se sancionen en els casos i d'acord amb els principis que estableix aquesta Llei orgànica.

2. A més dels autors, són responsables disciplinàriament els superiors que van consentir, així com els qui van induir i encobrir, les faltes molt greus i greus quan dels actes esmentats derivin danys greus per a l'Administració o els ciutadans.

3. No es pot imposar sanció per la comissió d'una falta molt greu o greu, sinó en virtut d'expedient disciplinari instruït a l'efecte mitjançant el procediment que estableixi el Reglament general de règim disciplinari dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia que es dicti en desplegament d'aquesta Llei.

Per a la imposició de sancions per faltes lleus, no és preceptiva la instrucció prèvia de l'expedient, llevat del tràmit d'audiència a l'interessat.

4. Quan de la instrucció d'un procediment disciplinari en resulti l'existència d'indícis fundats de criminalitat, s'ha de suspendre la seva tramitació, i posar-ho en coneixement del ministeri fiscal.

5. La incoació d'un procediment penal no és obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no s'ha de dictar resolució en aquest fins que no s'hagi dictat sentència ferma o interlocutòria de sobreseïment en la causa penal.

En tot cas, la declaració de fets provats que conté la resolució que posa terme al procediment penal vincula la resolució que es dicti a l'expedient disciplinari, sense perjudici de la diferent qualificació jurídica que puguin merèixer en una via i en l'altra.

Només es pot dictar sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets quan no hi hagi identitat de fonament jurídic i bé jurídic protegit.

6. Durant la tramitació del procediment es pot acordar la suspensió provisional com a mesura cautelar, que requereix resolució motivada.

7. Les sancions disciplinàries s'anoten al registre de personal, amb expressió dels fets imputats. Aquestes anotacions es cancel·len pel transcurs dels terminis que es determinin reglamentàriament.

Article 535.

El procediment disciplinari que s'estableixi en desplegament d'aquesta Llei orgànica ha de garan-

tir al funcionari expedientat, a més dels reconeguts per l'article 35 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els drets següents:

1r A la presumpció d'innocència.

2n A ser notificat del nomenament d'instructor i secretari, així com a recusar-los.

3r A ser notificat dels fets imputats, de la infracció que constitueixin i de les sancions que, si s'escau, es puguin imposar, així com de la resolució sancionadora.

4t A formular alegacions.

5è A proposar totes les proves que siguin adequades per a la determinació dels fets.

6è A poder actuar en el procediment assistit de lletrat o dels representants sindicals que determini.

Article 536.

Les faltes poden ser molt greus, greus i lleus.

A) Es consideren faltes molt greus:

1. L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de la funció pública.

2. Tota actuació que suposi discriminació per raó de sexe, raça, religió, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

3. L'abandonament del servei.

4. L'emissió d'informes o adopció d'acords o resolucions manifestament il·legals, quan es causi perjudici greu a l'interès públic o es lesionin drets fonamentals dels ciutadans.

5. La utilització indeguda de la documentació o informació a què tinguin o hagin tingut accés per raó del seu càrrec o funció.

6. La negligència en la custòdia de documents que doni lloc a la seva difusió o coneixement indeguts.

7. L'incompliment reiterat de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades.

8. La utilització de les facultats que tingui atribuïdes, per influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit.

9. L'incompliment de les decisions judicials l'execució de les quals tinguin encomanades.

10. La desobediència greu o reiterada a les ordres o instruccions verbals o escrites d'un superior emeses per aquest en l'exercici de les seves competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguin manifestament il·legals.

11. La utilització de la condició de funcionari per a l'obtenció d'un benefici indegut per a si o per a un tercer.

12. La realització d'activitats declarades incompatibles per llei.

13. La inobservança del deure d'abstenció, tot i saber que es dona alguna de les causes legalment previstes.

14. Els actes que impedeixin l'exercici dels drets fonamentals, de les llibertats públiques i dels drets sindicals.

15. L'incompliment del deure d'atendre els serveis essencials en cas de vaga.

16. L'assetjament sexual.

17. L'agressió greu a qualsevol persona amb la qual es relacionin en l'exercici de les seves funcions.

18. L'arbitrarietat en l'ús d'autoritat que causi perjudici greu als subordinats o al servei.

19. Les accions i omissions que hagin donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per frau o culpa greu.

20. La comissió d'una falta greu quan hagi estat sancionat amb anterioritat per dues de greus que hagin adquirit fermesa, sense que hagin estat cancel·lades o s'hagi procedit a cancel·lar les anotacions corresponents.

B) Es consideren faltes greus:

1. La desobediència expressa a les ordres o instruccions d'un superior, emeses per aquest en l'exercici de les seves competències referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguin manifestament il·legals.

2. L'incompliment de les decisions judicials l'execució de les quals els ha estat encomanada, quan no constitueixi falta molt greu.

3. L'abús d'autoritat en l'exercici de les seves funcions quan no constitueixi falta molt greu.

4. La negligència a la custòdia de documents, així com la utilització indeguda d'aquests o de la informació que coneguin per raó del càrrec, quan aquestes conductes no constitueixin falta molt greu.

5. La tercera falta injustificada d'assistència en un període de tres mesos.

6. La negligència o el retard injustificat en el compliment de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades quan no constitueixi un notori incompliment d'aquestes.

7. L'exercici de qualsevol activitat susceptible de compatibilitat, de conformitat amb el que disposa la Llei 53/1984, de 26 de desembre, sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, sense obtenir la pertinent autorització o havent-la obtingut amb falta de veracitat en els pressupòsits alegats.

8. La falta de consideració greu amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o ciutadans.

9. Causar dany greu als documents o material de treball, així com als locals destinats a la prestació del servei.

10. La utilització inadequada dels mitjans informàtics i materials emprats en l'exercici de les seves funcions i l'incompliment de les instruccions facilitades per a la seva utilització, així com la utilització indeguda de les claus d'accés als sistemes informàtics.

11. Les accions o omissions dirigides a eludir els sistemes de control d'horaris o a impedir que siguin detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball.

12. Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat disciplinària que sigui procedent al personal que integri la seva oficina, quan coneguin o hagin de conèixer l'incompliment greu per part d'aquests dels deures que els corresponguin.

13. Obstaculitzar les tasques d'inspecció.

14. Promoure la seva abstenció de forma clarament injustificada.

15. L'incompliment reiterat de l'horari de treball sense causa justificada.

16. La comissió d'una falta de caràcter lleu havent estat sancionat anteriorment per resolució ferma per dues de lleus, sense que hagin estat cancel·lades o hagi estat procedent la cancel·lació de les anotacions corresponents.

C) Es consideren faltes lleus:

1. La falta de consideració amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals

o ciutadans, quan no constitueixi una infracció més greu.

2. L'incompliment dels deures propis del seu càrrec o lloc de treball o la negligència en el seu acompliment, sempre que aquestes conductes no constitueixin infracció més greu.

3. El retard injustificat en el compliment de les seves funcions, quan no constitueixi falta més greu.

4. L'absència injustificada per un dia.

5. L'incompliment de l'horari de treball sense causa justificada quan no constitueixi falta greu.

Article 537.

Al Reglament general de règim disciplinari dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia es fixen els criteris per a la determinació de la graduació de les sancions que, en tot cas, es basen en els principis següents:

1r Intencionalitat.

2n Perjudici causat a l'Administració o als ciutadans.

3r Grau de participació en la comissió de la falta.

4t Reiteració o reincidència.

Article 538.

Les sancions que es poden imposar als funcionaris per les faltes comeses en l'exercici del seu càrrec són:

a) Advertència.

b) Suspensió de feina i sou.

c) Trasllat forçós fora del municipi de destinació.

d) Separació del servei.

Les sancions dels paràgrafs b) i c) es poden imposar per la comissió de faltes greus i molt greus, i la seva durada es gradua en funció de les circumstàncies que concorrin en el fet objecte de sanció.

La sanció de separació de servei només es pot imposar per faltes molt greus.

La suspensió de funcions imposada per la comissió d'una falta molt greu no pot ser superior a sis anys ni inferior a tres anys. Si s'imposa per falta greu, no passa de tres anys.

Els funcionaris als quals se sancioni amb trasllat forçós no poden obtenir una nova destinació al municipi d'origen durant tres anys, quan hagi estat imposada per falta molt greu, i durant un any, quan hagi correspost a la comissió d'una falta greu.

Les faltes lleus només poden ser corregides amb advertència.

Article 539.

Són competents per a la incoació i tramitació d'expedients disciplinaris així com per a la imposició de sancions dels funcionaris dels cossos inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest llibre, el Ministeri de Justícia i els òrgans que determinin les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits territorials respectius i respecte dels funcionaris que hi són destinats.

La separació del servei és acordada pel ministre de Justícia en tot cas.

Quan la sanció de trasllat forçós suposi la mobilitat del territori d'una comunitat autònoma al d'una altra amb competències assumides, és competent per acordar-la el ministre de Justícia, amb l'informe favorable previ de la comunitat autònoma al territori de la qual es trasllada el funcionari sancionat.

Article 540.

1. Les faltes lleus prescriuen al cap de dos mesos; les greus, al cap de sis mesos, i les molt greus, al cap de l'any. El termini es computa des de la data de la seva comissió.

2. En els casos en què un fet doni lloc a l'obertura de causa penal, els terminis de prescripció no comencen a computar-se sinó des de la conclusió d'aquesta.

3. El termini de prescripció s'interromp en el moment en què s'iniciï el procediment disciplinari i es torna a computar el termini si l'expedient roman paralitzat durant més de sis mesos per causes no imputables al funcionari subjecte a procediment.

4. Les sancions imposades prescriuen al cap de quatre mesos en el cas de les faltes lleus; al cap de l'any, en els casos de faltes greus, i al cap de dos anys, en els casos de faltes molt greus. El termini de prescripció es computa a partir de l'endemà del dia en què la resolució en la qual s'imposi adquireixi fermesa.»

Cent vint-i-cinc. Es crea un nou llibre VII «Del ministeri fiscal i altres persones i institucions que cooperen amb l'Administració de justícia», amb el contingut següent:

«LLIBRE VII

Del ministeri fiscal i altres persones i institucions que cooperen amb l'Administració de justícia

TÍTOL I

Del ministeri fiscal

Article 541.

1. Sense perjudici de les funcions encomanades a altres òrgans, el ministeri fiscal té per missió promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei, d'ofici o a petició dels interessats, així com vetllar per la independència dels tribunals i procurar davant d'aquests la satisfacció de l'interès social.

2. El ministeri fiscal es regeix pel que disposi el seu Estatut orgànic.

TÍTOL II

Dels advocats i procuradors

Article 542.

1. Correspon en exclusiva la denominació i funció d'advocat al llicenciat en dret que exerceixi professionalment la direcció i defensa de les parts en tota classe de processos, o l'assessorament i consell jurídic.

2. En la seva actuació davant els jutjats i tribunals, els advocats són lliures i independents, se subjecten al principi de bona fe, gaudeixen dels drets inherents a la dignitat de la seva funció i són emparats per aquells en la seva llibertat d'expressió i defensa.

3. Els advocats han de guardar secret de tots els fets o notícies de què coneguin per raó de qualsevol de les modalitats de la seva actuació professional, i no poden ser obligats a declarar sobre aquests.

Article 543.

1. Correspon exclusivament als procuradors la representació de les parts en tot tipus de processos, excepte quan la llei autoritzi una altra cosa.

2. Poden realitzar els actes de comunicació a les parts del procés que la llei els autoritzi.

3. És aplicable als procuradors el que disposa l'apartat 3 de l'article anterior.

4. En l'exercici de la seva professió els procuradors poden ser substituïts per un altre procurador. També per als actes i en la forma que es determini reglamentàriament poden ser substituïts per un oficial habilitat.

Article 544.

1. Els advocats i procuradors, abans d'iniciar el seu exercici professional, han de prestar jurament o promesa d'acatament a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. La col·legiació dels advocats i procuradors és obligatòria per actuar davant els jutjats i tribunals en els termes que preveuen aquesta Llei i per la legislació general sobre col·legis professionals, llevat que actuïn al servei de les administracions públiques o entitats públiques per raó de dependència funcional o laboral.

Article 545.

1. Llevat que la Llei disposi una altra cosa, les parts poden designar lliurement els seus representants i defensors entre els procuradors i advocats que compleixin els requisits exigits per les lleis.

2. Cal designar d'ofici, d'acord amb el que s'hi estableixi, a qui ho sol·liciti o es negui a nomenar-los, i la seva intervenció és preceptiva. La defensa d'ofici té caràcter gratuït per a qui acrediti insuficiència de recursos per litigar en els termes que estableix la Llei.

3. En els procediments laborals i de Seguretat Social la representació tècnica pot ser exercida per un graduat social col·legiat, al qual són aplicables les obligacions inherents a la seva funció, d'acord amb el que disposen el seu ordenament jurídic professional, aquest títol i especialment els articles 187, 542.3 i 546 d'aquesta Llei.

Article 546.

1. És obligació dels poders públics garantir la defensa i l'assistència d'advocat, en els termes que estableixen la Constitució i les lleis.

2. Els advocats i procuradors estan subjectes en l'exercici de la seva professió a responsabilitat civil, penal i disciplinària, segons escaigui.

3. Les correccions disciplinàries per la seva actuació davant els jutjats i tribunals es regeixen pel que estableixen aquesta Llei i les lleis processals. La responsabilitat disciplinària per la seva conducta professional competeix declarar-la als col·legis i consells corresponents de conformitat amb els seus estatuts, que han de respectar en tot cas les garanties de la defensa de tot el procediment sancionador.

TÍTOL III

De la policia judicial

Article 547.

La funció de la policia judicial comprèn l'auxili als jutjats i tribunals i al ministeri fiscal en l'esbrinament dels delictes i en el descobriment i l'assegurament dels delinqüents. Aquesta funció competeix, quan siguin requerits per prestar-la, a tots els membres de les forces i cossos de seguretat, tant si depenen del Govern central com de les comunitats autònomes o dels ens locals, dins l'àmbit de les seves competències respectives.

Article 548.

1. S'estableixen unitats de policia judicial que depenen funcionalment de les autoritats judicials i del ministeri fiscal en l'acompliment de totes les actuacions que aquelles els encomanin.

2. Per llei es fixa l'organització d'aquestes unitats i els mitjans de selecció i règim jurídic dels seus membres.

Article 549.

1. Corresponen específicament a les unitats de policia judicial les funcions següents:

a) Esbrinar sobre els responsables i les circumstàncies dels fets delictius i la detenció dels primers, i donar-ne compte seguidament a l'autoritat judicial i fiscal, de conformitat amb el que disposen les lleis.

b) Auxiliar l'autoritat judicial i fiscal en totes les actuacions que hagi de fer fora de la seva seu i requereixin la presència policial.

c) Realitzar materialment les actuacions que exigeixin l'exercici de la coerció ordenades per l'autoritat judicial o fiscal.

d) Garantir el compliment de les ordres i resolucions de l'autoritat judicial o fiscal.

e) Qualsevol altres de la mateixa naturalesa en què sigui necessària la seva cooperació o auxili ordenades per l'autoritat judicial o fiscal.

2. En cap cas es poden encomanar als membres de les unitats esmentades la pràctica d'actuacions que no siguin les pròpies de la policia judicial o les que en deriven.

Article 550.

1. En les funcions d'investigació penal, la policia judicial actua sota la direcció dels jutjats i tribunals i del ministeri fiscal.

2. Els funcionaris de policia judicial a qui s'hagi encomanat una actuació o investigació concreta dins les competències a què es refereix l'article 547 d'aquesta Llei, no poden ser remoguts o apartats fins que aquesta finalitzi o, en tot cas, la fase del procediment judicial que la va originar, si no és per decisió o amb l'autorització del jutge o fiscal competent.

TÍTOL IV

De la representació i defensa de l'Estat i altres ens públics

Article 551.

1. La representació i defensa de l'Estat i dels seus organismes autònoms, així com la representació i defensa dels òrgans constitucionals, les normes internes dels quals no estableixin un règim especial propi, corresponen als advocats de l'Estat integrats al servei jurídic de l'Estat. Els advocats de l'Estat poden representar i defensar els organismes i entitats públics restants, societats mercantils estatals i fundacions amb participació estatal, en els termes que conté la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques i disposicions de desplegament. La representació i defensa de les entitats gestores i de la Tresoreria General de la Seguretat Social corresponen als lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, sense perjudici que, en ambdós casos, i d'acord amb el que reglamentàriament es determini, puguin ser encomanades a un advocat col·legiat especialment designat a l'efecte.

2. La representació i defensa de les Corts Generals, del Congrés dels Diputats, del Senat, de la

Junta Electoral Central i dels òrgans i les institucions vinculats o dependents d'aquelles corresponen als lletrats de les Corts Generals integrats a les secretaries generals respectives.

3. La representació i defensa de les comunitats autònomes i les dels ens locals corresponen als lletrats que serveixin als serveis jurídics de les administracions públiques esmentades, llevat que designin un advocat col·legiat que els representi i defensi. Els advocats de l'Estat poden representar i defensar les comunitats autònomes i els ens locals en els termes que contenen la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'assistència jurídica a l'Estat i institucions públiques i la seva normativa de desplegament.

TÍTOL V

De les sancions que es poden imposar als que intervenen en els plets o les causes

Article 552.

Els advocats i procuradors que intervinguin en els plets i les causes, quan incompleixin les obligacions que els imposa aquesta Llei o les lleis processals, poden ser corregits d'acord amb el que disposa aquest títol, sempre que el fet no constitueixi delictes.

Article 553.

Els advocats i procuradors també són corregits disciplinàriament per la seva actuació davant els jutjats i tribunals:

1r) Quan en la seva actuació forense faltin oralment al respecte degut, per escrit o per obra, als jutges i tribunals, fiscals, advocats, secretaris judicials o qualsevol persona que intervingui o es relacioni amb el procés.

2n) Quan cridats a l'ordre en les al·legacions orals no obeeixin reiteradament a qui presideixi l'acte.

3r) Quan no compareguin davant el tribunal sense causa justificada una vegada citats de forma legal.

4t) Quan renunciïn injustificadament a la defensa o representació que exerceixin en un procés, dins dels set dies anteriors a la celebració del judici o les vistes assenyalades.

Article 554.

1. Les correccions que es poden imposar a les persones a qui es refereixen els dos articles anteriors són:

a) Advertència.

b) Multa la quantia màxima de la qual és la que preveu el Codi penal com a pena corresponent a les faltes.

2. La imposició de la correcció de multa es fa atenent la gravetat, els antecedents i les circumstàncies dels fets comesos, i en tot cas s'imposa sempre amb audiència de l'interessat.

Article 555.

1. La correcció la imposa l'autoritat davant la qual se segueixin les actuacions.

2. Es pot imposar a les actuacions o en procediment a part. En tot cas, el secretari fa constar el fet que motiví l'actuació correctora, les al·legacions de l'implicat i l'acord que adopti el jutge o la sala.

Article 556.

Contra l'acord d'imposició de la correcció es pot interposar, en el termini de cinc dies, recurs d'audiència en justícia davant el secretari judicial, el jutge o la sala, els quals han d'emetre resolució l'endemà. Contra aquest acord o contra el d'imposició de la sanció, en el cas que no s'hagi utilitzat el recurs d'audiència en justícia, es pot interposar recurs d'alçada, en el termini de cinc dies, davant la sala de Govern, que ha d'emetre resolució amb l'informe previ del secretari judicial, del jutge o de la sala que va imposar la correcció, en la primera reunió que es faci.

Article 557.

Quan sigui procedent alguna de les correccions especials que preveuen les lleis processals per a casos determinats, cal aplicar, quant a la manera d'imposar-la i els recursos utilitzables, el que estableixen els dos articles anteriors.»

Cent vint-i-sis. Es fa una nova redacció de la disposició addicional setena, en els termes següents:

«Quan el coneixement del recurs governatiu contra la qualificació negativa d'un registrador de la propietat basada en normes de dret foral estigui atribuït pels estatuts d'autonomia als òrgans judicials que hi hagi a la comunitat autònoma en què estigui demarcat el Registre de la Propietat, s'ha d'interposar davant l'òrgan jurisdiccional competent. Si s'ha interposat davant la Direcció General dels Registres i Notariat, aquesta l'ha de remetre a l'òrgan esmentat.»

Cent vint-i-set. S'hi afegeix una nova disposició addicional catorzena, amb la redacció següent:

«L'accessibilitat per a persones amb discapacitat i persones grans de dependències i serveis de caràcter jurisdiccional constitueix un criteri de qualitat, que ha de ser garantit per les autoritats competents. Les dependències i els serveis judicials de nova creació han de complir les disposicions normatives vigents en matèria de promoció de l'accessibilitat i eliminació de barreres de tot tipus que els siguin aplicables. Les administracions i autoritats competents, en l'àmbit de les seves atribucions respectives, promouen programes per eliminar les barreres de les dependències i serveis que per raó de la seva antiguitat o altres motius presentin obstacles per als usuaris amb problemes de mobilitat o comunicació.»

Disposició addicional primera. *Categories del cos de secretaris judicials.*

Es mantenen les tres categories del cos de secretaris judicials que, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es converteixen en categories personals, i se suprimeix l'ascens forçós. El Ministeri de Justícia procedeix a confirmar els secretaris judicials en la categoria que tinguin en la data esmentada. Els que es considerin perjudicats en l'assignació de la seva categoria personal, en poden sol·licitar la revisió de conformitat amb els criteris objectius basats en el temps de serveis efectius prestats al cos.

Així mateix, el Ministeri de Justícia procedeix a classificar en grups els llocs de treball adscrits a secretaris judicials. L'assignació de categories personals i la classificació dels llocs de treball als grups corresponents no suposa la cessació en les destinacions obtingudes

per concurs, tant si el lloc ocupat es classifica en grup superior o inferior a la categoria personal.

Si el lloc de treball es classifica en un grup superior, el secretari judicial que l'ocupi comença a consolidar la nova categoria a partir del moment en què s'aprovin els grups de classificació dels llocs de treball esmentats.

Disposició addicional segona. Cos de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Els funcionaris de carrera pertanyents a l'escala de tècnics facultatius de l'Institut de Toxicologia s'integren amb efectes de l'u de gener de 2004 al cos de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses que crea aquesta llei.

Disposició addicional tercera. Secretaris de jutjats de pau de municipis de més de 7.000 habitants.

Els membres del cos de secretaris de jutjats de pau de municipis de més de set mil habitants declarats a extingir s'integren al cos de gestió processal i administrativa si compleixen els requisits de titulació per a l'accés a aquest cos. Els que en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei no tinguin aquesta titulació, queden integrats a l'escala que s'ha d'extingir d'aquest cos que crea aquesta llei.

La integració té efectes des del dia 1 de gener de 2004.

Disposició addicional quarta. Integració de cossos.

1. Els funcionaris de carrera pertanyents al cos d'oficials de l'Administració de justícia que tinguin, en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei orgànica, titulació de diplomant universitari, enginyer tècnic, arquitecte tècnic o equivalent, s'integren amb efectes d'1 de gener de 2004 al cos de gestió processal i administrativa que crea aquesta llei.

2. Els funcionaris de carrera de l'escala de tècnics especialistes de l'Institut de Toxicologia que tinguin en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei el títol de tècnic superior en formació professional o equivalent, s'integren amb efectes d'1 de gener de 2004 al cos de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

3. Els funcionaris de carrera pertanyents al cos d'auxiliars de l'Administració de justícia que tinguin, en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei orgànica, titulació de batxiller o equivalent, s'integren amb efectes d'1 de gener de 2004 al cos de tramitació processal i administrativa que crea aquesta llei.

4. Els funcionaris de carrera pertanyents a l'escala d'auxiliars de laboratori de l'Institut de Toxicologia que tinguin, en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei orgànica, títol de tècnic en formació professional o equivalent, s'integren amb efectes d'1 de gener de 2004 al cos d'ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses que crea aquesta llei.

5. Els funcionaris de carrera pertanyents al cos d'agents de l'Administració de justícia que tinguin, en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei orgànica, el títol de graduat en ESO o equivalent, s'integren amb efectes d'1 de gener de 2004 al cos d'auxili judicial que crea aquesta llei.

6. Els funcionaris de carrera dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, de l'escala de tècnics especialistes i de l'escala d'auxiliars de laboratori de l'Institut de Toxicologia que, perquè no compleixen els requisits de titulació exigits en la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, no es puguin integrar als cossos que es creen, s'integren amb efectes d'1 de

gener de 2004 a les escales per extingir que a continuació es detallen:

Escala per extingir del cos de gestió processal i administrativa, en la qual s'integren els funcionaris de carrera del cos d'oficials al servei de l'Administració de justícia.

Escala per extingir del cos de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, en la qual s'integren els funcionaris de carrera de l'antiga escala de tècnics especialistes de l'Institut de Toxicologia.

Escala per extingir del cos de tramitació processal i administrativa, en la qual s'integren els funcionaris de carrera del cos d'auxiliars al servei de l'Administració de justícia.

Escala per extingir del cos d'auxili judicial, en la qual s'integren els funcionaris pertanyents al cos d'agents al servei de l'Administració de justícia.

Escala per extingir del cos d'ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, en la qual s'integren els funcionaris de carrera de l'antiga escala d'auxiliars de laboratori de l'Institut de Toxicologia.

7. La integració als cossos o a les escales no suposa cap diferenciació en l'aspecte retributiu i de promoció ni en la resta dels drets laborals que regula aquesta llei.

Els efectes de la integració s'estenen a tots els funcionaris sigui quina sigui la seva situació administrativa.

8. El Ministeri de Justícia estableix el procediment per a la integració dels cossos esmentats.

Disposició addicional cinquena. Havers reguladors a efectes passius.

Els havers reguladors a efectes passius dels cossos i escales de nova creació que estableix aquesta llei, tant per a la determinació de les pensions de classes passives que siguin procedents, com per al càlcul de les quotes de drets passius i del mutualisme administratiu, són sense efectes retroactius i amb independència de la forma d'accés als cossos esmentats els que corresponguin a la titulació exigida per a l'ingrés en aquests, segons el que disposen l'article 30 del text refós de la llei de classes passives de l'Estat i disposicions concordants.

Disposició addicional sisena. Supressió d'habilitacions.

A partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta llei, queden sense efecte les habilitacions concedides a l'empara de l'article 282.1 de la llei orgànica del poder judicial 6/1985.

Disposició addicional setena. Funcionaris destinats en fiscalies.

Les disposicions i normes organitzatives que estableix aquesta llei orgànica són referència a l'organització dels llocs de treball de les fiscalies i adscripcions de fiscalies, que només són ocupats per funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia, als quals són aplicables les normes reguladores de l'Estatut jurídic que per als cossos esmentats estableixen aquesta llei i les disposicions reglamentàries que es dictin en el seu desplegament.

Disposició addicional vuitena. Aplicació a la Comunitat Foral de Navarra.

Les disposicions d'aquesta llei orgànica referides al personal funcionari de carrera pertanyent als cossos al

servei de l'Administració de justícia s'apliquen a la Comunitat Foral de Navarra en els termes que estableixen l'article 122 i la disposició addicional primera de la Constitució i la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i amillorament del règim foral de Navarra.

Disposició addicional novena. *Nou òrgan de direcció i coordinació.*

En l'estructura del Ministeri de Justícia hi ha un òrgan encarregat de la direcció i coordinació dels secretaris de Govern i de la resta de secretaris judicials, el titular del qual es denomina secretari general de l'Administració de justícia.

Disposició addicional desena. *Reforma de la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal:

a) Es fa una nova redacció de la disposició d'addicional quarta, que passa a tenir el contingut següent:

«Disposició addicional quarta.

Els jutges als quals es refereix l'article 308 de la Llei orgànica del poder judicial perceben amb càrrec als pressupostos del Ministeri de Justícia les retribucions bàsiques corresponents a la categoria de jutge i les retribucions complementàries, variables i especials corresponents al lloc de destinació ocupat, tan bon punt siguin cridats per a l'exercici de les funcions a què es refereixen els articles 212.2, 216, 216 bis 1, 216 bis 2, 216 bis 3 i 216 bis 4 de la Llei orgànica del poder judicial.

Mentre estiguin adscrits al Consell General del Poder Judicial, sense que els hagin cridat per a l'exercici de les funcions jurisdiccionals esmentades, perceben les retribucions bàsiques i complementàries esmentades amb càrrec als pressupostos del Consell General del Poder Judicial.»

b) S'hi afegeix una nova disposició addicional setena, en els termes següents:

«Disposició addicional setena.

Els membres de les carreres judicial i fiscal destinats al Ministeri de Justícia de conformitat amb el que disposa l'article 25 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, perceben, en concepte de retribucions complementàries fixades en aquesta Llei, el complement de destinació corresponent als magistrats del Tribunal Superior de Justícia del grup 1, quan tinguin la categoria de magistrats o fiscals, i el complement de destinació corresponent al grup 5, quan tinguin la categoria de jutges i advocats fiscals. Les retribucions bàsiques són les que preveu aquesta Llei d'acord amb la seva categoria i tots ells poden percebre, així mateix, quan escaigui, retribucions variables i retribucions especials per a l'acompliment o la prestació de determinats serveis, d'acord amb les previsions que conté aquesta Llei, en la quantia i les condicions que estableixi el Ministeri de Justícia.

Si tenen la categoria de magistrats del Tribunal Suprem han de percebre les retribucions que els corresponguin de conformitat amb les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Aquesta disposició addicional s'aplica amb els efectes econòmics que preveu la disposició transitòria primera d'aquesta Llei.»

Disposició addicional onzena. *Reforma de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial:

U. Es modifiquen els articles 3; 8, apartat 2, i 23, apartats 1 i 3, que tenen la redacció següent:

«Article 3.

1. Les audiències provincials, els jutjats penals, els jutjats contenciosos administratius, els jutjats socials, els jutjats de vigilància penitenciària, els jutjats de menors i els jutjats mercantils tenen jurisdicció en l'àmbit territorial de la seva respectiva província.

2. Tanmateix, tenen la seva jurisdicció limitada a un sol partit judicial, o a diversos o, al contrari, ampliada a diverses províncies els jutjats dels ordres a què es refereix el paràgraf anterior en els casos que preveuen els annexos VII, VIII, IX, X, XI i XII d'aquesta Llei.

3. A efectes de la demarcació judicial, les ciutats de Ceuta i Melilla queden integrades en la circumscripció territorial de la secció sisena de l'Audiència Provincial de Cadis, amb seu a Ceuta, i de la secció vuitena de l'Audiència Provincial de Màlaga, amb seu a Melilla, respectivament.

4. Els òrgans judicials que tenen seu a Ceuta i Melilla tenen la jurisdicció limitada al partit judicial respectiu.

5. En els casos en què l'annex V d'aquesta Llei preveu l'existència de seccions d'una audiència provincial fora de la capital de la província, la jurisdicció de les seccions esmentades s'exerceix als partits judicials que, segons l'annex esmentat, hi estiguin adscrits.

6. Els jutjats mercantils d'Alacant que s'especialitzin tenen competència, a més, per conèixer, en primera instància i de forma exclusiva, de tots els litigis que es promoguin a l'empara del que preveuen els reglaments núm. 40/94 del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, i 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència els jutjats esmentats estenen la seva jurisdicció a tot el territori nacional, i únicament a aquests efectes es denominen jutjats de marca comunitària.

7. La secció o seccions de l'Audiència Provincial d'Alacant que s'especialitzin coneixen a més, en segona instància i de forma exclusiva, de tots els recursos als quals es refereix l'article 101 del Reglament núm. 40/94 del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 1993, sobre la marca comunitària, i el Reglament 6/2002, del Consell de la Unió Europea, de 12 de desembre de 2001, sobre els dibuixos i models comunitaris. En l'exercici d'aquesta competència estenen la seva jurisdicció a tot el territori nacional i només a aquests efectes es denominen tribunals de marca comunitària.»

Article 8, apartat 2.

«2. Les seccions de les audiències provincials a què es refereix l'apartat 5 de l'article 3r d'aquesta Llei, així com els jutjats penals, els jutjats contenciosos administratius, els jutjats socials, els jutjats de menors i els jutjats mercantils amb jurisdicció d'extensió territorial inferior o superior a la d'una

província tenen la seva seu a la capital del partit que s'assenyali per llei de la corresponent comunitat autònoma i prenen el nom del municipi en què aquella estigui situada.»

Article 23, apartats 1 i 3.

«1. El Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem està integrat per la plantilla de magistrats que estableixi el Ministeri de Justícia de conformitat amb el que preveu l'article 163 de la Llei orgànica del poder judicial. Un d'ells n'exerceix la direcció.»

«3. Poden ser remoguts lliurement pel president del Tribunal Suprem. En cessar, han de sol·licitar el reingrés al servei actiu en el termini màxim de 10 dies a comptar des de l'endemà de la cessació i incorporar-se a la seva destinació dins els 20 dies immediatament següents; si no ho fan, se'ls declara en situació d'excedència voluntària amb efectes des del dia en què van cessar en el lloc o càrrec ocupat. El reingrés té efectes econòmics i administratius des de la data de la sol·licitud.»

Dos. S'hi afegixen els articles 19 bis i 46 bis, que tenen el text següent:

«Article 19 bis.

1. La planta inicial dels jutjats mercantils és la que estableix l'annex XII d'aquesta Llei.

Per a la concreció d'aquesta planta inicial i la que sigui objecte de desenvolupament posterior, fet mitjançant un reial decret de conformitat amb el que estableix l'article 20 d'aquesta Llei, s'ajusta als criteris següents:

a) Creació de jutjats mercantils.

1r) Es poden crear jutjats mercantils amb seu a la capital de la província i jurisdicció a tota la província, quan les càrregues de treball així ho aconsellin.

2n) També es poden establir jutjats mercantils en poblacions diferents de la capital de la província quan criteris poblacionals, industrials o mercantils així ho aconsellin, amb jurisdicció en un o diversos partits judicials.

b) Transformació de jutjats de primera instància i de primera instància i instrucció en jutjats mercantils.

En les províncies on, en consideració al volum d'assumptes no sigui necessària l'ampliació de la planta, es transformen alguns jutjats de primera instància i de primera instància i instrucció en jutjats mercantils.

c) Compatibilització, en un mateix jutjat, de les matèries mercantils amb la resta de les de la jurisdicció civil.

En els casos en què el volum d'assumptes així ho aconselli, es compatibilitzen en un mateix jutjat les matèries mercantils amb la resta de les de la jurisdicció civil.

2. Els jutjats mercantils són servits per magistrats.

3. La provisió dels jutjats mercantils es fa mitjançant concurs, que es resol a favor dels qui, acreditant l'especialització corresponent en els assumptes propis dels esmentats jutjats obtinguda mitjançant la superació de les proves selectives que reglamentàriament determini el Consell General del Poder Judicial, tinguin millor lloc al seu escalafó. Si no, es cobreix amb els magistrats que acreditin haver romàs més anys en l'ordre jurisdiccional civil.

A falta d'aquests, per l'ordre d'antiguitat que estableix l'apartat primer de l'article 329 de la Llei orgànica del poder judicial.»

«Article 46 bis.

El Govern, dins del marc de la respectiva Llei de pressupostos, escoltat el Consell General del Poder Judicial, i, si s'escau, la comunitat autònoma afectada, procedeix de forma escalonada, mitjançant un reial decret, a la constitució, compatibilització i transformació de jutjats de primera instància i de jutjats de primera instància i instrucció per a la plena efectivitat de la planta corresponent als jutjats mercantils.»

Tres. Es modifiquen parcialment els annexos I, V, VI i VII en els termes següents:

«ANNEX I

RELACIÓ DE TERMES MUNICIPALS AGRUPATS PER PARTITS JUDICIALS

PJ	CM	Nom del municipi
		Comunitat Autònoma d'Andalusia
		<i>Província de Màlaga</i>
3	007	Alhaurín de la Torre.
3	003	Alfarnate.
3	004	Alfarnatejo.
3	011	Almogía.
3	012	Álora.
3	013	Alozaina.
3	018	Ardales.
3	036	Carratraca.
3	038	Cártama.
3	039	Casabermeja.
3	040	Casarabonela.
3	043	Colmenar.
3	067	Málaga.
3	080	Pizarra.
3	082	Rincón de la Victoria.
3	083	Riogordo.
3	092	Totalán.
3	100	Yunquera.
12	025	Benalmádena.
12	901	Torremolinos.
		Comunitat Autònoma de les illes Balears
		<i>Província de les illes Balears</i>
3	004	Algaida.
3	010	Bunyola.
3	018	Deià.
3	020	Esporles.
3	025	Fornalutx.
3	031	Llucmajor.
3	036	Marratxí.
3	040	Palma de Mallorca.
3	045	Puigpunyent.
3	053	Santa Eugènia.
3	056	Santa Maria del Camí.
3	061	Sóller.
3	063	Valldemossa.
7	005	Andratx.
7	007	Banyalbufar.
7	011	Calvià.
7	021	Estellencs.

PJ	CM	Nom del municipi	PJ	CM	Nom del municipi
		Comunitat Autònoma de les Canàries	3	119	San Juan de Alicante.
		<i>Província de Las Palmas</i>	10	004	Aigües.
			10	046	Busot.
5	011	Ingenio.	10	083	Xixona.
5	026	Telde.	10	090	Mutxamel.
5	031	Valsequillo de Gran Canaria.	10	122	Sant Vicent del Raspeig.
6	012	Mogán.	10	132	La Torre de les Maçanes.
6	019	San Bartolomé de Tirajana.			Comunitat de Madrid
8	002	Agüimes.			<i>Província de Madrid</i>
8	022	Santa Lucía de Tirajana.			
		Comunitat Valenciana	12	080	Majadahonda.
		<i>Província d'Alacant</i>	12	127	Las Rozas de Madrid.
3	014	Alacant.	21	115	Pozuelo de Alarcón.
3	050	El Campello.			

ANNEX V

AUDIÈNCIES PROVINCIALS

Província seu	Magistrats	Jurisdicció
<i>Comunitat Valenciana</i>		
Alacant	19	Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12.
Secció vuitena (Tribunal Marca Comunitària) ...	3	Partits judicials 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 i 12 i àmbit nacional per a marca comunitària.
Elx	4	Partits judicials 4, 8 i 13.
Total	26	

ANNEX VI

JUTJATS DE PRIMERA INSTÀNCIA I INSTRUCCIÓ

Província	Partit judicial número	Primera Instància	Instrucció	Primera Instància i Instrucció
<i>Illes Balears</i>	1			2 ocupats per magistrats.
Illes Balears.	2			5
	3	18	11	5
	4			7 ocupats per magistrats.
	5			2
	6			2
	7			
Total				52
<i>Canàries</i>				
Las Palmas.	1			6
	2	13	7	4
	3			2
	4			7 ocupats per magistrats.
	5			8
	6			2
	7			4
	8			
Total				53

Província	Partit judicial número	Primera Instància	Instrucció	Primera Instància i Instrucció
<i>Madrid</i>				
Madrid.	1			1
	2			5 ocupats per magistrats.
	3			3
	4			7 ocupats per magistrats.
	5			7 ocupats per magistrats.
	6	6	4	3
	7			3
	8			7 ocupats per magistrats.
	9			6 ocupats per magistrats.
	10			7 ocupats per magistrats.
	11	76	50	5 ocupats per magistrats.
	12			7 ocupats per magistrats.
	13			5 ocupats per magistrats.
	14			4 ocupats per magistrats.
	15			6 ocupats per magistrats.
	16			5 ocupats per magistrats.
	17			5 ocupats per magistrats.

Província	Partit judicial número	Primera Instància	Instrucció	Primera Instància i Instrucció
	18			9 ocupats per magistrats. 4 ocupats per magistrats. 3 4
	19			
	20			
	21			
Total				230

ANNEX VII**Jutjats penals**

Província	Seu en partit judicial número	Jurisdicció	Nombre de jutjats
<i>Catalunya</i>			
Barcelona.	2	Estén la seva jurisdicció als partits judicials 2 i 8.	2
	3	Estén la seva jurisdicció als partits judicials 3 i 22.	2
	4	Estén la seva jurisdicció al partit judicial número 4.	2
	5	Estén la seva jurisdicció al partit judicial número 5.	1
	6	Estén la seva jurisdicció al partit judicial número 6.	2
	11	Estén la seva jurisdicció als partits judicials 1, 7, 10, 11, 12, 16, 17, 18, 20, 23 i 25.	24
	13	Estén la seva jurisdicció als partits judicials 13 i 19.	3
	14	Estén la seva jurisdicció als partits judicials 9, 14 i 21	2
	15	Estén la seva jurisdicció als partits judicials 15 i 24.	2

Quatre. S'hi afegeix un nou annex XII, amb la redacció següent:

«ANNEX XII**Jutjats mercantils**

	Nombre jutjats mercantils	Jurisdicció
<i>Andalusia</i>		
Almeria.	1	Àmbit provincial.
Cadís.	1	Àmbit provincial.
Cordova.	1	Àmbit provincial.
Granada.	1	Àmbit provincial.
Huelva.	1	Àmbit provincial.
Jaén.	1	Àmbit provincial.
Màlaga.	1	Àmbit provincial.
Sevilla.	1	Àmbit provincial.
<i>Aragó</i>		
Osca.	1	Àmbit provincial.
Terol.	1	Àmbit provincial.
Saragossa.	1	Àmbit provincial.

	Nombre jutjats mercantils	Jurisdicció
<i>Astúries</i>		
Astúries.	1	Àmbit provincial.
<i>Illes Balears</i>		
Illes Balears.	1	Àmbit provincial.
<i>Canàries</i>		
Las Palmas.	1	Àmbit provincial.
Santa Cruz de Tenerife.	1	Àmbit provincial.
<i>Cantàbria</i>		
Cantàbria.	1	Àmbit provincial.
<i>Castella i Lleó</i>		
Àvila.	1	Àmbit provincial.
Burgos.	1	Àmbit provincial.
Lleó.	1	Àmbit provincial.
Palència.	1	Àmbit provincial.
Salamanca.	1	Àmbit provincial.
Segòvia.	1	Àmbit provincial.
Sòria.	1	Àmbit provincial.
Valladolid.	1	Àmbit provincial.
Zamora.	1	Àmbit provincial.
<i>Castella-la Manxa</i>		
Albacete.	1	Àmbit provincial.
Ciudad Real.	1	Àmbit provincial.
Conca.	1	Àmbit provincial.
Guadalajara.	1	Àmbit provincial.
Toledo.	1	Àmbit provincial.
<i>Catalunya</i>		
Barcelona.	1	Àmbit provincial.
Girona.	1	Àmbit provincial.
Lleida.	1	Àmbit provincial.
Tarragona.	1	Àmbit provincial.
<i>Comunitat Valenciana</i>		
Alacant.	1	Àmbit provincial (com a Jutjat Marca Comunitària-àmbit nacional).
Castelló.	1	Àmbit provincial.
València.	1	Àmbit provincial.
<i>Extremadura</i>		
Badajoz.	1	Àmbit provincial.
Càceres.	1	Àmbit provincial.
<i>Galícia</i>		
A Coruña.	1	Àmbit provincial.
Lugo.	1	Àmbit provincial.
Ourense.	1	Àmbit provincial.
Pontevedra.	1	Àmbit provincial.
<i>Madrid</i>		
Madrid.	1	Àmbit provincial.
<i>Múrcia</i>		
Murcia.	1	Àmbit provincial.
<i>Navarra</i>		
Navarra.	1	Àmbit provincial.

	Nombre jutjats mercantils	Jurisdicció
<i>País Basc</i>		
Àlaba.	1	Àmbit provincial.
Guipúscoa.	1	Àmbit provincial.
Biscaia.	1	Àmbit provincial.
<i>La Rioja</i>		
La Rioja.	1	Àmbit provincial.
<i>Ciutat de Ceuta</i>		
Ceuta.	1	Àmbit ciutat autònoma.
<i>Ciutat de Melilla</i>		
Melilla.	1	Àmbit ciutat autònoma.»
Total	52	

Cinc. S'hi afegeixen dues noves disposicions transitòries, novena i desena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria novena.

1. Mentre les comunitats autònomes respectives no fixin la seu dels jutjats penals, aquesta s'entén situada on s'hagin constituït els jutjats penals corresponents segons el que disposa l'annex VII d'aquesta Llei.

2. Mentre les comunitats autònomes respectives no fixin la seu dels jutjats mercantils, aquesta s'entén situada a les capitals de província o poblacions que, tant per ser nuclis on els procediments concursals són estadísticament més freqüents, com per tenir atribuït el coneixement exclusiu de determinades competències amb exclusivitat a la resta, resulti així convenient per al compliment adequat de la funció jurisdiccional respecte als terminis processals.»

«Disposició transitòria desena.

Mentre no entrin en funcionament els jutjats de primera instància i instrucció, penals i mercantils corresponents a les noves circumscripcions territorials creades per aquesta Llei, mantenen la seva competència els òrgans judicials que tinguin a l'entrada en vigor de la disposició, coneixent dels assumptes pendents davant aquests fins a la seva conclusió definitiva.»

Sis. S'hi afegeix una disposició final única amb la redacció següent:

«Disposició final única. *Facultat de desplegament.*

El Govern dicta totes les disposicions que siguin necessàries en l'execució i desplegament del que preveu aquesta Llei.»

Disposició addicional dotzena. *Modificacions de la Llei d'enjudiciament civil.*

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei d'enjudiciament civil:

U. L'article 143 passa a tenir la redacció següent:

«Article 143. *Intervenció d'intèrprets.*

1. Quan alguna persona que no conegui el castellà ni, si s'escau, la llengua oficial pròpia de la comunitat autònoma hagi de ser interrogada o prestar alguna declaració, o quan sigui necessari donar-li a conèixer personalment alguna resolució,

el tribunal, per mitjà de provisió, pot habilitar com a intèrpret qualsevol persona coneixedora de la llengua de què es tracti, i se li ha d'exigir jurament o promesa de fidel traducció.

De les actuacions que en aquests casos es practiquin se n'ha d'estendre acta, en la qual constin els textos en l'idioma original i la seva traducció a l'idioma oficial, i que també ha de ser signada per l'intèrpret.

2. En els mateixos casos de l'apartat anterior, si la persona és sorda, sempre s'ha de nomenar, de conformitat amb el que disposa l'expressat apartat, l'intèrpret de llengua de signes adequat.

De les actuacions que es practiquin en relació amb les persones sordes s'estén l'acta oportuna.»

Dos. S'hi afegeix un nou apartat 3 a l'article 525, en els termes següents:

«3. No és procedent l'execució provisional dels pronunciaments de caràcter indemnitzatori de les sentències que declarin la vulneració dels drets a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.»

Tres. S'hi afegeix una nova disposició addicional cinquena, amb el contingut següent:

«Disposició addicional cinquena. *Mesures d'agitació de determinats processos civils.*

1. El Ministeri de Justícia, d'acord amb la comunitat autònoma corresponent amb competències en la matèria, amb l'informe favorable previ del Consell General del Poder Judicial, pot crear oficines d'assenyalament immediat en els partits judicials amb separació entre jutjats de primera instància i jutjats d'instrucció.

Aquestes oficines tenen caràcter de servei comú processal i duen a terme funcions de registre, repartiment i assenyalament de vistes, compareixences i actuacions en els procediments a què es refereix la present disposició addicional.

2. En els partits judicials on es constitueixin oficines d'assenyalament immediat es presenten davant aquestes les demandes i sol·licituds que versin sobre les matèries següents:

a) Reclamacions de quantitat referides a l'apartat 2 de l'article 250 d'aquesta Llei.

b) Desnonaments de finca urbana per falta de pagament de rendes o quantitats degudes i, si s'escau, reclamacions d'aquestes rendes o quantitats quan l'acció de reclamació s'acumuli a l'acció de desnonament.

c) Mesures cautelars prèvies o simultànies a la demanda, a les quals es refereix la regla 6a de l'article 770.

d) Mesures provisionals de nul·litat, separació o divorci, prèvies o simultànies a la demanda, que preveuen els articles 771 i 773.1.

e) Demandes de nul·litat, separació o divorci sol·licitades de mutu acord, o per un dels cònjuges amb el consentiment de l'altre.

3. Aquestes demandes i sol·licituds presentades davant les oficines d'assenyalament immediat es tramiten de conformitat amb les normes d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

Primera. Amb caràcter previ a la seva admissió a tràmit, les oficines d'assenyalament immediat, en una mateixa diligència:

a) Registren les demandes o sol·licituds que preveu l'apartat anterior que es presentin davant aquestes.

b) Acorden repartir-les al jutjat que correspongui i assenyalen directament la vista referida a l'article 440.1, la compareixença que preveuen els articles 771.2 i 773.3, la compareixença per a ratificació de la demanda que preveu l'article 777.3, i la data i l'hora en què ha de tenir lloc el llançament, en el supòsit al qual es refereix l'article 440.3.

c) Ordenen, deslliurant-los a l'efecte, la pràctica de les citacions i oficis corresponents, perquè es facin a través del servei comú de notificacions o, si s'escau, pel procurador que així ho solliciti, i es lliurin emplenades directament al jutjat corresponent.

d) Remeten immediatament la demanda o sol·licitud presentada al jutjat que correspongui.

Segona. Les citacions per a les compareixences i vistes a què es refereix la regla anterior contenen els requeriments i les advertències que preveu en cada cas aquesta Llei. També fan indicació dels punts a què es refereix l'apartat 3 de l'article 440.

Així mateix, la citació expressa que si el demandat sol·licita el reconeixement del dret d'assistència jurídica gratuïta o interessa la designació d'advocat i procurador d'ofici en el cas de l'article 33.2, s'ha d'instar davant el jutjat en el termini de tres dies des de la recepció de la citació.

Tercera. Rebuda la demanda o sol·licitud, el jutjat ha d'acordar el que sigui procedent sobre la seva admissió a tràmit, i ordenar, si s'escau, l'esmena de defectes processals, que s'han de resoldre en un termini màxim de tres dies. En el cas que s'admeti la demanda, cal atènyer-se a l'assenyalament realitzat. Si no és admesa a tràmit, cal deixar sense efecte l'assenyalament, i el jutjat ha de comunicar aquesta circumstància als qui ja han estat citats.

Quan alguna de les parts hagi sol·licitat el reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta o la designació d'advocat i procurador d'ofici, el jutjat de primera instància ha de requerir la designació immediata dels professionals de conformitat amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 33. En aquest cas, la designació s'efectua a favor dels professionals assignats per a la data en què s'hagi de celebrar la vista o compareixença assenyalada, d'acord amb un torn especial d'assistència establert a l'efecte pels col·legis d'advocats i procuradors.

Quarta. Les oficines d'assenyalament immediat han de fer els assenyalaments a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 3, Primera, d'aquesta disposició davant el jutjat de primera instància que per torn correspongui d'acord amb un sistema programat d'assenyalaments, en el dia i l'hora hàbils disponibles més pròxims possibles, en tot cas dins dels terminis següents:

a) Els assenyalaments per a les vistes a què es refereix l'article 440.1 s'han d'efectuar en els terminis assenyalats en el mateix precepte, comptats a partir del cinquè dia posterior a la presentació de la demanda a l'oficina d'assenyalament immediat.

b) Els assenyalaments per a les compareixences que preveuen els articles 771.2 i 773.3 s'efectuen entre el cinquè i el desè dia posteriors a la presentació de la sol·licitud o demanda a l'oficina d'assenyalament immediat.

c) Els assenyalaments de les compareixences per a ratificació de la demanda que preveu l'article 777.3 s'han d'efectuar dins els tres dies següents a la presentació de la demanda corresponent.

d) La fixació de data i hora en què, si s'escau, hagi de tenir lloc el llançament, d'acord amb el que preveu l'últim incís de l'apartat 3 de l'article 440, s'ha de fer en un termini inferior a un mes des de la data en què s'hagi assenyalat la vista corresponent.

Cinquena. Cada jutjat de primera instància, en els partits judicials en què es constitueixin oficines d'assenyalament immediat, ha de reservar la totalitat de la seva agenda a les dates que li correspongui actuar en torn d'assistència continuada perquè l'oficina d'assenyalament immediat realitzi directament els assenyalaments esmentats.

El Consell General del Poder Judicial, amb l'informe favorable previ del Ministeri de Justícia, ha de dictar els reglaments necessaris per regular l'organització i el funcionament del sistema programat d'assenyalaments, l'establiment dels torns d'assistència continuada entre els jutjats de primera instància i el fraccionament de franges horàries per a la realització directa dels assenyalaments.

Sisena. Les normes de repartiment dels partits judicials en què es constitueixin oficines d'assenyalament immediat han d'atribuir el coneixement dels procediments que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició al jutjat de primera instància que hagi d'actuar en torn d'assistència continuada en la data en què es facin els assenyalaments de les vistes i compareixences a què es refereix la regla quarta.

4. A les actuacions realitzades en l'àmbit d'aquesta disposició addicional, els procuradors de les parts que han comparegut poden practicar, si així ho sol·liciten i a costa de la part que representin, les notificacions, citacions, citacions a termini i requeriments, per qualsevol dels mitjans admesos amb caràcter general en aquesta Llei.

Es tenen per vàlidament realitzats aquests actes de comunicació quan quedi constància suficient d'haver estat practicats en la persona o en el domicili del destinatari.

A aquests efectes, el procurador ha d'acreditar, sota la seva responsabilitat personal, la identitat i condició del receptor de l'acte de comunicació, i ha de procurar que a la còpia quedi constància de la seva signatura i de la data en què es faci.

En les comunicacions per mitjà de lliurament de còpia de la resolució o cèdula al domicili del destinatari, cal atènyer-se al que disposa l'article 161 en el que sigui aplicable, i el procurador ha d'acreditar la concurrència de les circumstàncies que preveu el precepte esmentat, per al qual es pot ajudar de dos testimonis o de qualsevol altre mitjà idoni.»

Disposició addicional tretzena. Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal.

Es modifica l'article 442 de la Llei d'enjudiciament criminal, que passa a tenir la redacció següent:

«Si el testimoni és sord, s'ha de nomenar un intèrpret de llengua de signes adequat, i per aquesta via se li han de fer les preguntes i rebre les seves respostes.

El nomenat ha de prestar jurament en presència del sord abans de començar a ocupar el càrrec.»

Disposició addicional catorzena. En reforma de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa:

U. L'article 2.e) queda redactat de la forma següent:

«e) La responsabilitat patrimonial de les administracions públiques, sigui quina sigui la naturalesa de l'activitat o el tipus de relació de què derivi, les quals no poden ser demandades per aquest motiu davant els ordres jurisdiccionals civil o social, encara que en la producció del dany concorrin amb particulars o tinguin una assegurança de responsabilitat.»

Dos. L'article 8 passa a tenir la redacció següent:

«Article 8.

1. Els jutjats contenciosos administratius coneixen, en única o primera instància segons el que disposa aquesta Llei, dels recursos que es dedueixin davant els actes de les entitats locals o de les entitats i corporacions dependents o vinculades a aquestes, excloses les impugnacions de qualsevol classe d'instruments de planejament urbanístic.

2. Coneixen, així mateix, en única o primera instància dels recursos que es dedueixin davant els actes administratius de l'Administració de les comunitats autònomes, excepte quan procedeixin del respectiu Consell de Govern, quan tinguin per objecte:

a) Qüestions de personal, llevat que es refereixin al naixement o l'extinció de la relació de servei de funcionaris públics de carrera.

b) Les sancions administratives que consisteixen en multes no superiors a 60.000 euros i en cessacions d'activitats o privació d'exercici de drets que no passin de sis mesos.

c) Les reclamacions per responsabilitat patrimonial la quantia de les quals no superi els 30.050 euros.

3. Coneixen en única o primera instància dels recursos que es dedueixin davant disposicions i actes de l'Administració perifèrica de l'Estat i de les comunitats autònomes, contra els actes dels organismes, ens, entitats o corporacions de dret públic, la competència dels quals no s'estengui a tot el territori nacional i contra les resolucions dels òrgans superiors quan confirmen íntegrament els dictats per aquells en via de recurs, fiscalització o tutela.

Se n'exceptuen els actes de quantia superior a 60.000 euros dictats per l'Administració perifèrica de l'Estat i els organismes públics estatals la competència dels quals no s'estengui a tot el territori nacional, o quan es dictin en l'exercici de les seves competències sobre domini públic, obres públiques de l'Estat, expropiació forçosa i propietats especials.

4. Coneixen, igualment, de totes les resolucions que es dictin en matèria d'estrangeria per l'Administració perifèrica de l'Estat.

5. Correspon conèixer als jutjats de les impugnacions contra actes de les juntes electorals de zona i de les formulades en matèria de proclamació de candidatures i candidats efectuada per qualsevol de les juntes electorals, en els termes que preveu la legislació electoral.

6. Coneixen també els jutjats contenciosos administratius de les autoritzacions per a l'entrada en domicilis i llocs restants l'accés dels quals requereixi el consentiment del seu titular, sempre que això sigui procedent per a l'execució forçosa d'actes de l'Administració pública.

Així mateix, correspon als jutjats contenciosos administratius l'autorització o la ratificació judicial de les mesures que les autoritats sanitàries considerin urgents i necessàries per a la salut pública i impliquin privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental.»

Tres. L'article 9 passa a tenir la redacció següent:

«Article 9.

Els jutjats centrals contenciosos administratius coneixen dels recursos que es dedueixin davant els actes administratius que tinguin per objecte:

a) En primera o única instància en les matèries de personal quan es tracti d'actes dictats per ministres i secretaris d'Estat, llevat que confirmen en via de recurs, fiscalització o tutela, actes dictats per òrgans inferiors, o es refereixin al naixement o l'extinció de la relació de servei de funcionaris de carrera, o a les matèries que recull l'article 11.1.a) sobre personal militar.

b) En única o primera instància contra els actes dels òrgans centrals de l'Administració General de l'Estat en els casos que preveu l'apartat 2.b) de l'article 8.

c) En primera o única instància dels recursos contenciosos administratius que s'interposin contra les disposicions generals i contra els actes emanats dels organismes públics amb personalitat jurídica pròpia i entitats pertanyents al sector públic estatal amb competència a tot el territori nacional, sense perjudici del que disposa el paràgraf i) de l'apartat 1 de l'article 10.

d) En primera o única instància, dels recursos contra les resolucions dictades pels ministres i secretaris d'Estat en matèria de responsabilitat patrimonial quan el reclamat no passi de 30.050 euros.

e) En primera instància, de les resolucions que acordin la inadmissió de les peticions d'asil polític.»

Quatre. L'article 21.1 queda redactat de la forma següent:

«1. Es considera part demandada:

a) Les administracions públiques o qualsevol dels òrgans esmentats en l'article 1.3 contra l'activitat dels quals s'adreça el recurs.

b) Les persones o entitats els drets o interessos legítims dels quals puguin quedar afectats per l'estimació de les pretensions del demandant.

c) Les companyies d'assegurances de les administracions públiques, que sempre són part code mandada junt amb l'Administració a qui assegurin.»

Cinc. L'article 37 passa a tenir la redacció següent:

«Article 37.

1. Interposats diversos recursos contenciosos administratius en ocasió d'actes, disposicions o actuacions en els quals es doni alguna de les circumstàncies que assenyalava l'article 34, l'òrgan jurisdiccional pot acordar en qualsevol moment processal, amb l'audiència prèvia de les parts per termini comú de cinc dies, l'acumulació d'ofici o a instància d'alguna d'aquelles.

2. Quan davant un jutge o tribunal estigui pendent una pluralitat de recursos amb objecte idèntic, l'òrgan jurisdiccional pot no acumular-los i tramitar-ne un o diversos amb caràcter preferent, amb l'audiència prèvia de les parts per un termini comú de cinc dies, i suspendre el curs dels altres fins que es dicti sentència en els primers.

3. La sentència es notifica a les parts afectades per la suspensió, que poden interessar l'extensió dels seus efectes en els termes de l'article 111, o bé desistir del recurs. Si no ho fa, es porta testimoni als recursos suspesos.»

Sis. L'article 78.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Els jutjats contenciosos administratius d'aquest ordre jurisdiccional coneixen pel procediment abreujat dels assumptes de la seva competència que se suscitïn sobre qüestions de personal al servei de les administracions públiques, sobre estrangeria i sobre inadmissió de peticions d'asil polític, així com totes aquelles la quantia de les quals no superi els 13.000 euros.»

Set. L'article 80.2 queda redactat de la manera següent:

«2. L'apel·lació de les actuacions dictades pels jutjats contenciosos administratius i els jutjats centrals contenciosos administratius en els supòsits dels articles 110 i 111, es regeix pel mateix règim d'admissió de l'apel·lació que correspongui a la sentència l'extensió de la qual es pretén.»

Vuit. L'article 110 queda redactat de la manera següent:

«Article 110.

1. En matèria tributària i de personal al servei de l'Administració pública, els efectes d'una sentència ferma que hagi reconegut una situació jurídica individualitzada a favor d'una persona o diverses es poden estendre a altres, en execució de la sentència, quan hi concorrin les circumstàncies següents:

- Que els interessats estiguin en una situació jurídica idèntica que els afavorits per la decisió.
- Que el jutge o tribunal sentenciador també sigui competent, per raó del territori, per conèixer de les seves pretensions de reconeixement de l'esmentada situació individualitzada.
- Que sol·licitin l'extensió dels efectes de la sentència en el termini d'un any des de l'última notificació d'aquesta als qui van ser part en el procés. Si s'ha interposat recurs en interès de la llei o de revisió, aquest termini es compta des de l'última notificació de la resolució que posi fi a aquest.

2. La sol·licitud s'ha d'adreçar directament a l'òrgan jurisdiccional competent que hagi dictat la resolució de la qual es pretén que s'estenguin els efectes.

3. La petició a l'òrgan jurisdiccional es formula en escrit raonat al qual s'ha d'adjuntar el document o documents que acreditin la identitat de situacions o la no-concurrencia d'alguna de les circumstàncies de l'apartat 5 d'aquest article.

4. Abans d'emetre resolució, en els 20 dies següents, el jutge o tribunal de l'execució ha de demanar a l'Administració els antecedents que consideri oportuns i, en tot cas, un informe detallat sobre la viabilitat de l'extensió sol·licitada, posant de manifest el resultat d'aquestes actuacions a les parts perquè alegeixin per un termini comú de tres dies, amb citació a termini, si s'escau, dels interessats directament afectats pels efectes de l'extensió. Una vegada evacuat el tràmit, ha de resoldre sense més ni més per mitjà d'una interlocutòria, en la qual no es pot reconèixer una situació jurídica

diferent de la que defineix la sentència ferma de què es tracti.

5. L'incident s'ha de desestimar, en tot cas, quan es compleixi alguna de les circumstàncies següents:

- Si existeix cosa jutjada.
- Quan la doctrina determinant de la sentència l'extensió de la qual es postuli sigui contrària a la jurisprudència del Tribunal Suprem o a la doctrina que estableixen els tribunals superiors de Justícia en el recurs a què es refereix l'article 99.
- Si per a l'interessat s'ha dictat resolució que, havent causat estat en via administrativa, sigui consentida i ferma perquè no ha promogut recurs contenciós administratiu.

6. Si està pendent un recurs de revisió o un recurs de cassació en interès de la llei, queda en suspens la decisió de l'incident fins que es resolgui el recurs esmentat.

7. El règim de recurs de la interlocutòria dictada s'ajusta a les regles generals que preveu l'article 80.»

9. S'hi afegeix una nova disposició addicional setena, amb el text següent:

«Disposició addicional setena.

Els jutjats i tribunals de l'ordre contenciós administratiu també coneixen de les qüestions que es promoguin entre la societat estatal Correos y Telégrafos, S.A., i els treballadors d'aquesta que conservin la condició de funcionaris i hi prestin serveis, en els mateixos termes en què coneixen les qüestions que es plantegen entre els organismes públics i el seu personal funcionari, atenent la naturalesa específica d'aquesta relació.»

Disposició addicional quinzena. *Modificació de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.*

S'afegeix un apartat 3 a l'article 53 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat, amb la redacció següent:

«3. Als municipis de gran població el Ple de la corporació pot crear cossos de funcionaris per a l'exercici exclusiu de les funcions que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1. Aquests funcionaris no s'integren a les forces i cossos de seguretat, i en l'exercici d'aquestes funcions tenen la consideració d'agents de l'autoritat, subordinats als membres dels respectius cossos de policia local.

Els funcionaris integrants dels cossos referits en el paràgraf anterior es regeixen per les normes que conté la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i les altres normes que es dictin en desplegament i aplicació d'aquesta.»

Disposició addicional setzena. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.*

L'actual disposició addicional de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, passa a ser disposició addicional primera, i s'afegeix a la Llei esmentada una nova disposició addicional segona, amb el contingut següent:

«1. El ministeri fiscal té un sistema d'informació i una xarxa de comunicacions electròniques plenament integrats, a través dels quals s'assegura

eficaçment la seva unitat d'actuació de conformitat amb el que estableix l'article 124 de la Constitució.

2. El sistema d'informació i la xarxa integrada de comunicacions electròniques del ministeri fiscal els defineixen i gestionen els òrgans competents de la Fiscalia General de l'Estat. A aquests efectes compten amb el suport administratiu i tecnològic del Ministeri de Justícia.

Les comunitats autònomes que hagin assumit competències en matèria de provisió de mitjans materials per a l'Administració de justícia han de participar amb el Ministeri de Justícia en la dotació dels equipaments informàtics del ministeri fiscal, amb subjecció al que disposen aquest Estatut orgànic i els acords i les resolucions adoptats per la Comissió Nacional d'Informàtica i Comunicacions Electròniques del ministeri fiscal.

3. La xarxa integrada de comunicacions del ministeri fiscal garanteix:

a) Un sistema d'identificació i de codificació únic dels procediments i actuacions en què intervingui el ministeri fiscal.

b) L'obtenció immediata, actualitzada i rigorosa d'informació estadística. A aquests efectes, hi ha una base de dades centralitzada dels procediments de què conegui el ministeri fiscal.

c) L'accés telemàtic de totes les fiscalies als registres, bases de dades, sistemes d'informació i aplicacions informàtiques d'àmbit nacional gestionats pel Ministeri de Justícia.

d) La connexió telemàtica permanent del fiscal general de l'Estat i dels òrgans centrals restants del ministeri fiscal amb totes les fiscalies i els membres de la carrera fiscal, així com d'aquests entre si. A aquests efectes s'implanta un sistema únic d'identificació i de comunicacions electròniques.

4. La Comissió Nacional d'Informàtica i Comunicacions Electròniques del ministeri fiscal presidida pel fiscal general de l'Estat dicta instruccions i criteris de compliment obligatori en totes les fiscalies sobre la implantació, utilització, gestió i explotació de tots els sistemes informàtics i de comunicacions electròniques. L'estructura, la composició i les funcions d'aquesta Comissió Nacional, així com l'organització, el funcionament i les característiques tècniques de la xarxa integrada a comunicacions electròniques del ministeri fiscal s'han d'establir reglamentàriament, mitjançant un real decret.»

Disposició addicional dissetena. Comunicacions dels òrgans judicials a l'autoritat governativa en relació amb estrangers.

Els òrgans judicials han de comunicar a l'autoritat governativa l'acabament dels processos judicials en els quals es doni la comissió d'infraccions administratives a les normes sobre estrangeria, als efectes que les autoritats administratives puguin reprendre, iniciar o arxivar, si escau, segons els casos, el procediment administratiu sancionador. De la mateixa manera, han de comunicar les condemnes imposades a estrangers per delictes dolos castigats amb pena privativa de llibertat superior a un any, als efectes d'incoació de l'expedient sancionador corresponent.

Igualment, han de comunicar les sentències en les quals acordin la substitució de les penes privatives de llibertat imposades o de les mesures de seguretat que siguin aplicables als estrangers no residents legalment a Espanya per expulsar-los del territori nacional. En aquests casos, la sentència que acordi la substitució disposa l'execució de la pena privativa de llibertat o mesura de seguretat imposada originàriament mentre l'autoritat

governativa procedeixi a materialitzar l'expulsió. A aquests efectes, l'autoritat governativa ha de fer efectiva l'expulsió com més aviat millor i, en tot cas, dins els trenta dies següents, llevat que hi hagi una causa justificada que ho impedeixi, que s'ha de comunicar a l'autoritat judicial.

Disposició transitòria primera. Escala d'agents de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia.

L'escala d'agents de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia, declarats a extingir abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, romanen en la situació esmentada de «per extingir» a la seva entrada en vigor i exerceixen funcions instrumentals i de suport, tal com s'estableix a les relacions de llocs de treball, i perceben les retribucions corresponents al cos d'auxili processal.

Disposició transitòria segona. Regularització de situacions administratives.

Els membres de la carrera judicial, del secretariat judicial i els funcionaris al servei de l'Administració de justícia que es vegin afectats pel règim de situacions administratives que preveu aquesta Llei, han de sol·licitar la seva regularització en el termini de tres mesos a partir de la data d'entrada en vigor. Si no ho fan en el termini previst, la seva regularització s'ha de fer d'ofici.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori d'ascensos.

El Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de justícia estableix un procediment transitori que permeti la promoció dels actuals funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia als cossos superiors.

Aquesta promoció interna s'efectua pel sistema de concurs oposició, amb valoració en la fase de concurs dels mèrits relacionats amb els llocs ocupats, el nivell de formació i l'antiguitat.

Disposició transitòria quarta. Establiment de relacions de llocs de treball.

El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides procedeixen a organitzar, en els seus àmbits respectius, les oficines judicials i unitats administratives de la manera que estableix aquesta Llei, així com a elaborar i aprovar les relacions de llocs de treball de conformitat amb les normes i els procediments que aquesta conté.

Aprovades les relacions de llocs de treball pel Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes, cal procedir a l'acoblament dels funcionaris amb destinació definitiva en l'àmbit territorial respectiu, mitjançant:

La confirmació dels funcionaris als llocs de treball que ocupin.

La reordenació o redistribució d'efectius en casos d'amortització, supressió o requalificació de llocs, d'acord amb els procediments establerts.

La convocatòria de concursos específics per als llocs de treball que s'hagin de cobrir per aquest sistema, en els quals, per una sola vegada, poden participar en exclusiva els funcionaris destinats en l'àmbit territorial de l'òrgan convocant.

La convocatòria de procediments de lliure designació per als llocs que s'hagin de cobrir per aquest sistema.

Aquests processos s'han de desenvolupar en el termini màxim de 15 mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena. Règim retributiu transitori.

1. Fins que es fixi la quantia de les noves retribucions que preveuen el títol II del llibre V d'aquesta Llei,

els funcionaris del cos de secretaris judicials i la resta de funcionaris al servei de l'Administració de justícia continuen percebent les retribucions que preveu el Reial decret 1130/2003, de 5 de setembre, pel qual es regula el règim retributiu del cos de secretaris judicials; la Llei 17/1980, de 24 d'abril, sobre règim retributiu dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia; el Reial decret 1909/2000, de 24 de novembre, pel qual es regula el complement de destinació dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia; l'Ordre PRE/1417/2003, de 3 de juny, per la qual es regulen les retribucions complementàries per servei de guàrdia del personal al servei de l'Administració de justícia i les altres normes retributives vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Sense perjudici d'això, s'autoritza el govern perquè, mitjançant un reial decret, una vegada publicada aquesta Llei orgànica, fixi transitòriament per a l'any 2004 les quanties i la data d'efectes de les retribucions bàsiques i complementàries que escaiguin, en relació amb els funcionaris als quals es refereix la disposició addicional quarta d'aquesta Llei.

3. Fins que es produeixin els processos d'acoblament i nomenament a què es refereix la disposició transitòria quarta, s'entén que els funcionaris continuen prestant servei en les seves destinacions actuals.

Disposició transitòria sisena. Processos selectius en curs i concursos de trasllats.

Fins que es faci el procés d'acoblament, no es convocaran processos selectius per a l'ingrés als cossos que es creïn, i s'ha de garantir, en qualsevol cas, l'aprovació d'oferta d'ocupació pública l'any 2004.

Els processos per a l'accés al cos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia que estiguin en curs es regeixen per la normativa vigent en el moment de publicar-se la convocatòria respectiva.

Els aspirants que adquireixin la condició de funcionari en els processos selectius a què es refereix el paràgraf anterior passen a integrar-se al cos o l'escala que correspongui dels que estableix aquesta Llei, de conformitat amb la titulació exigida per participar-hi.

Durant el mateix període no s'atorguen amb caràcter general comissions de servei fora de l'àmbit territorial de l'òrgan competent per a la seva concessió ni es concedeixen reingressos provisionals.

Els concursos de trasllats per a la cobertura de llocs genèrics que es puguin convocar l'any 2004, tant per als secretaris judicials com per a la resta de funcionaris al servei de l'Administració de justícia, abans de l'entrada en vigor del Reglament orgànic dels secretaris judicials o del Reglament general d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de justícia, respectivament, es regeixen per la normativa anterior que, a aquest efecte, manté la seva vigència.

Als funcionaris que hagin obtingut destinació definitiva en els esmentats concursos els és aplicable, per tornar a concursar, el període mínim que estableixen els articles 450 i 529 de la Llei orgànica del poder judicial.

Disposició transitòria setena. Irretroactivitat de disposicions sancionadores.

1. Per a la tipificació de fets o conductes que donin lloc a responsabilitat disciplinària així com les sancions aplicables, cal atènyer-se al que disposa aquesta Llei orgànica a partir de la seva entrada en vigor, i s'aplica el principi d'irretroactivitat de les disposicions sancionadores, llevat que el que estableix aquesta Llei sigui més

favorable al funcionari sotmès a expedient disciplinari, segons el seu parer.

2. Els expedients iniciats abans de l'aprovació del Reglament de règim disciplinari que es dicti en desplegament d'aquesta Llei orgànica es regeixen, quant a òrgans competents per a la seva tramitació, procediments i recursos, per la normativa vigent en el moment de la seva iniciació.

Disposició transitòria vuitena. Règim transitori per als lletrats del Consell General del Poder Judicial.

Els lletrats del Consell General del Poder Judicial que faci més de 10 anys que ocupen el seu càrrec en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei i hagin estat nomenats amb caràcter temporal, continuen en la seva destinació fins que venci el període corresponent del seu actual nomenament, sense que puguin ser novament prorrogats.

Disposició transitòria novena. Règim transitori per als presidents de sala de l'Audiència Nacional i dels tribunals superiors de Justícia.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei finalitza el mandat de tots els presidents de sala als quals es refereix l'article 333 que faci més de cinc anys que ocupen el seu càrrec. Els que han estat nomenats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei que no hagin ocupat el seu càrrec per més de cinc anys finalitzen el seu mandat en el moment en què es compleixi l'esmentat termini computat des de la data del seu nomenament.

Disposició transitòria desena. Règim transitori dels processos pendents a les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de Justícia.

Els assumptes dels quals estiguin coneixent els tribunals superiors de Justícia que puguin estar afectats per la modificació de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa efectuada per la disposició addicional catorzena d'aquesta Llei orgànica, els continuen tramitant aquests fins al seu acabament.

Als assumptes que es registrin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, els és aplicable la distribució de competències establerta per la modificació de la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa a la qual es refereix el paràgraf anterior.

Disposició transitòria onzena. Règim transitori dels actuals secretaris de Govern.

Els actuals secretaris de Govern del Tribunal Suprem, Audiència Nacional i tribunals superiors de Justícia, continuen ocupant els seus càrrecs fins que el Ministeri de Justícia procedeixi al nomenament dels secretaris de Govern al qual es refereix l'article 464 d'aquesta Llei orgànica.

Produït el nomenament, cessen en els seus càrrecs actuals, i queden adscrits respectivament al Tribunal Suprem, Audiència Nacional o Tribunal Superior de Justícia en què prestaven els seus serveis, i es destinen amb caràcter definitiu per ocupar la primera vacant que es produeixi al Tribunal o Audiència al qual estiguin adscrits, llevat que hagin obtingut anteriorment una altra plaça a la seva instància mitjançant la participació en un concurs de trasllats, en què gaudeixen de preferència per una sola vegada per ocupar les vacants que es produeixin a la localitat.

En tot cas mantenen la seva categoria personal.

Disposició transitòria dotzena. *Règim transitori aplicable als expedients disciplinaris oberts a jutges o magistrats al moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Els expedients disciplinaris que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin en tramitació continuen regulant-se per les disposicions anteriors, llevat que les que conté aquesta Llei siguin més favorables.

Disposició transitòria tretzena. *Règim transitori de funcionaris interins.*

Per garantir que les necessitats del servei de la justícia quedin prou cobertes, les administracions competents han de procedir, en el termini de divuit mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, a dictar la normativa corresponent en matèria de funcionaris interins d'acord amb les previsions que conté la Llei orgànica del poder judicial.

Durant l'esmentat període transitori el Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus àmbits respectius, han de procedir així mateix a regularitzar la situació dels funcionaris interins que estiguin efectivament ocupant un lloc de treball en virtut de nomenament expedit a l'efecte, així com la de les persones que estiguin en expectativa de nomenament.

Disposició transitòria catorzena. *Dret d'opció dels funcionaris destinats en òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial.*

Els funcionaris de les administracions públiques pertanyents o integrats a cossos o escales classificats als grups B, C, D i E, a què es refereix l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures de reforma per a la funció pública, i als cossos de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa i d'auxili judicial, i les seves corresponents escales, que en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin exercint llocs de treball als òrgans tècnics del Consell General del Poder Judicial que no siguin de nivell superior, i que estiguin en situació de serveis especials per l'acompliment dels esmentades llocs, poden optar entre romandre en la situació o ser declarats en servei actiu de conformitat amb el que preveu l'article 146.3 de la Llei orgànica del poder judicial.

Aquesta opció es presenta per escrit davant el Consell General del Poder Judicial en el termini màxim de 30 dies, a comptar des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, i els funcionaris que l'hagin exercit són declarats en servei actiu amb efectes des de l'esmentada data. Els funcionaris que en el termini assenyalat no exerceixin el dret d'opció continuen en la situació de serveis especials, i es procedeix a regularitzar-los d'acord amb les previsions d'aquesta Llei.

Disposició transitòria quinzena. *Règim transitori per a l'establiment de les oficines judicials.*

La determinació per cada administració competent del disseny i organització de les oficines judicials que hi ha als seus respectius territoris, conforme a l'estructura bàsica i en els termes que estableix aquesta Llei, es du a terme de forma gradual i en funció de les possibilitats organitzatives, tècniques i pressupostàries de les esmentades administracions, i en tot cas s'han de realitzar amb l'antelació suficient que faci possible que l'aprovació de les relacions de llocs de treball i els processos d'acoblament i nomenament del personal al qual es refereix la disposició transitòria quarta d'aquesta Llei es portin a terme en els terminis que s'hi estableixen.

Fins que es produeixin els esmentats processos d'acoblament i nomenament, s'entén que els funcionaris

continuen prestant serveis en les seves actuals destinacions.

Disposició transitòria setzena. *Règim aplicable a jutges i magistrats en excedència forçosa.*

Els jutges i magistrats que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estiguin en situació d'excedència forçosa en virtut de la redacció anterior dels apartats 4, 5 i 6 de l'article 357 de la Llei orgànica del poder judicial, poden optar entre seguir en aquesta situació fins a esgotar el termini al qual es referia el precepte esmentat, i s'aplica en aquell moment el règim que preveu l'actual apartat 3 de l'article 358 de l'esmentada Llei orgànica, o reingressar en la carrera sense esgotar el termini esmentat, amb idèntica aplicació de l'esmentat apartat 3 de l'article 358 de la Llei orgànica del poder judicial.

Disposició transitòria dissetena. *Règim transitori dels magistrats del Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem.*

Els magistrats que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei orgànica, estiguin en servei actiu al Gabinet Tècnic d'Informació i Documentació del Tribunal Suprem, passen en aquell moment a la situació de serveis especials en la carrera judicial. Per fer efectius els drets inherents a aquesta nova situació han d'obtenir, mitjançant un concurs reglat, plaça en propietat en el termini de tres anys.

Si durant el transcurs d'aquest termini cessen o si transcorregut aquest no han obtingut plaça en propietat, queden adscrits al Tribunal Superior de Justícia de Madrid, en els termes que els sigui aplicable d'entre els que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 118 de la Llei orgànica del poder judicial.

Disposició transitòria divuitena. *Règim transitori aplicable als lletrats del Consell General del Poder Judicial.*

1. En qualsevol cas tots els lletrats del Consell General del Poder Judicial que en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei no estiguin en la situació de serveis especials en la seva carrera o cos d'origen, passen a aquesta situació en el moment esmentat. Aquesta nova situació té la consideració de primer nomenament als efectes de l'article 146.2 de la Llei orgànica del poder judicial, i és aplicable, a partir d'aquell moment, el règim de pròrrogues que preveu l'esmentat article.

2. Si el que disposa l'apartat anterior afecta funcionaris pertanyents als cossos al servei de l'Administració de justícia, la reserva de lloc de treball inherent a la situació de serveis especials opera respecte d'un lloc corresponent a la seva categoria a la província en la qual hagin prestat serveis abans de passar a la situació d'actiu al Consell General del Poder Judicial o, a la seva elecció, en l'àmbit del Tribunal Superior de Justícia de Madrid. Si el que disposa l'apartat anterior afecta funcionaris pertanyents a qualsevol Administració pública o òrgan constitucional, queden a disposició d'aquests quan es produeixi l'extinció de la situació de serveis especials, que els assignen un lloc de treball de condicions semblants al que ocupaven quan van passar a exercir serveis al Consell General del Poder Judicial.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats:

a) Els articles 28, 220 i 310 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que queden sense contingut.

b) El títol IV del llibre III «De la fe pública i de la documentació», de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, els articles 279 a 291 de la qual queden sense contingut.

c) El paràgraf segon de l'article 958 de la Llei d'enjudiciament civil de 3 de febrer de 1881.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar el Reglament d'ingrés, provisió de llocs de treball i promoció professional del personal al Servei de l'Administració de justícia, el Reglament de règim disciplinari del personal al Servei de l'Administració de justícia i el Reglament orgànic del cos de secretaris judicials.

Disposició final segona. *Adequació de normes processals.*

En el termini d'un any, el Govern ha de remetre a les Corts Generals els projectes de llei procedents per adequar les lleis de procediment a les disposicions modificades per aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Rang normatiu.*

En aquesta Llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària les disposicions addicionals desena, onzena, dotzena, tretzena, catorzena i setzena, així com la disposició transitòria desena.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23645 *LLEI ORGÀNICA 20/2003, de 23 de desembre, de modificació de la Llei orgànica del poder judicial i del Codi penal.* («BOE» 309, de 26-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer. *Modificació de la Llei orgànica del poder judicial.*

Es modifica el paràgraf g) de l'apartat 2 de l'article 86 ter de la Llei orgànica del poder judicial, que queda redactat en els termes següents:

«g) Dels temes atribuïts als jutjats de primera instància a l'article 8 de la Llei d'arbitratge quan estiguin referits a matèries previstes en aquest apartat.»

Article segon. *Modificació del Codi penal.*

S'afegeixen al Codi penal els articles 506 bis, 521 bis i 576 bis, en els següents termes:

«506 bis.

1. L'autoritat o el funcionari públic que, no tenint manifestament competències o atribucions

per fer-ho, convoqui o autoritzi la convocatòria d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per via de referèndum en qualsevol de les modalitats que preveu la Constitució, es castiga amb la pena de presó de tres a cinc anys i inhabilitació absoluta per un temps superior entre tres i cinc anys al de la durada de la pena de privació de llibertat imposada.

2. L'autoritat o el funcionari públic que, sense fer la convocatòria o l'autorització a què es refereix l'apartat anterior, faciliti, promogui o asseguri el procés d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per la via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes en la Constitució convocades per qui manca manifestament de competència o atribucions per fer-ho, una vegada acordada la il·legalitat del procés es castiga amb la pena de presó d'un a tres anys i inhabilitació absoluta per un temps superior d'entre un i tres anys al de la durada de la pena de privació de llibertat imposada.»

«521 bis.

Els que, en ocasió d'un procés d'eleccions generals, autonòmiques o locals o consultes populars per la via de referèndum en qualsevol de les modalitats previstes a la Constitució convocades per qui manca manifestament de competències o atribucions per fer-ho, participin com a interventors o facilitin, promoguin o assegurin la seva realització una vegada acordada la il·legalitat del procés són castigats amb la pena de presó de sis mesos a un any o una multa de 12 a 24 mesos.»

«576 bis.

1. L'autoritat o el funcionari públic que doni fons o béns de naturalesa pública, subvencions o ajuts públics de qualsevol classe a associacions il·legals o partits polítics dissolts o suspesos per resolució judicial per dur a terme conductes relacionades amb els delictes a què es refereix aquesta secció, així com als partits polítics, persones físiques o jurídiques, entitats sense personalitat jurídica, i, en particular, grups parlamentaris o agrupacions d'electors que, de fet, continuïn o succeeixin l'activitat d'aquests partits polítics dissolts o suspesos es castiga amb la pena de tres a cinc anys de presó.

2. S'imposa la pena superior en grau a la prevista a l'apartat anterior a l'autoritat o el funcionari públic que continuï amb les conductes previstes en aquest article una vegada requerit judicialment o administrativament perquè cessi en aquestes conductes.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

L'article primer d'aquesta Llei orgànica entra en vigor el mateix dia en què ho faci la Llei orgànica 8/2003, de 9 de juliol, per a la reforma concursal, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i l'article segon entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ